El Butlletí de Llagostera

Núm.21/2ªEtapa/Març del 2001
600 ptes.(3,61 euros)

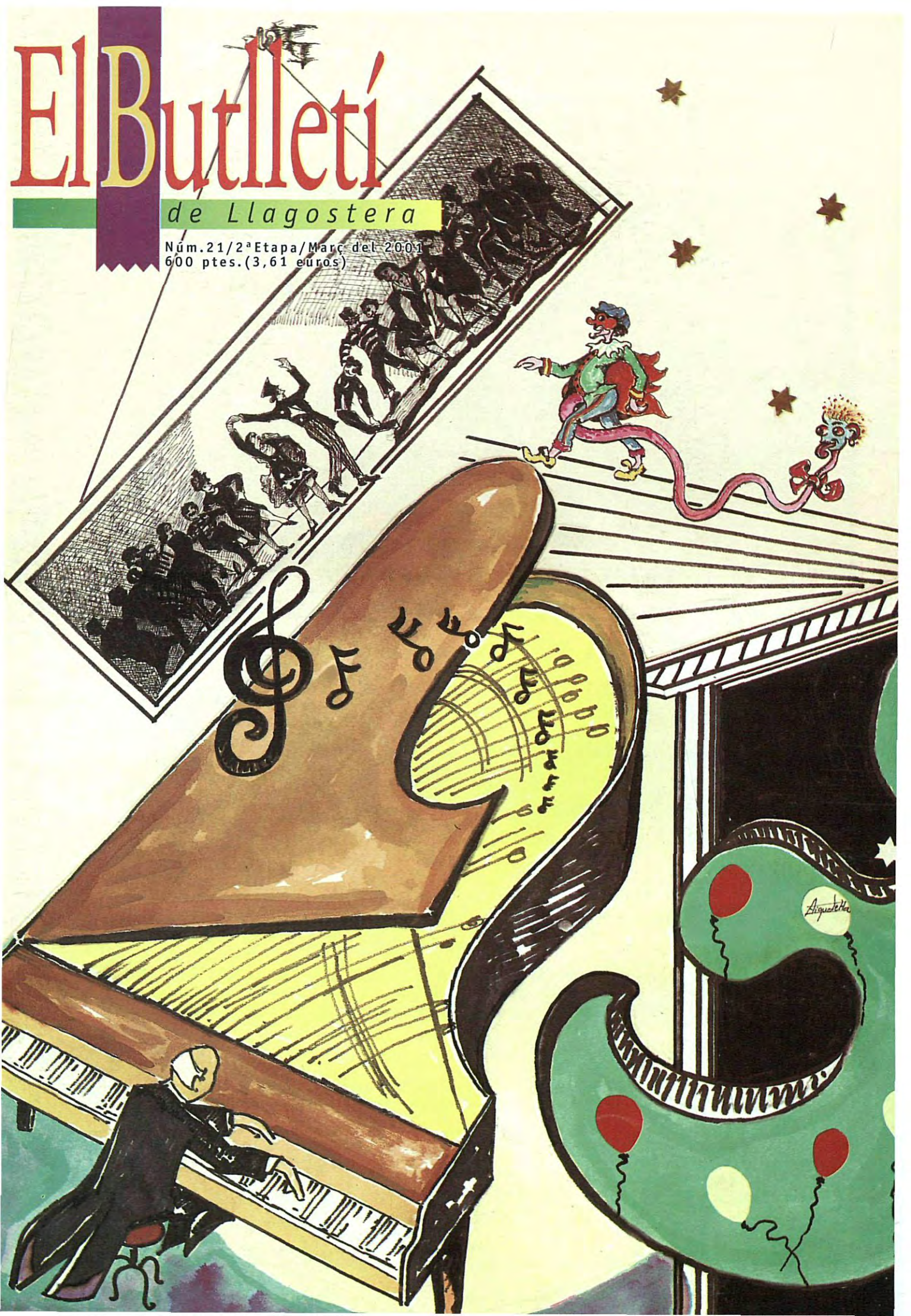

CITROËN Nº1

TRES MOTIVOS PARA CELEBRARLO

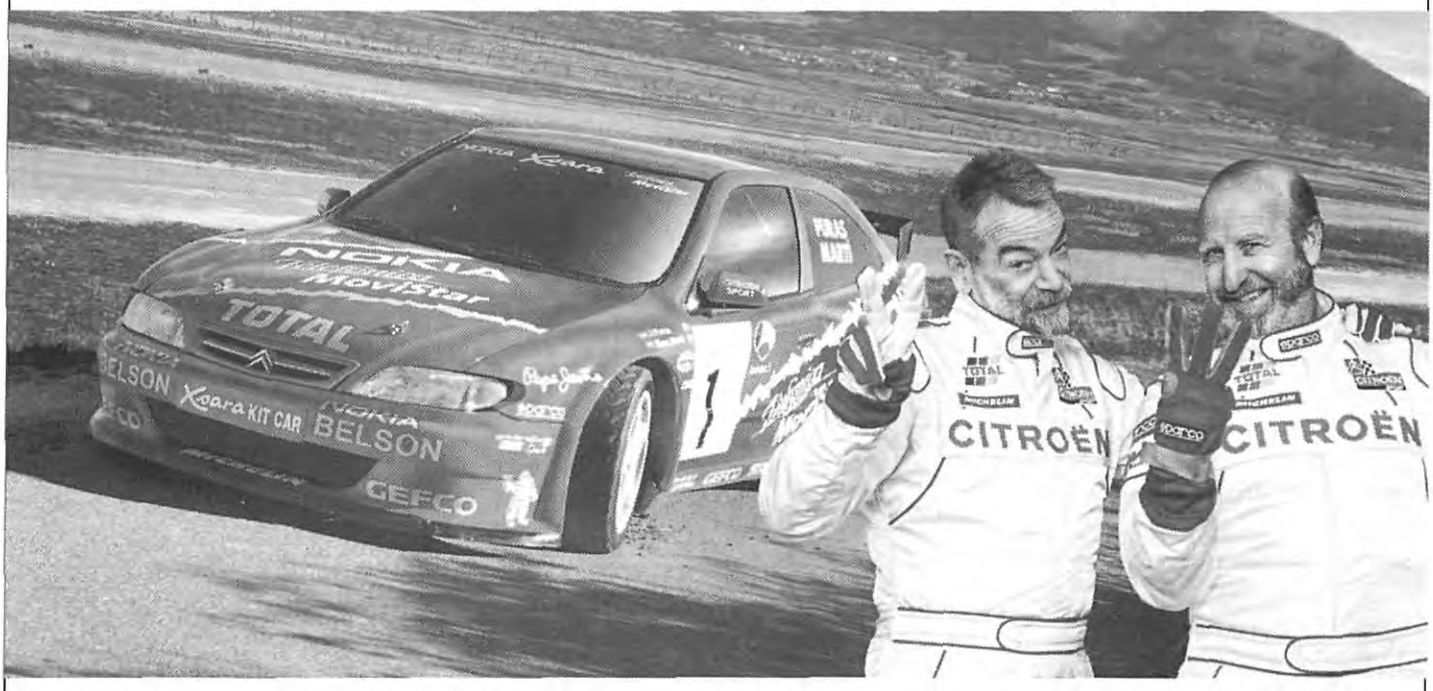

Xsara nº1 en Ventas. Campeón de España de Rallies 2000. Líder en Diesel.

CITROËN C-15

400.000 + 80.000 PTAS

PTAS. DE AHORRO * — PLAN PREVER

CITROËN BERLINGO

HASTA **330.000 + 80.000** PTAS

PTAS. DE AHORRO * — PLAN PREVER

No se puede pedir más. Citroën Xsara es Nº 1 en ventas del mercado, Citroën es campeón de España de rallies 2000 y además, líder indiscutible en Diesel. Tenemos tres grandes motivos para celebrarlo y por eso, le ofrecemos una promoción excepcional en toda la gama Citroën para celebrar un año irrepetible. Y agradecérselo a los auténticos protagonistas de tantos éxitos, nuestros clientes.

CITROËN 4 opciones

www.citroen.es.

CITROËN

***Ahorro respecto al P.V.P., ambos recomendados, (con I.V.A. incluido). No acumulable. Válido para vehículos en stock en Península y Baleares en los puntos de venta que participen en la operación. Datos matriculaciones D.G.T. acumulado noviembre 2000. Hasta fin de mes. Información Citroën: 902 44 55 66.**

NO TE IMAGINAS LO QUE CITROËN PUEDE HACER POR TI.

CITROËN

Taller Esteve

Agent Oficial Citroën

Zona Ind. C/Migjorn, 1-3

Tel: 972-83.02.17 LLAGOSTERA

Col·lectiu de Redacció

Laura Batista, Irene Bou, Carles Cáceres, Cristina Cáceres, Jordi Cañigueral, Núria Capdevila, Jordi Comas, Sílvia Cortés, Cristina Garcia, Marta Genoher, Sònia Genoher, Teresa Gurnés, Enric Hospital, "Laits", Eva Llinàs, Lídia Mallorquí, Montse Mayol, Dani Moll, Jordi Moll, Jordi Pinsach, Jordi Plà, Marta Ramírez, Santi Soler, Marc Sureda, Jaume Ventura, Marta Ventura, Pilar Ventura, Jaume Viñas.

Col·laboradors: Marta Albà, Eugènia Mascort, Ramon Motjé, Toni Navarro, Carles Oliveras, Roberto Pintre, Fina Solà, Arxiu Municipal, Biblioteca Julià Cutillé, Pub l'Enrenou.

Llagostera, març 2001
"Butlletí de Llagostera" Núm. 21

Portada: Joaquim Aiguabella

Dirigit pel:
Col·lectiu de Redacció.
C/ St. Pere nº5 o Apt. Correus 76
Tel. 972.83.12.10
email: *elbutlleti@grn.es*
www: *http://ww2.grn.es/elbutlleti*

Impressió: Gràfiques Maçanet. Tel. 16 50 03. Maçanet de la Selva.
Dipòsit Legal: Gl-1733/95

Amb la col·laboració de la Diputació de Girona

Membre de l'Associació Catalana de la Premsa Comarcal

SUMARI

4 EDITORIAL
5 TEMA CENTRAL. Què pensen els joves de LLagostera
12 LA BÚSTIA DEL PAPU
14 EL PAPU PREGUNTA
16 ENTREVISTA A JORDI CABARROCAS
19 PASSATEMPS
20 L'ÚLTIM SATRE
25 TEATRE
26 BASES PREMI SANT JORDI 2001
29 COMERÇOS AMB HISTÒRIA: CAL DEGOLLAT
33 MONESTIR DE CADINS
41 COSES DEL POBLE: Què hi falta i què hi sobra, Activitats de Nadal, Cursa de Sant Esteve, Caminada a la llum de la lluna, CEIP Lacustària, Col·legi Ntra. Sra. del Carmen, Per llepar-se els dits, Solidaritat, Cicle de conferències, Exposició de fotografies, Desé aniversari del pavelló, Llagostera continua clavant-los, Carnaval 2001
63 LLAGOSTERA A LA PREMSA
65 ENTITATS: Arxiu Municipal, Colla Gegantera, Casal Parroquial Llagosterenc, Associació de Sardanistes, Llar d'infants El Niu, Biblioteca Julià Cutillé, Casino Llagosterenc, Grup Municipal de CiU, Llagostera Ràdio, Club de futbol del Casal, Patronat Municipal d'Esports, G.E Bell Matí
78 L'AGENDA
79 RETALLS D'HISTÒRIA
80 REGISTRE CIVIL
83 LLETRAFERITS
93 HORÒSCOP
94 EL WEB DE LLAGOSTERA: llagostera.com
95 EL IOGA.
96 BOTÀNICA
97 GENT SANA
98 FOTO DENÚNCIA
99 NITS A LA FRESCA
100 EL CALAMAR
103 A BOCA DE CANÓ. Els jocs olímpics a Llagostera
104 DES DE CA L'ÀVIA LOLA. La variant que ens desuneix
106 L'ÀLBUM DE FOTOS

El Col·lectiu de Redacció vol respectar la llibertat d'expressió i la diversitat d'opinions. El Col·lectiu de Redacció no es responsabilitza necessàriament de les opinions dels col·laboradors i no es compromet a que tots els escrits rebuts siguin pulicats. L'únic article que expressa l'opinió de tot el Col·lectiu de Redacció és l'Editorial. Tanmateix s'acceptaran treballs signats amb pseudònim, però el Col·lectiu ha de ser sabedor del nom de l'autor. Per raons d'espai, el Col·lectiu de Redacció es reserva el dret de resumir el contingut dels escrits que excedeixin l'extensió d'un foli escrit a doble espai. Totes les entitats del poble que ho desitgin tenen una pàgina del Butlletí a la seva disposició.

Punts de venda: Llibreria Llirinós, Tabacs Montse Plensa, Llibreria Mallorquí i Llibreria Frigola

All i oli negat

Aviat farà dos anys que Entesa per Llagostera va guanyar l'alcaldia a Llagostera. Els primers en fer valoracions i balanços són els mateixos polítics però qui també fa les seves valoracions, a nivell de carrer o de tertúlia de cafè, són els mateixos llagosterencs que un dia van dipositar la seva confiança creient en un projecte polític concret. Uns diuen que el poble ha millorat molt, altres diuen que no s'ha fet res i altres, no saben no contesten. La "falta de planificació global i el poble està parat", que congrega CiU des de l'oposició es repeteix més que l'all i oli, ple rera ple. Independentment que si l'Entesa per Llagostera ho ha fet més bé o més malament, creiem que fer oposició va més enllà de criticar la gestió dels qui governen. No ens importa qui es pengi la medalla sinó que hi hagi medalles per penjar. És evident que amb aquest període de temps, escàs per uns però etern per d'altres, no s'ha fet cap polivalent, ni cap plaça, ni cap edifici com el de la ràdio, que nosaltres gaudim des de fa un any. De totes maneres trobem exagerat afirmar rotundament que el poble està parat, mort i que no es fa res. També creiem que tot és millorable i que els membres de l'oposició són prou capaços de contribuir a la millora de Llagostera. Per això els convidem a que treballin, aportin, proposin, parlin,... amb l'actual equip de l'Entesa per Llagostera i que l'Entesa sàpiga escoltar-los. Estem segurs que Llagostera ho agraïrà.

El passat més de febrer es varen aprovar els pressupostos per aquest any, amb els vots en contra de CiU. Un pressupost, el més important en quantia de la història de Llagostera, de quasi mil milions de pessetes per afrontar l'any 2001. Esperem que Llagostera gaudeixi de l'ambició d'aquesta xifra i que l'Ajuntament en faci un bon ús. També esperem que no s'hagi de destinar tot el pressupost a perseguir i a reparar les bandes rugoses que desapareixen com per art de màgia i que, sembla ser, tant molesten a alguns. De ben segur que els qui tenim el mal costum d'agafar el cotxe per circular pel poble, aprofitem l'avinentesa d'aquesta bretolada per esquivar-les. De totes maneres creiem que aquesta no és la manera correcte per a manifestar-se o reivindicar res.

Una rivalitat històrica i que traspassa les parets polítiques de l'ajuntament de Llagostera és la que hi ha entre Llagostera i Cassà de la Selva. Semblava que amb el pas del temps, aquesta s'havia adormit. Amb l'última festa de Sant Antoni s'ha vist que res de res. Qui va organitzar primer la festa? Qui va triar primer les dates? Per què va coincidir en dia i hora? Llagosterencs i cassanencs sempre han volgut ser diferents. Els de Llagostera som els de Llagostera i els de Cassà són els de Cassà. No se sap massa bé en què, però sempre han volgut ser diferents o potser millors. No entrarem en aquest debat. Només dir que el diàleg i la col·laboració entre els pobles veïns s'hauria de potenciar i evitar situacions còmiques que no serveixen de res.

D'altra banda, així com a Cassà de la Selva el tema de la variant era una reivindicació pràcticament unànime, a Llagostera no està tant clar qui vol la variant i qui no. Les quatre alternatives s'han posat a exposició publica. El problema rau en què, la vulguem o no, Llagostera tindrà una variant i potser de quatre carrils. Sembla que els de la costa volen que els turistes arribin més aviat, sense esperar i sense fer cues. Si és així, qui sap si algun dia es podria plantejar d'utilitzar-la com a tercera pista de l'aeroport del Prat. També pensem que encara que es faci la variant la carretera que travessa actualment el nostre poble està mal il·luminada i comporta molts problemes de seguretat pels vianants. Sigui com sigui, la variant de Llagostera no solucionarà els problemes de circulació que hi ha dins de la vila. Cotxes aparcats en doble fila i sobretot camions carregant i descarregant a qualsevol hora del dia al carrer Fivaller o al carrer Sant Pere entre d'altres, dificulten notoriament la circulació. Sembla com si existís un pacte històric no escrit que permet certes llicències a certs carrers o empreses del poble.

El nostre Pavelló Municipal d'Esports ha fet 10 anys. Deu anys que han contribuït, juntament amb l'esforç de molta gent vinculada amb l'esport, a que l'activitat esportiva del nostre poble sigui envejable. Felicitats a tots aquells que han passat, passen o passaran pel Pavelló. També felicitem la iniciativa per part de l'Ajuntament d'instal·lar una calefacció com Déu mana al Teatre del Casino Llagosterenc. Per fi podrem gaudir de totes les activitats sense passar fred.

Per acabar, direm que l'apallissament d'un nen de sis anys a Llagostera va trasbalsar el poble. No fa falta fer cap comentari el respecte però sí que volem transmetre la nostra angoixa i esperar que el petit es recuperi ben aviat.

El Col·lectiu de Redacció

què pensen els joves de Llagostera?

Hem reunit un grup de joves llagosterencs d'edats compreses entre els quinze i els vint anys per saber quina opinió tenen les noves generacions sobre diversos aspectes del poble, com ara les festes que s'hi celebren, o la col·laboració que aporten a les entitats, com també quines són les seves motivacions i preocupacions de cares al futur.

En general, sembla que es desentenen de les activitats que es realitzen al poble. Durant el cap de setmana prefereixen, primer, fer el toc aquí, i després anar a les discoteques més properes. Pensen que les festes que tenen lloc al llarg de l'any estan ben organitzades, s'ho passen bé i no dubten en participar-hi. Els commouen els temes relacionats amb la pobresa i el subdesenvolupament, però a l'hora d'actuar se senten, individualment, impotents. Per últim, en el terreny personal, cadascú té la seva pròpia visió de futur, tant pel que fa a la vida privada com en l'àmbit professional...

Laura Batista, Irene Bou, Eva Llinàs i Marta Ramírez.

Què pensen els joves de Llagostera?

Com veieu el poble? Creieu que hi ha suficients associacions, grups o entitats en els quals els joves puguin prendre part en el seu temps de lleure? S'hi involucren força en aquestes activitats?

Mireia: Home, ara hi ha de tot, no? La comissió de festes s'ha promogut molt, per exemple... o, el Butlletí mateix... Majoritàriament sembla que la gent passa. Cada vegada més. I no és perquè no hi hagi suficient informació. La gent, en general, està per altres coses.

Jordi: Però tampoc hem d'esperar que ens ho donin tot fet. Si tinguéssim necessitat de més coses, ja ens podríem moure, és a dir, si no es fan més activitats és perquè els joves, que són els principals interessats, passen.

Xevi: També és perquè no hi ha temps. No pot ser, tens molta feina.

M: O no hi ha ganes.

X: Si t'organitzes una mica, pots fer-ho tot. Jo, per exemple, estic fent dos programes a Llagostera Ràdio.

M: Jo estic a la Colla Gegantera... I el patinatge també m'ocupa molt, és veritat. El pavelló porta moltes coses, molta activitat, crec. Pel que fa a l'esport, està molt bé, tothom pot fer el que vulgui.

Francesc: Jo feia futbol. Bé, ara estic a Sant Feliu.

Núria: Jo havia jugat a bàsquet. Però ja no ho faig.

J: Jo vaig fer tres anys d'handbol, però per desavinences amb l'entrenador vaig plegar. És cert, si vols fer esport tens bastants opcions.

M: Em sembla que d'esports és del que està millor aquest poble. Essent tant petit, s'hi fa de tot.

J: I allò de Llagostera Competició? Trobo que s'ha aturat molt. Abans es feien moltes activitats.

M: Sí, és veritat.

J: A mi m'agrada molt.

M: Però encara continua organitzant coses, no? El que passa en aquest poble és que la mateixa gent s'interessa per tot. Però tot alhora no es pot fer i després hi ha gent que passa de tot, o no té temps.

X: No hi estàs pas obligat a fer coses d'aquestes; tot depèn de tu, això.

J: I pel que fa al *futbito*, a l'estiu... a mi m'agradava més a la pista. Hi havia més ambient.

F: Això pels que no juguen. Perquè jo jugo i és molt millor al pavelló. Primera perquè no et pots fer tan de mal i, segona, si fa fred no tens tants problemes. Allà s'hi juga molt bé. Respecte al públic, clar que hi havia més caliu a la pista perquè tot era envoltat, i la gent estava arran de pista...

M: I, fins i tot, vestidors i dutxes.

F: Sí, perquè a la pista no estan en gaires bones condicions. Jo vaig estar molts anys jugant i no està pas gaire bé, allò. Necessitaria una remodelació, i a veure si, amb la nova junta que hi ha ara, es fa.

Què en penseu de l'ambient del cap de setmana a Llagostera?

F: Mira, si tornessin a obrir el Petit Casino... Segurament la gent passaria. Jo crec que no ha triomfat mai perquè veure la mateixa gent cada cap de setmana... no ho sé, però a mi m'avorreix.

M: Aquí, a Llagostera, no té gaire sortida.

F: La gent busca marxar del poble, perquè ja hi és tot el dia. A la nit espera anar a un altre lloc. Quan surts, com a mínim, desconnectes de l'ambient del poble, et trobes amb altres aires, i pots conèixer gent nova.

X: És que aquí no hi ha res.

M: També estaria bé que hi hagués un lloc.

N: Clar! I els que no podem sortir?

Jordi Pinsach

"Si no es fan més activitats és perquè els joves, que són els principals interessats, passen" (Jordi)

X: La gent es queixa que no hi ha res a Llagostera.

N: Com que encara no tenim cotxe, no podem anar enlloc.

M: Per aquí hi ha passat tothom. Quan no tens cotxe, si no et busques la vida...

N: De tota manera, hi hauria d'haver un local. Jo, ara, perquè vaig a Millennium amb l'autobús, però sinó...

J: Per sortir de bars està prou bé. Mira que és petit, però de bars n'hi ha molts i estan molt bé.

M: Clar, home, Llagostera és un poble de bars. Si t'hi pares a comptar en surten trenta o més. N'hi ha a punta pala i per a tots els ambients.

J: Trobo que és normal que després d'aquí es vulgui sortir del poble. És el que deia en Francesc, va bé desconnectar i trobar gent diferent. A més, essent un poble tan petit, no sé si rendiria aquí un local...

M: De fet, vas a Platja d'Aro i et trobes a mig Llagostera!

J: Mallorquines també és petit, i Millennium no està pas malament. Però crec que no sortiria a compte. Tot i així, en aquest aspecte, Llagostera està prou bé.

X: Al final, si un local tingués èxit, encara ens queixaríem... vindria molta gent.

N: És cert. El poble està bé. Si no jo també m'avorriria molt els caps de setmana... a sobre que no puc sortir!

Com veieu les festes que se celebren al llarg de l'any (Festa Major, Carnaval, etc.)?

M: Ui, molt bé.

N: Per la Festa Major el que va estar molt bé va ser la Carpa Dance.

J: Es podria repetir... i tant.

F: És veritat, va estar molt bé. I si t'ho pots passar bé al teu poble durant la Festa Major, ja no cal que surtis fora.

X: No és el meu ambient, però jo també penso que va estar bé.

M: Sigui el teu ambient o no, va agradar molt. Hi va haver-hi molta gent, i molta animació.

N: I pel que fa al Carnaval... el Ball de la Dona i el Ball de l'Home estan molt bé.

M: Jo, al Ball de la Dona, ja fa un parell d'anys que no hi vaig. No em faria res, però potser no em ve bé, o no trobo ningú amb qui anar-hi. De tota manera, tothom hi col·labora molt. Déu n'hi do, les coses que es fan... que si sant Antoni, que si no sé què...

J: Des que està el polivalent obert s'aprofita bastant. De totes maneres, a mi m'agradaven més aquests balls quan eren al Casino, la sala en sí era més clàssica.

M: A mi també m'agradava més. Allà al polivalent és més fred. Al Casino era més a-collidor. I era al mig de la plaça, anava molt bé. Era més cèntric.

Xevi Casas, 16 anys
Estudiant de 1r. de Batxillerat

Aficions:
Navegar per internet, sortir amb els amics. És locutor de Llagostera Ràdio.

Creieu que hi ha suficients associacions, grups, entitats en els quals els joves puguin prendre part en el seu temps de lleure?

Aficions:
Membre de la Colla Gegantera. És entrenadora al Club Patinatge Llagostera

Mireia Malagon, 19 anys
Estudiant de 2n de filologia catalana

"Jo encara no tinc res previst (...) Si puc, aniré a la universitat. De fet, penso que, si estudio, tinc més possibilitats, clar" (Núria)

I pel que fa als temes de la societat (guerres, fam, subdesenvolupament, etc.)?

J: Mentre no passi gana jo. Ho tinc molt clar.

X: Preocupa...

M: És això, preocupa. Home, dones roba, per exemple. Però, a veure, amb això no arregles res... quatre peces de roba...

X: Hi ha gent massa rica, i gent massa pobra.

M: Quan veus tot això dels terratrèmols de El Salvador, i de la Índia... fa pena...

X: Perquè allà ja estan malament, i a sobre amb els terratrèmols... encara és pitjor.

J: És ser un hipòcrita. Em sap greu, és clar, i em fan pena. Si pogués evitar-ho, ho faria, però... jo, com a individu, no tinc res a fer-hi. Doncs, a la meva...

M: Això una mica, el que pensa ell ho pensa tothom. Mentre que no passi aquí, ja és molt. Val que no ho desitges per a ningú, però mentre tu no hi surtis perjudicat...

Jordi Pinsach

Però, i una ajuda a nivell local?

X: No hi estic pas ficat jo, en això.

N: Jo tampoc. Home, si tingués molts diners, doncs, bé... una mica sí, no?

M: Has de disposar d'un temps... O apadrinar un nen, per exemple... sempre penses que...

F: ...que no arribarà. Bàsicament penses que s'ho quedaran els rics del país. Quan fan aquestes coses no dones res, possiblement perquè alguns d'aquests diners se'ls quedaran els del govern. És el que pensa la majoria de la gent. Sempre hi ha el dubte.

M: Sempre penses que no saps ben bé on anirà.

Entrem en un terreny més particular. Expectatives que teniu per al futur a nivell professional. Creieu que estudiant tindreu més possibilitats de trobar feina estable en un futur?

J: Jo ja estic dins el món laboral. Faig de pagès. Bé, si el que s'entén de pagès és cultivar un camp, no. Jo compro plantes i les venc. Estic inscrit a la seguretat social com a agrari i cotitzo jo igual que un pagès o que un ramader. És el mateix. La meva idea era ser arquitecte. Però per pagar-me el cotxe vaig pensar a buscar-me algun mercat. Després, comences a veure que no està

Com veieu les festes que se celebren al llarg de l'any?

Aficions:
El futbol, la informàtica i la música.

Franscesc Pumarola, 18 anys
Estudiant de 2n de Batxillerat

"Quan surts, com a mínim, desconnectes de l'ambient del poble, et trobes amb altres aires, i pots conèixer gent nova" (Francesc)

Núria Puig,
15 anys
Estudiant de
4t d'ESO

Aficions:
Escoltar música, sortir de discoteques i anar a la platja.

Què és el que us preocupa més a curt termini?

malament, que estudiar cada dia... I veus calés i t'hi endinses. També ho vaig fer per circumstàncies familiars.

N: Jo encara no tinc res previst. Continuaré estudiant, faré batxillerat i, si puc, aniré a la universitat. De fet, penso que, si estudio, tinc més possibilitats, clar.

M: No ho sé. A mi em queden tres anys per acabar la carrera però després en vull fer una altra, si puc. Jo crec que amb els meus estudis no puc sortir i guanyar-me la vida. No crec que acabi i treballi en alguna cosa relacionada amb allò que he estudiat. És a dir, ho faig, perquè m'agrada i m'interessa, però penso que no m'hi puc guanyar la vida. I si me la guanyo, millor, és clar.

F: Jo estudio. Faig segon de batxillerat i m'agradaria anar a grau superior, a la universitat no. Ara, si no pogués, estic en el mateix cas que en Jordi. A casa meva, tenim el mateix negoci, més o menys. I si les coses no em van bé, doncs sempre em queda això, i ja està. Així ho tindria més fàcil i ajudaria a la meva mare. M'ho trobo tot fet, però no és una feina que m'agradi massa. I el futbol... mai se sap. Home, ara estic molt amunt, però tot depèn d'aquest any.

M: Clar, és que si tens un negoci així a casa està molt bé.

X: El meu pare és paleta...

M: El meu també. Imagina't jo, què hauria d'acabar fent.

X: No hi ha ganes de continuar el negoci de casa. Jo encara no sé què vull estudiar. Si puc, informàtica.

Com ho veieu això de la informàtica?

F: És el futur, és el futur. És, també, el que jo vull estudiar.

N: Trobo que té moltes sortides.

M: Sí, jo crec que sí. Amb la informàtica, ara...

Xevi: I amb l'internet, i tot... Jo estic tot el dia a l'ordinador, remenant. Però primer m'he de treure el batxillerat, que és molt difícil.

Jordi Pinsach

I la vostra vida, en un aspecte més personal? Viure en parella, casar-vos, tenir fills...

M: Suposo que viure amb algú, no?

J: Jo espero casar-me...

F: Home, el tema de casar-se també depèn de la parella. Si ella no vol, doncs res. A mi tant me fa si em caso o no.

M: És que casar-te i viure en parella és el mateix, en el fons. L'únic que ho celebres més amb el casament, no? No ho sé...

"I amb l'internet, i tot... Jo estic tot el dia a l'ordinador, remenant. Però primer m'he de treure el batxillerat, que és molt difícil" (Xevi)

Aficions:
Anar amb moto, llegir i viatjar.

Jordi Falgueras,
20 anys
Autònom agrícola

Creieu que estudiant tindreu més possibilitats de trobar feina estable en un futur?

F: Si et cases guanyes unes miques de calerons dels convidats...

M: Sí, home! Amb el que has de pagar! Tu, i els teus pares, que s'arruïnen.

J: Jo, si estigués assalariat, ho tindria molt clar: em casaria segur. Encara que fos pels dies de vacances!

M: Doncs a mi, si tingués diners, m'agradaria viure sola. Això d'estudiar...

F: Aquest és el problema. Si estudies, has de dependre dels teus pares.

M: Ja pots treballar, però vas boig. Si estudies i treballes pares boig. No pot ser. Ara, és el millor: tenir calés i viure sola.

N: Jo, el mateix que la Mireia. Però aniria a la ciutat.

X: A mi m'és igual.

J: I pel que fa a tenir fills... tinc triats fins i tot els noms. En principi en vull dos, la parelleta. Un nen i una nena.

F: Com jo. Un, o dos.

N: Més de dos, no. Massa despeses.

M: Per què no? Bé, tampoc no en vull tenir moltíssims. Però un de sol, m'estimaria més que no. Fins i tot, diria que si per alguna raó no pogués tenir el segon, adoptaria un nen. A casa som tres, i és molt divertit.

N: A casa meva som cinc. Els grans ja estan casats i ja tenen fills. Ara és com si fóssim tres. Però jo, com a màxim, vull tenir dos fills.

M: Són els diners. Sembla que els fills costen de mantenir.

És a dir, no tenir fills és el mateix que gaudir d'un millor nivell de vida?

F: És més pràctic.

M: Però el que et donen uns fills... no sé. Una parella sense fills no és una parella.

J: Els meus fills seran el meu principal caprici. Potser m'equivoco, però m'imagino que els meus fills ho seran tot per a mi. Home, si em comencen a portar molts disgustos... potser més val que em compri una altra moto...

F: Jo no ho puc dir. A veure, sóc fill únic. Per tant, si tinc un sol fill ja seré feliç. Ja tindria descendència, i n'estaria orgullós, segurament. I si després en vénen més, doncs més. Però, amb un, jo ja estaria content.

M: Clar! I als nois us segueix el cognom.

F: Per això, encara amb més orgull.

M: Veig que Llagostera creixerà, amb això dels fills. Aquí tothom en vol tenir!

Depeneu econòmicament dels vostres pares? Penseu independitzar-vos aviat?

M: Jo, a mitges.

X: A l'estiu treballo.

J: Jo, si puc marxar d'aquí a dos anys, no esperaré tres.

M: També. A casa estic molt bé, però quan pugui... Home, no aniré a viure sola o amb algú per anar escanyada.

F: S'ha de trobar el moment en què estiguis bé econòmicament o que hagis deixat els estudis. Perquè sinó, pots anar-te'n de casa, equivocar-te, i haver de tornar, després, amb els pares.

M: Això queda molt malament.

Per acabar, què és el que us preocupa més a curt termini?

X: Els estudis...

J: La loteria de la setmana que ve.

F: Estudis i futbol. Em decanto pel futbol, però és molt difícil. Aquest any he tingut la sort que m'han vingut a buscar tres equips i he pogut ascendir cinc divisions. Això no ho tens tota la vida. I és molt curta la carrera de

"A mi m'agrada Llagostera (...) Està molt ben situat. Ets a Girona en un moment... a les muntanyes..." (Mireia)

futbolista. Tampoc pots aspirar a tant. Necessites, bàsicament, un "enchufe". Amb els estudis sempre hi seré a temps.

J: Jo, a més, tinc un altre projecte: canviar de moto. Perquè em van multar aquest dissabte amb la que vaig. I ara en vull una de matriculada. És el més immediat. I a més llarg termini, m'agradaria dedicar-me únicament i exclusiva a la venda a l'engròs, que fa ja un any i mig que vaig començar. I el que és la venda ambulant i al detall, subarrendar-ho.

N: Jo encara no sé quina carrera vull fer.

X: Això jo tampoc. Et fan triar a 4t. d'E.S,O, el que vols estudiar!

N: Bé, voldria estudiar biblioteconomia i documentació, però... no ho sé, encara. Alguna cosa que tingui sortides, perquè si després no trobo feina enlloc...

M: Vols dir que hi ha alguna cosa que tingui sortides?

N: No sé, però abans que... no sé, anar-me'n a treballar a una botiga, o així... Mira, la meva germana viu a Barcelona i està molt bé, i jo faré el mateix.

M: Jo no, eh!

X: Jo, al poble... Tan bé que s'està aquí...

M: Tan bé que s'està en aquest poble!

X: Jo visc als afores i s'hi està molt bé, és molt tranquil.

M: Però bé, vius a Llagostera i també s'hi està molt bé.

F: També hi ha calma. Entre setmana, si vols tranquil·litat, Llagostera es porta la palma. Ara, que vols més ambient... doncs el cap de setmana te'n vas, i ja està. No hi ha cap problema.

N: Jo, a la ciutat. Bé, per exemple, tenir un pis a la platja per baixar-hi després, els caps de setmana... ha d'estar molt bé.

M: Home, i a la muntanya!

N: Et cases amb un home ric, i ja està!

M: A mi m'agradaria canviar de vida... estic molt avorrida. Això que diu ella d'anar a viure a la ciutat per sempre, no, però canviar una mica el ritme... Per exemple, anar-me'n a estudiar a Barcelona... Llavors, quan vaig triar, no volia, però ara hi aniria... només per un temps. A mi m'agrada Llagostera.

N: Bé, sí... M'he d'aguantar, perquè és el meu poble, i algunes coses estan bé...

M: Per triar una ciutat... Girona, al cap i a la fi, és quasi com aquí.

J: Per anar a Girona... Mira, estàs aquí amb més tranquil·litat i ho tens a dues passes, vull dir que hi vas en vint minuts... Jo em veig vivint al Maresme, però perquè la feina m'ho porta...

F: A mi ja m'està bé. Encara que sigui monòton... ja està força bé. Una casa apartada dels pares enmig del poble ja m'aniria bé. Al meu rotllo, sense cap problema, i no m'atabalarien tant.

M: Llagostera està molt ben situat. A Girona en un moment... a les muntanyes...

F: I tens la costa aquí mateix. Està molt cèntric.

Jordi Pinsach

De persones i de brutícies...

L'altre dia vaig anar a buscar bolets a Panedes. Faig ser-vir el verb "buscar" per no confondre'm amb el verb "gratar", que n'és un altre que molta gent fa servir molt últimament... Però deixem això per avui, que ja vindrà...

Dons bé, quina va ser la meva sorpresa en adonar-me que, en algunes pinedes del veïnat abans esmentat, alguna persona (perquè cada vegada em queda més clar això de "persona") va tenir l'atenció i la delicadesa de perdre una mica del seu temps en escriure i plastificar uns rètols que va col·locar en uns quants arbres. Els cartells deien (més o menys): *Hola! Sóc el bosc i m'agradaria que em respectessis i em deixessis net.*

Suposo que aquesta bona persona va tenir per uns instants una mica de fe -si és que se'n pot dir així- que molta de la gent que ho llegís esdevindria conscient de no llençar porqueries al terra (ja siguin reciclables o no, això és a part).

El dia següent vaig tornar a anar al mateix bosc i... quina indignació! Sota aquest rètol alguna "cosa" graciosa es va dedicar a trencar paperets i a deixar un munt de llaunes i bosses que, després d'unes quantes ventades... No cal que segueixi, no?

I ara ve quan jo em faig la següent reflexió. Imaginem-nos que jo, cada dia al migdia, vaig a buscar bolets, o a caminar, o a fer el que sigui al bosc, i m'emporto un entrepà i una ampolla d'aigua de plàstic (estic carregant un total de 700 grams). Un cop he dinat, aquests set-cents grams es transformen en 50, cosa que no molesta gens. En el cas d'una llauna (com és el cas que abans esmentava), aquesta pesa uns 350 grams i, un cop buida, en pot pesar uns 50, com a molt. Doncs, per què aquesta llauna s'ha de llençar al terra? Per què aquesta persona no se la pot posar allà on li càpiga?

No ho sé però o bé no hi ha consciència de res, o bé -com diu el meu pare- estem acostumats a que allà on caguem hi deixem la merda.

Un boletaire

Un músic a l'ombra

Si la memòria no em falla (cosa bastant habitual en mi quan es tracta de situar els fets en el temps), corria l'any 89 o 90 quan una colla de cinc individus vam coincidir sense saber ben bé com per iniciar un projecte comú: formar un conjunt de *rock. Bé, tampoc era tant com això*, peró la intenció era trobar-nos de manera més o menys regular per tocar un tipus de música que ens agradava. De fet, cal aclarir que, entre nosaltres i dins l'ampli ventall de la música rock, hi havia certes diferències en quant als gustos. Si bé els altres quatre –com la resta de vailets de llavors– van acompanyar l'erupció de l'acné amb el boom de l'anomenat *rock català*, a mi aquest moviment ja em va agafar prou tard com per poder desbancar de les meves preferències vells dinosaures del pop-rock anglosaxó més clàssic.

Al què anàvem. Els cinc personatges d'aquesta història érem en Sergi Marcos (fill d'en Chus i de la Nati, amb qui mantinc una bona amistat), en Pere i en Francesc Sais, en Jordi "Buqui" Cabarroques i jo mateix. A *l'hora de repartir-nos els instruments*, estava clar que en Sergi tocava la bateria (seguint la tradició engegada pel seu pare) i jo el piano (m'avalaven uns quants cursos). Com en tota formació de rock que es preués, calien guitarres elèctriques i un baix. El baix és un instrument poc agrait ja que, si bé és del tot imprescindible donat que és (junt amb la percussió) la base rítmica sobre la que es recolzen la resta d'instruments, no es tracta d'una figura amb protagonisme. *Hom té la sensació que els* baixistes treballen sempre a l'ombra. I amb aquestes característiques és difícil trobar algú amb verdadera vocació de baixista.

"Ja l'agafo jo" devien ser –més o menys– les paraules que va utilitzar. I així, una mica per casualitat, fou com a en Jordi Cabarroques li va caure al damunt el baix.

Aquests eren els primers assajos d'una formació que era l'embrió d'un conjunt que més tard (amb en Jordi Parés als teclats, que jo me'n vaig anar a estudiar a fora) s'anomenaria "Toca el 2" i que va debutar, com no, al Solstici i va arribar a mantenir-se algun anyet tocant per les rodalies.

En aquest grup, i amb el "ja l'agafo jo" per bandera, en Buqui es va anar "encarinyant" amb aquest instrument. Sense caure en el desànim, *i amb la tossuderia de qui està con*vençut de reeixir, en Jordi va anar fent-se un petit lloc en la ferotge jungla del món de la música. Ja des del principi no es va conformar amb agafar l'instrument i tocar d'oïda, sinó que, amb quinze anys va decidir començar a estudiar solfeig (jo li'n vaig donar alguna classe, quan hi penso em fa vergonya: ara me'n podria ensenyar ell a mi!).

Al llarg d'aquests anys hem anat coincidint puntualment. A cada en*contre t'adonaves que anava pujant* graons: primer grupets de rock juvenil, després orquestrines i orquestres d'envelats, les cobles, més endavant grups de jazz i –des d'aquest any– la Jove Orquestra Nacional de Catalunya. Tot això paral·lelament a l'estudi constant i sacrificat en diferents acadèmies de Girona, Badalona i Barcelona.

No és una carrera fàcil, la de músic al nivell del què parlem. No n'hi ha prou amb el talent si no es tenen tècnica i constància. En Jordi ha demostrat tenir les tres coses, però de totes les seves qualitats en destaca una: la seva bonhomia. Un bon caràcter i un agut sentit de l'humor que no s'han vist malmesos per anys de carretera en un món d'artistes on la lluita pel protagonisme, els horaris impossibles i els excessos poden *acabar amb qualsevol*.

Buqui, molta sort en la teva nova aventura. Qualsevol dia d'aquests ens veiem a l'Auditori.Promès.

Dani Moll Casamitjana

TECHNAL
RED D'INSTAL.LADORS
Serralleria
CASTELLÓ - MARTÍ, S.L.
CARPINTERIA METÀL.LICA EN FERRO I ALUMINI
i ALUMINI AMB RUPTURA DE PONT TÈRMIC
C/ Indústria, 10 (sector CAVISA)
Tel. (972) 83 06 27
Fax (972) 83 10 65
17240 LLAGOSTERA
(Girona)

PERRUQUERIA ROSER
CarrerNou,27
Tel.972805738
17240LLAGOSTERA
(Girona)

El papu (boig) i el silenci...

1.

1.

1.

1.

1.

1.

1.

1.

1.

1.

Jordi Cabarrocas Serra

Membre de la Jove Orquestra Nacional de Catalunya (JONC)

Jordi Cabarrocas i Serra, més conegut com *Buqui*, té 24 anys i forma part desde fa pocs mesos de la Jove Orquestra Nacional de Catalunya.

Estudiant de música de tercer Grau Mig de LOGSE al conservatori de Badalona, compta ja amb una bona trajectòria en el món musical, tocant primer el baix elèctric i ara el contrabaix.

Com vas començar en el món de la música?

L'única relació que vaig tenir de petit amb la música va ser una monja que ens venia a classe a tocar la guitarra. I ni tan sols havia fet flauta.

Vaig iniciar-me als 16 o 17 anys, quan anava a l'institut. Al grup de rock "Toca el dos" dels germans Sais i en Jordi Parés, els faltava baixista. A mi em van deixar un baix perquè el toqués en aquest grup i a partir d'aquí em va començar a agradar.

Com vas aprendre a tocar el baix?

De forma autodidacta, practicant als caps de setmana. Més endavant vaig estar un mes al taller de músics, però no m'anava bé pels desplaçaments. Es pot dir que en vaig aprendre de forma autodidacta. El meu primer professor de solfeig va ser en Dani Moll, una mica per casualitat, perquè jo anava a classes particulars de BUP amb ell i vaig demanar-li si me'n podia ensenyar una mica.

Després de "Toca el dos", has tocat a altres grups?

Sí, després ja em vaig comprar baix propi, i em va sortir feina remunerada amb grups de música de ball, primer amb "Trisònic" on vaig estar quatre anys, i més tard amb "Aquarium" de Banyoles, "Haley" de l'Estartit ...ostres! i més que ara no recordo (somriu). He fet moltes col.laboracions i també he tocat amb un grup de jazz de Sant Feliu, "Xavi Lloses Grup", on encara toco.

Quan i com et plantejes estudiar música seriosament?

Només fa dos anys que em vaig plantejar deixar-ho tot per dedicar-me a la música. Quan vaig acabar el BUP, no volia anar a la Universitat, i com que amb el BUP sol no tens res, em van fer estudiar una FP d'electrònica. Mentrestant, vaig fer una mica de solfeig amb la Montse Casanovas de Cassà, que dirigeix la coral. Després de l'FP, com que no volia dedicar-me professionalment al que havia estudiat, vaig anar a classes al conservatori de Girona, on només feia contrabaix. Va ser en acabar que el professor em va recomanar d'anar a Badalona, i és aquí quan realment decideixo estudiar música.

Com canvies el baix elèctric pel contrabaix?

Bé, quan vols estudiar música seriosament en un conservatori has d'escollir un instrument clàssic. Escollir el contrabaix probablement em ve pel jazz, on potser és més apropiat que no pas el baix elèctric.

Quines diferències i dificultats tenen ambdós instruments?

La primera gran diferència, a part del tamany, és la força que necessites per tocar el contarbaix. El contrabaix és diferent a un violí, que té les cordes més toves. També és molt diferent el so. En el baix elèctric el so el treu la pastilla i amb l'amplificador el pots modificar. En canvi, en el contrabaix el so el treus tu amb el vibrar de les cordes, l'instrument és com una part de tu.

Afinar també és més difícil. Mentre l'elèctric porta els trastos que ja afinen la nota, en el contrabaix has de prémer el just per treure el so que vols.

On compres un instrument clàssic?

Quan vaig començar a estudiar necessitava instrument i vaig comprar-ne un de segona mà al contrabaixista dels "Montgrins". Per comprar un instrument nou, o si s'espatlla el que tens, s'ha d'anar a casa d'un "lutier", que és el fabricant, i pot costar des de dos milions, fins a cinquanta milions. Però aquests instruments tan cars han de ser obres mestres, la diferència de preus venen

pel so que tenen o el prestigi del "lutier", com per exemple els violins que porten el nom "Stradivarius".

Quin requisits es necessiten per poder estudiar música en un *conservatori com el de Badalona?*

És díficil entrar perquè hi ha poques places. Per entrar fan una prova completa: tocar un instrument, llenguatge musical... són vàries coses les que valoren. També compten molt les recomanacions del professor que t'hi porta.

I com entres a la JONC?

Entrar a la JONC ve a ser com unes oposicions. Fan convocatòries cada dos anys i funciona com una orquestra d'estudiants, com una beca. Per optar-hi has d'omplir una sol.licitud que reparteixen a tots els conservatoris de Catalunya. Llavors fas una prova davant d'un jurat on toques dues obres. Va ser difícil entrar-hi perquè hi havia quatrecents participants i només entraven noranta músics.

I a partir d'ara?

Primer fer el curs superior, que encara no sé si el faré aquí o a fora, i llavors intentar fer unes oposicions per entrar en una orquestra professional, tot i que és díficil perquè n'hi ha poques i hi ha molta competència.

Aquesta entrevista es va acabar amb una demostració "in situ" que, sincerament, ens feu adonar que la majoria valorem poc aquests instruments, que són capaços de transmetre moltes sensacions amb un so molt pur i plàcid.

Jordi Cañigueral
Montse Mayol

La Jove Orquestra Nacional de Catalunya

Nascuda al setembre de 1999, i seguint la línia pedagògica iniciada per la Jove Orquestra Sinfònica de Catalunya (JOSC) al 1993. La Jove Orquestra Nacional de Catalunya (JONC) compleix amb l'objectiu principal de facilitar la formació orquestral integral als joves músics del nostre país, amb els millors directors, i professors de més alt nivell, tant nacional com internacional.

Sota la direcció des de la seva creació de Josep Pons, compta també amb una direcció executiva, una pedagògica i una comissió artística, integrades per reconegudes persones del món de la pedagogia musical, la interpretació i gestió catalanes.

La JONC té com a òrgan de govern el seu patronat, presidit per la Conselleria d'Ensenyement de la Generalitat i integrat per representants dels cercles musicals i cultura catalans, alhora que el president de la Generalitat n'és el president honorari.

Dins el seu programa pedagògic la JONC organitza trobades de joves músics. El quinzè, i fins al moment darrer, va tenir lloc aquest passat gener, i tenia entre els seus components en Jordi.

Carns i elaboració
d'**Embotits** i preparats
Casolans
CODINA
Plaça Catalunya, 13 - Tel. 83 01 91
Llagostera

Puigdemunt
DROGUERIA i FERRETERIA
Carrer Nou, 7
Telèfon (972) 83 00 57
17240 LLAGOSTERA
(Girona)

electrodomèstics
Codolar
Agrupació
DEGISA
Som especialistes en electrodomèstics
Carrer Camprodón, 11 - Tel. 972-83.04.77
LLAGOSTERA (GIRONA)

farmàcia
lluís saurí
pau casals, 13 - tel. 805599
llagostera

Fotos Vall-llosera
Carrer Sant Feliu, 22
Telf. (972) 83 03 15
17240 LLAGOSTERA
(Girona)

JAUME CASTELLÓ MAYMÍ
FUSTERIA
EBENISTERIA
MOBLES D'ENCÀRREC
També FINESTRES DE FUSTA-ALUMINI
Av. Gironès, 36 - Tel. 83 10 98
17240 LLAGOSTERA

GIM 2x4
C/. Bon Aire, 1 - B
Tel. (972) 80 50 51
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Granja
Especialitats en:
Xocolates, Cremes, Entrepans . . .
LACREMA
Dolors Carreras
Joan Maragall, 10
Telèfon 80 54 37
17240 LLAGOSTERA
(Girona)

El passatemps del Papu

Els escacs d'en Masnou

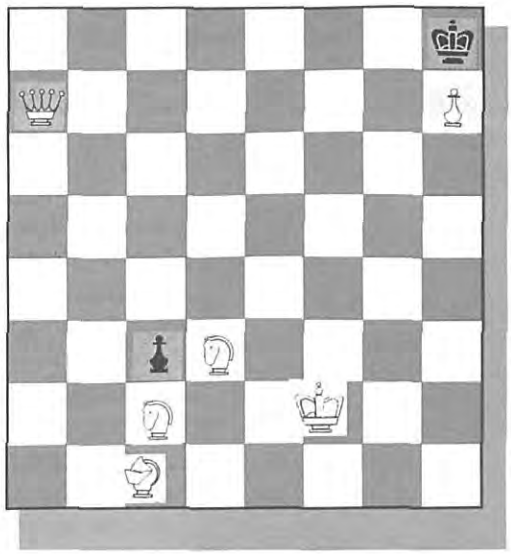

Juguen blanques i fan mat en tres jugades

De què treballa?

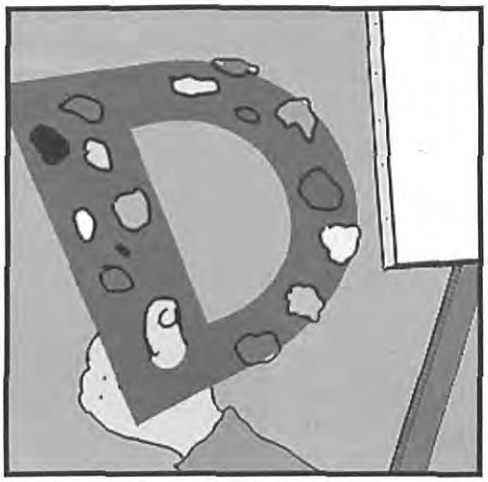

Ajuda al Papu a trobar el Butlletí *número 1!*

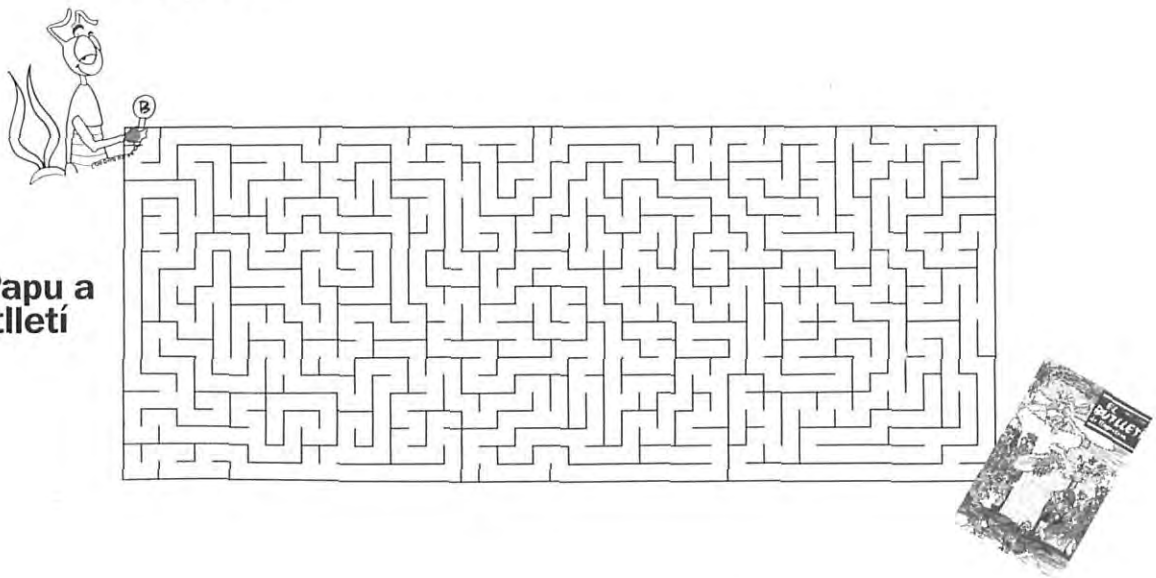

PRODUCTOS DE CORCHO AGLOMERADO S.A.

Carrer Lleida, s/n
Telèfon 83 00 20
LLAGOSTERA

RECADER
JOAN XIRGU CIURANA

Recaderia i paqueteria de dilluns a divendres, matí i tarda

Agència a Girona:
Cooperativa de Recaders **Tel. 23 39 61**
A Llagostera:
C./ Concepció, 45 **Tel. 83 01 57**
Mòbil 630 07 33 07

L'últim sastre

Joan Capdevila Arbat

Joan Capdevila i Arbat ens explica que va nèixer a Barcelona per accident i que va ser sastre contra la seva voluntat. Ell volia ser fuster però les circunstàncies de la vida el van convertir en sastre per herència. Partidari de les coses ben fetes, creu que la moda és un núvol de fum i que la modernitat està obligada a viatjar sobre aquets núvol. Des de la seva humiltat, però amb una experiència indiscutible, dubta de la capacitat dels grans dissenyadors de passarel.les. Ara després de 53 anys, l'últim satre de Llagostera es jubila.

El meu pare feia d'espardenyer i vaig néixer a Barcelona a la casa de maternitat.

Quan tenia dotze anys vaig plegar d'anar a col·legi. Això en aquella època era bastant habitual, però vaig continuar anant a classes particulars que en aquella època es deia anar a "conferències", una hora cada dia durant uns dies determinats a la setmana. Això va durar fins als catorze anys.

Vaig plegar d'anar a "conferències" perquè ja feia de sastre a casa des dels dotze anys. La meva mare era sastressa a Llagostera i tenia noies a treballar. Vaig començar a treballar a casa contra la meva voluntat: jo, en realitat, volia ser fuster.

Llavors, amb catorze anys, vaig anar a treballar a casa del sastre Josep Vilallonga. Des d'aquí vull fer-ne un elogi perquè ha estat un gran sastre amb una gran voluntat i moltes ganes de voler dominar la sastreria tècnicament per estar a l'alçada de la moda. Més tard, quan ja tenia setze anys, vaig anar a treballar a la Bisbal amb el senyor Ferrer un company d'ofici de la meva mare amb qui vaig estar fins als disset anys.

Dels disset als vint anys, a Puigcerdà, vaig estar amb el senyor Giraut. Durant aquell temps vaig treballar molt els vestits d'etiqueta: fèiem trenta peces de vestir a la setmana.

Finalment, dels vint als vint-i-un anys, vaig assistir durant un curs a l'*Academia de Corte Camps* a Barcelona.

Tot això m'ha permès treballar amb tota classe de peces de vestir: les he fet amb les meves pròpies mans i les he estudiat tècnicament, ja siguin vestits de carrer, de treball o d'etiqueta.

Finalment, em vaig establir a Llagostera amb vint-i-un anys. Vaig tenir molta sort, perquè la meva mare ja tenia el taller estructurat. Em vaig establir amb quatre o cinc noies molt capacitades i que coneixien molt l'ofici: havien treballat sota el mestratge de la meva mare. No puc oblidar que la meva mare era una gran sastressa i també en vull fer un elogi. Havia treballat amb en Miquel Rodó i amb el senyor Regàs. Ella no pagava impostos de sastressa, pagava impostos de modista. Això despertava controvèrsies de vegades entre els altres sastres. Penso que allò no era cap estafa.

Recorda quants satres hi havia en l'època en què vostè es va establir a Llagostera?

En aquella època, a Llagostera, hi havia el senyor Albert Bustins, el senyor Llosent, el senyor Rosa, el senyor Culí, en Jou, que era un successor de Miquel Quintana, i després, el senyor Vilallonga.

Tots aquests satres tenien treballadors com vostè?

Sí, és clar. Hi havia feina per a tots. Parlem d'una època, de l'any 56, en què la confecció gairebé no existia: era una confecció feta amb unes robes molt ordinàries, molt barates, que es venien per les places, a botigues de "poc nom" o a grans

magatzems (com el *Sepu* o el *Capitoli* a Barcelona). Qui volia una cosa de qualitat, home o dona, havia d'anar al sastre. Una població de 5.000 habitants tenia cinc sastres. A Cassà, que hi havia 700 ó 800 habitants més que aquí, havien arribat a tenir deu o dotze sastres. Un tenia quatre noies, un altre en tenia dues o l'altre treballava amb la seva dona.

Tot es feia a mà i amb una màquina de cosir normal. No existia cap d'aquestes màquines que hi ha ara que ho poden fer tot. Era tot manual o cosit amb una màquina de costura que nosaltres anomenem "plana". Eren altres temps, altres maneres de treballar. Els jornals eren molt baixos. Abans es trigava una hora a planxar un pantaló i ara triguem dos minuts i queden molt millor.

Amb el temps tot això ha anat millorant.

Sí, però no pas tot. En aquella època treballàvem amb les fibres naturals al cent per cent: llana, cotó i seda. Es teixia en uns telers que tibaven molt els fils. Això suposava que després, quan el teixit es mullava, s'encongia. Això permetia donar una forma determinada a una peça. Podies estirar o encongir el material quan et convenia. El sastre era un artista amb aquell material.

Des dels anys 70 es van començar a aplicar les fibres sintètiques. Avui en dia, els gèneres no es poden estirar o encongir. Hi ha gèneres sintètics al cent per cent i gèneres semisintètics. Aquests últims tenen una mica d'elasticitat, però no gaire. Cada any se'n creen de nous.

Les fibres naturals cada dia tenen menys presència en el mercat. Però la fibra natural no té punt de comparació, en la meva opinió, amb les fibres sintètiques. Ara es desconeixen els materials d'abans i no es poden valorar. Podem establir una similitud: un quadre fet per ordinador no tindrà errades de traça, però no es podrà comparar mai en genialitat a una pinzellada feta per un gran artista. Aquesta és la diferència.

Des del primer moment va tenir botiga?

Durant tres o quatre anys, només va ser sastreria. Cada vegada es feien articles més bons i la confecció era més acurada. Després em vaig adonar de la necessitat d'enfocar les coses cap a les noves tendències. Vaig ser dels primers de vendre pantalons texans. De seguida vaig vendre confecció.

Quina valoració en pot fer de la seva evolució com a sastre?

Tant la meva evolució com la de la meva botiga ha estat la que ha succeït a tot arreu.

Primer, ens situem quan no existia *la confecció i els jornals eren molt* baixos. Llavors es va començar a iniciar la confecció amb teixits barats. En aquest moment ja es va notar una disminució en la producció dels sastres. Paral·lelament, els jornals anaven pujant i les màquines eren més perfectes. Aquest perfeccionament tècnic va possibilitar una evolució de la confecció cap a peces de roba de més qualitat a preus més competitius. Això va suposar una forta competència per a la sastreria que es va anar accentuant, a mesura que els jornals anaven pujant i la roba a mida era més cara.

I és clar, va arribar un moment que, *a excepció de la gent que volia vestir* bé, la resta comprava cada cop més peces confeccionades. En aquests darrers anys, la producció que es feia d'una manera manual o bé semimanual ha anat desapareixent a causa dels elevats costos productius.

Parlem una mica del procés de fer un vestit. Suposo que comportava tenir una certa relació amb la persona que l'encarregava.

La gent venia i demanava un vestit o un *traje* (és a dir *americana* i pantalons). Un vestit era reservat per a la roba de dona. Aquí, de la jaqueta, sempre se n'ha dit *americana*, perquè aquest tipus de jaqueta moderna es va fer primer als Estats Units. Europa, més conservadora, va conservar unes formes de vestir que, tot i que també van evolucionar, no ho van fer amb la velocitat que ho van fer als Estats Units, país que no té el pes d'una tradició al darrere.

Quan venia una persona jove per fer-se el *traje* de la Festa Major, calia ensenyar-li les últimes tendències en moda. Li ensenyaves uns figurins que feien cases especialitzades, ja que en aquell temps no hi havia revistes de moda per poder escollir les peces de roba. Llavors, acordaves si calia fer *alguna modificació addicional al model* que es veia als figurins, ja que normalment els joves sempre han volgut anar diferent dels pares i no diem dels avis. En el cas de les noies ja ni en parlem.

Una vegada decidida la forma que tindria la peça, es prenien les mides i es quedava d'acord amb el dia que havia de venir a fer la primera prova.

Passaven molts dies fins a la primera prova?

Depèn molt de l'època de l'any. Cal tenir present que hi havia dues èpoques a l'any amb una càrrega de treball extraordinària: abans de la Festa Major i abans de Nadal. De *tota manera, quan hi havia més feina* era per la Festa Major, ja que no hi havia jove que no estrenés un vestit. Socialment, aquell jove que per la Festa Major no podia estrenar un vestit no estava ben vist. He arribat a fer cent cinquanta *trajes* entre Pasqua i la Festa Major, és a dir, això vol dir una mitjana de més de vint *trajes* a la setmana. Aquesta càrrega de treball suposava que m'havia d'aixecar a les 5 del matí i preparar les coses per quan arribessin les noies del taller a les 8 del matí. Arribava a tallar tres o quatre vestits al dia. Vaig estar uns divuit anys només tallant peces sense cosir res.

En canvi, després de la Festa Major, poca cosa. Cap a finals d'estiu i després dels Reis eren les pitjors èpoques.

Amb quins estris treballava?

Tisores, fil i agulla, didal i una planxa eren els estris necessaris per fer un vestit. S'agafava la roba, es posava damunt el taulell -és l'única manera de fer-ho- s'agafava un regle i una esquadra. Amb això es construeix tot. El tallador expert és més fiable i precís que una màquina o un ordinador. Els patrons que es fan actualment per ordinador no són tan perfectes com els patrons que fan les grans cases de costura, que paguen un professional per fer-los. Un professional, en una hora, talla una peça. Sempre s'ha de partir d'un patró base.

D'alguna manera, he tingut esperit d'artista, perquè he fet sempre la meva feina sense fer molts diners.

***Un creador de moda és un* artista?**

Per a mi no. És diferent. L'artista és el que, partint d'una matèria primera determinada, fa amb la seva imaginació una obra que la posteritat admira. Aquell qui planifica no és un artista complet. Hi ha gent que no sap fer servir el fil i l'agulla o una màquina de cosir, però que se saben relacionar amb la premsa i van a festes de la jet-set. Però tots aquests tenen gent que treballa a casa seva per a ells i sense aquesta gent que treballa en l'anonimat, el gran dissenyador que triomfa a les passarel.les no seria possible.

Què en pensa, de la moda actual, dels grans dissenyadors, de les passarel·les...?

La moda és un núvol de fum. La persona ha de cuidar la seva imatge, perquè això forma part de l'èxit o del fracàs del seu pas per la vida, ha de pujar sobre aquest núvol de fum. La modernitat no pot prescindir de la moda.

Però no hi ha una definició exacta de moda. Tothom us pot donar la seva pròpia definició. La moda és una variació d'allò que ja existeix prèviament per fer alguna cosa nova. Primer t'has de guanyar un prestigi i després pots dictar la moda. El prestigi és molt important.

Expliqui'ns alguna anècdota o fet curiós?

En tinc a cents! N'explicaré una. Ja sabeu que els sastres érem els últims de cobrar. Si algú havia de deixar a deure alguna cosa, sempre era el traje del sastre. El cas és que un home em devia un traje des de feia dos anys. El vaig trobar abans de Nadal i li vaig dir que li portaria la factura per Any Nou. Ell em va dir: "Home, tu el que em demanes és un deute". Jo, intentant dissimular, li vaig dir que era costum de la casa passar els comptes per final d'any. Ell va replicar que jo havia tingut molta barra de demanar-li el deute i que ell també tindria molta barra i no me'l pagaria. Ja no va venir mai més a fer-se cap peça de roba.

Són molts anys, molts records... li sap greu jubilar-se?

Estic content de jubilar-me. Vaig començar amb dotze anys i m'he jubilat amb seixanta-cinc. He complert amb tots els cànons i requisits que marca la llei. A causa de l'edat ja no estic en actiu, però això no vol dir que si un familiar em demana alguna peça no ho faci.

Jo em jubilo, però la botiga continua oberta amb la meva dona al capdavant.

Jordi Pinsach
Marc Sureda
Jaume Ventura

superAvui

FRUITES PUIG

El nom dels bons aliments !

CAN MUNTANER

Telf. 972 83 18 69

sine materia
GESTIÓ, ASSESSORAMENT, I COORDINACIÓ CULTURAL, S.L.L.

MT3

ASSESSORIA MONTIEL BOADAS, S.L.

- Laboral
- Fiscal
- Jurídica
- Comptable
- Assegurances
- Finques

17240 LLAGOSTERA (Girona)
Plaça Barceloneta, 8
Tels. 972 83 03 62 / 972 83 18 18
Fax. 972 80 52 30

MODONI

BAR MUSICAL CAFE

LLagostera 83 01 17
Quart 46 80 10

RENAULT

Ramon Gurnés Vall-llosera

Ctra. Tossa, s/n LLAGOSTERA

83 09 07
80 54 03
Fax 83 10 66

Excuses Excuses?

A l'històric TEATRE ROMEA s'està representat EXCUSES!, de Joel Joan i Jordi Sánchez. Dirigida pel Pep Antón Gómez i interpretada per Mònica Glaenzel, Teresa Sànchez, Joel Joan (El corazón del guerrero, *La razones de mis amigos*) i Jordi Sánchez, protagonistes tots ells de la popular sèrie televisiva 'Plats bruts'.

Vagi per endavant que aquest espectacle és molt recomanable i no pot defraudar ningú que vulgui passar uns moments divertits amb gags força aconseguits. El conti-nu exercici de la professió, com moltes vegades passa, ha donat a aquests joves molt ofici.

Es lògic que, especialment el jovent que veu Plats Bruts, no pugui substreure's de seguir veient al *López i companyia*... També penso que, per sobre de tot, quan es veu aquest "guio teatral" (no ho dic pas despectivament) i sentim les saludables riallades del públic, vénen al cap les series americanes que posen rialles en off . S'està, una mica, en la línia del "Sopar dels Idiotes".

L'argument, aviat dit, es presenta, amb "propòsit d'una identificació generacional i d'obrir en canal les relacions fallides", les inevitables misèries de la parella.

Són dos "matrimonis" que voregen els trenta ("Tenen una edat en *què comencen a ensumar que la* joventut no dura sempre"), una d'elles més triomfadora, si vols dir-ne, i una altra, sobretot ell, molt convencional i optant pel segur.

Considerant que estan "a casa seva" haig de trobar natural que la Teresa ens ensenyi contínuament el seu jove cos mig nu i el Jordi Sánchez el cul. Són exigències del guió que ells mateixos han escrit.

El diàleg, posats a ser naturals, és per cagar-se: follar amb el dit al cul, fer-se palles, joder.... Potser sigui *un forma de crear el clima propi dels* joves personatges. De fet, al programa de mà en Joel i en Jordi ja ens diuen que "aprofiten l'oportunitat per cagar-se en els programes de mà".

Per a mi és una comèdia que "acaba malament" . Per un costat *perquè el missatge final és trist, però* per una altra banda, perquè penso que no s'aprofita l'estratègica mitja part per avisar "els jugadors al vestuari" que al segon temps han de transmetre desencís i frustració de bon principi. Si m'ho permeteu, tal com si fos una altra obra.

Estem al Romea, el teatre que recorda el Capri, en Pitarra, el Borràs (mireu les fotos del bar i les plaques i escultures del hall) el local que en contra de la voluntat governativa va acollir fa cinquanta anys les despulles de Folch i Torres. Enfora, em van dir un veí, molts comerços tanquen l'avenç possible per la conflictivitat del barri. L'església de Sant Agustí, una de la que ha acollit els emigrants en lluita, està a tocar. L'Església del Pi no és gaire lluny. D'altra banda a la sessió que jo vaig *anar una senyora gran es va desmaiar* al seient i se la van haver d'emportar inert a pes de braços. Jo em temia el pitjor.

Però l'espectacle ha de continuar!! Tots vàrem continuar rient. Jo el primer.

No estic parlant ara de la lloable professionalitat dels actors, que moltes vegades han de treballar en situacions sentimentals doloroses. Estic parlant de nosaltres, del públic, de la capacitat que tenim la gent de desconnectar de la *realitat de l'entorn*, si és que estem connectats.

El dia abans, davant del Cafè Zuric ple de clients, al bell mig de Barcelona, quan eren no més de les 11 de la nit, un grup d'emigrants, dels que no estan tancats, va donar un cop amb una *barra de ferro a un altre emigrant*, equatorià, que després va morir. És clar que és molt d'agrair que en Joel i el Jordi ens portin una mica d'humor. La gent riu de valent i és per això que recomano sense "EXCUSES" aquest espectacle.

Però, per altra banda, el públic, els ciutadans de la "Ciutat Alegre i Confiada", que diria Benavente, quina EXCUSA tenim????

Tal vegada la resposta sigui molt senzilla: hem esdevingut simples espectadors.

Francesc Fernández

VI CONCURS LITERARI SANT JORDI

CATEGORIA

1.- Infantil: A: Cicle inicial
B: Cicle mitjà
C: Cicle superior
2.- Juvenil: A: de 12 a 14 anys
B: de 15 a 17 anys
3.- Adult: a partir de 18 anys

MODALITATS

- El tema serà lliure per a totes les modalitats.
- Tots els treballs s'hauran de presentar en llengua catalana.
- Les obres presentades hauran de ser inèdites.

Conte il·lustrat: Es pot presentar en qualsevol tècnica (llapis de colors, aquarel·la,...). Tamany DIN A-4.

Infantil A i B: Predomini d'il·lustració sobre text.
Infantil C. Predomini de text sobre il·lustració. Es presentaran 4 còpies.

Narració: Per a les categories Juvenil i Adult.
Extensió màxima 15 fulls DIN A-4.
Escrit a màquina o ordinador, a doble espai i per una sola cara.
Presentaran 5 còpies.

PRESENTACIÓ

- Totes les obres presentades portaran a la portada el TÍTOL, l'EDAT i la CATEGORIA a la qual es presenten.

- A part, s'hi adjuntarà un sobre tancat on s'indicarà al seu exterior:

- Concurs literari Sant Jordi 2001.
- Títol de l'obra i categoria.

- Dins aquest sobre s'hi inclourà una targeta amb el NOM, COGNOMS, ADREÇA i TELÈFON.

TERMINI DE PRESENTACIÓ

- Els treballs es presentaran a la Biblioteca Julià Cutillé abans del dilluns 2 d'abril del 2001. No s'acceptaran les obres que es presentin fora de termini.

JURAT

El jurat estarà format per cinc membres:

CRISTINA GARCIA MOLINA
JORDI PLÀ COMAS
YOLANDA ALCALÁ HERNANDEZ
ENRIC RAMIONET LLOVERAS
MONTSERRAT VILA GUTARRA

El jurat es reserva el dret de deixar vacant el premi d'alguna de les categories si ho considera oportú.

PREMIS

- S'establirà un primer premi per a cada categoria cedits per l'Ajuntament.

Categoria 1: Un lot de llibres i un trofeu per a cada un dels cicles.
Categoria 2: Un val per discos i/o llibres per valor de 20.000 PTA per a cada categoria.
Categoria 3: 100.000 PTA

VEREDICTE I REPARTIMENT DE PREMIS

El veredicte es farà públic el diumenge 22 d'abril del 2001, al Teatre Municipal Casino Llagosterenc.

ACLARIMENTS

- L'organització del concurs es reserva el dret de domini sobre les obres premiades.

- La resta d'obres podran ser retirades de la Biblioteca Julià Cutillé a partir del lliurament de premis i fins a un màxim de 2 mesos.

- Totes les obres guanyadores seran publicades en el Butlletí de Llagostera.

ORGANITZA:

biblioteca julià cutillé

AJUNTAMENT DE LLAGOSTERA

El Butlletí de Llagostera

DPC

PROJECTE I FABRICACIÓ D'ENVASOS PER LES INDUSTRIES ALIMENTARIA, COSMÈTICA i FARMACÈUTICA

TRANSFORMACIÓ DE PLASTICS

INJECCIÓ
COMPRESSIÓ
EXTRUSIÓ
BUFAT

DECORACIÓ

SERIGRAFIA
TERMOGRAVAT

DOMINGO PASCUAL CARBÓ,S.A.
17240 LLAGOSTERA (Girona)
C/. CAMPRODÓN,55 TEL. .(972) 83 00 25
FAX .(972) 83 07 59
E-Mail: dpcsa @ nexo.es

ELECTRONICA GENOHER

Exposició, Venda i Reparació de:

RÀDIO - TV-COLOR - HI-FI
VIDEO - AUTO-RÀDIO
ELECTRODOMÈSTICS
i ANTENES PARABÒLIQUES

Distribuidor **EDESA**

C/ BARCELONA, 12 - Tel. 83 04 30
17240 LLAGOSTERA (Girona)

EDUARD GALOBARDES
ADVOCAT
AGENT DE LA PROPIETAT IMMOBILIÀRIA
ADMINISTRADOR DE FINQUES

ASSESSORIA JURÍDICA I FISCAL
VENDA I LLOGUER D'IMMOBLES
ADMINISTRACIÓ DE FINQUES
ASSEGURANCES

C/ Fivaller, 24
Tel. 972 830926
Fax: 972 830900
17240 Llagostera

Horari:
Matins: 9 a 13,30
Tardes: 17 a 20,30
Dissabtes tarda tancat

FORN DE PA - PASTISSERIA
ANTONI GARCIA

C/. St. Feliu, 17 - Tel. 83 05 01
LLAGOSTERA
R.S.I. 20.18.159 GE

Cal Degollat

La història fa especial qualsevol indret i Cal Degollat si una cosa té, és història. La taverna, el bar o el restaurant, generació rere generació, ha format part de la vida del poble. Així com la nostra localitat, Cal Degollat s'ha transformat i remodelat, però sempre ha mantigut un mateix esperit. Ha estat i serà sempre un lloc de trobada pels caçadors de la vila, un lloc on enraonar una estona i on compartir experiències, però que a través de la seva història i de la gent que l'ha compartida ha esdevingut un local de reunió diferent i únic a la vegada.

La història de Cal Degollat es remunta a finals del s. XIX quan en Francisco Butiñach Vilanova, amb 20 anys, va arribar a Llagostera des de Cervià. Ferrer d'ofici, va obrir en el mateix local on ara s'ubica el restaurant una petita ferreteria. Allà es forjaven les ferradures dels cavalls i es traballaven les eines del camp. *La familiaritat i la bona entesa amb* els nous veïns van fer que a poc a poc es convertís en un local de reunió.

Aleshores la ferreteria estava dividida en dues parts comunicades per una porta. A la part inferior hi havia el taller i al costat hi havia un petit racó on es guardaven bótes amb alguns dels vins que ell mateix elaborava. Així doncs, i de mica en mica, mentre s'acabava la feina o inventant qualsevol altre pretext, esdevingué un costum l'anar a prendre un got de vi a cal ferrer o a cal "degüello". La clientela eren els tapers de les fàbriques de Llagostera i la gent que traballava a bosc i venia al poble un *cop cada setmana perquè necessitava* arreglar alguna eina. Més tard quan en Francisco va contraure matrimoni amb Francisca Lloveras Riera es van començar a servir algunes tapes, com ara la típica pota i tripa, que encara avui es cuina amb la mateixa recepta. I serà aquesta primera generació la que donarà el nom amb què ara és conegut aquest establiment.

En Francisco, juntament amb una colla d'amics, van decidir anar a celebrar al Ridaura el dia de St. Eloi. L'àpat consistia en pa amb tomàquet i xai a la brasa. Tot estava preparat i totes les eines de cuinar a punt, tan sols hi havia un problema, algú havia de matar el xai. Llavors l'amo del taller-taverna va decidir que ho faria ell. Així doncs, en Francisco va degollar el xai, i des d'aquell moment va ser el "degollat". I aquest nom, no tan sols va quedar associat a la persona sinó també a l'establiment.

Fruit d'aquest matrimoni van néixer 5 fills, però va ser Modest Butiñach Lloveras qui va continuar portant el negoci "familiar". L'Avi Modest, tot i que va treballar com a taper a Can Masgrau s'encarregà, juntament amb la seva dona Consol Tubert Roca, filla de Llagostera, de la taverna que sense gaire intenció havia pujat el seu pare.

L'estructura del local en aquella època (principis del segle XX) no es va modificar i en Modest va continuar amb les tradicions del seu pare. Anava de tant en tant, juntament amb altres companys, a buscar i fins i tot *a elaborar el seu propi vi per tenir* plenes les bótes del seu petit deller. I a poc a poc la clientela, que d'ofici no havia variat gaire (tapers i persones dedicades al camp i al treball en el bosc) van començar a sol.licitar a la mestressa de la casa que els cuinés altres plats. Moltes vegades els mateixos clients portaven la matèria primera: cargols, conills o tórtores que havien caçat, de manera que la Consol només l'havia de preparar . I d'aquesta manera i sense premeditació no tan sols es servien begudes sinó que també es preparava menjar. Axí doncs, el lloc ocupat en un principi per la ferreteria esdevingué el menjador, presidit per la mateixa llar de foc que hi ha actualment, mentre que l'altre costat del local es va mantenir igual. Aquesta segona generació va iniciar el procés per convertir la taverna en un menjador.

Però la història només acaba de començar. En Modest i la Consol van tenir tres fills: en Miquel Butiñach Tubert, la Dolors (la Lola del Carril) i en Francisco. Va ser aquest últim qui s'encarregà de conservar el negoci familiar, com a la tercera generació. En Miquel va ser l'encarregat de consolidar el local com a taverna-mejador i va iniciar la restauració. Durant els primers anys de la seva vida adulta

va treballar en d'altres oficis, però com passa generació rere generació, va acabar ocupant el lloc del seu antecessor. En Miquel es va casar amb l'Enriqueta Plaja Gotarra (filla de Can Negoci de la Bruguera Alta), qui portà per primera vegada la cuina del restaurant de Cal Degollat, tal com es porta actualment. Tot i que la demanda social de l'època (anys 50) cada cop feia més evident la constitució de restaurants, no va deixar de ser mai aquell indret on es reunien els tapers del poble per explicar històries, fer trobades lúdiques i "musicals". Encara avui els propietaris de l'establiment recorden aquell grup d'amics i clients que es trobaven per cantar cançons a la vora de la llar de foc, fins i tot acompanyats per guitarres. Així passaven l'estona i es divertien.

El bar ja en aquella època s'obria a les 6 del matí i no es tancava fins ben entrada la nit. Els primers d'arribar eren persones que anaven a treballar a les fàbriques del poble i al ferrocarril, com el "cinquanta-cinc". Aquest era el motiu que rebia un dels clients habituals de l'època, que era el qui s'encarregava de revisar la màquina petita del ferrocarril. El motiu venia perque cada dia quan arribava demanava un porronet de vi que valia cinquanta-cinc cèntims. A l'hora de dinar era benvingut tothom, fins i tot aquells que tan sols venien a menjar el dinar que portaven des de casa. La senyora Enriqueta s'encarregava d'escalfar-los-el i així podien menjar calent i "en família".

Durant el temps que en Miquel va portar l'establiment el petit menjador i la barra-bodega es van convertir en una sola estança. S'havia tirat a terra la paret que separava els dos locals i la barra engalanada per les bótes de vi que cobrien les parets s'acompanyava per una taula de fusta llarga on s'asseien els clients, tots junts, com una gran família. Però tot i aquests canvis els clients eren els mateixos, encara que diferents: els avis del poble que venien a fer la partida, els amics caçadors que buscaven un lloc on els cuinessin les peces caçades. Com diu la mestressa de Cal Degollat, gent que vivia sense rellotge. Més tard, l'únic fill del matrimoni en Francesc (en Xico) Butiñach Plaja i la seva esposa Pilar Hospital Llinàs van agafar la direcció del local, quan l'hereu tenia uns 25 anys. Tot i que va treballar com a camioner durant un temps, el seu

El Butlletí de Llagostera

Apartat nº76
17240 LLAGOSTERA (Girona)
Tel.972 83 12 10
email:elbutlleti@grn.es

tens de tot.
tranquil·litat, un local per reunir-te. o amagar-te. ordinadors. Internet. música i una nevera amb productes variats (?)... gent per conèixer, una guitarra... i una tele, també.
no és suficient per venir a veure això del butlletí com funciona?

futur i el seu destí era Cal Degollat. Ells van ser qui van patir el canvi social més gran. L´arribada del turisme a finals dels seixantes i principis dels setantes, va crear la necessitat d´un espai més ampli i una cuina més preparada. Molts dels estrangers que van arribar a la Costa Brava esperant sol i bon menjar, van trobar en els plats guisats per les cuineres de Cal Degollat el que desitjaven. Però la nova demanda no els va apartar mai de la gent de sempre, la gent del poble. Els nois que treballaven com a mecànics i altres treballadors del poble, seguien anant a dinar. Tot i que molts s'enduien el menjar preparat de casa, sempre eren ben acollits a la "taula llarga", com anomena en Xico la zona habilitada com a bar.

Arbre geneològic

Per últim en Xavier, el fill gran d'en Francisco, va acceptar la responsabilitat de portar l'establiment. És la cinquena generació i fins al moment l'última. Després d'acabar els seus estudis va decidir ajudar a casa treballant a la barra i compartint la tasca de repartir begudes pels voltants del poble, per bé que en aquell moment els amos de l'establiment també es feien càrrec de dur a diferents locals begudes carbòniques. Un cop casat amb l'Esther Codina i portant ja a l'esquena uns quants anys d'experiència, es va fer responsable de Cal Degollat, tot i que el pes de la direcció encara avui la comparteix amb el seu pare. Però tot i els pocs anys que en Xavier és el responsable, ja ha aportat un canvi important en l'estructura de Cal Degollat. L'any 1993 es decideix ampliar l'establimentel adequant un nou menjador amb la compra d'una parcel.la annexa el bar. Ara el destí del restaurant és incert, en Xavier i l'Esther són pares de dues nenes, l'Anna i la Núria, però amb 8 anyets, encara són petites per saber què els deparará el futur.

Cal Degollat ha compartit molts canvis propis del procés de modernització del nostre país, resultat de la transformació social, política i ecònomica d'aquest últim segle. Malgrat tot, la bona cuina i la bona companyia encara avui hi són presents.

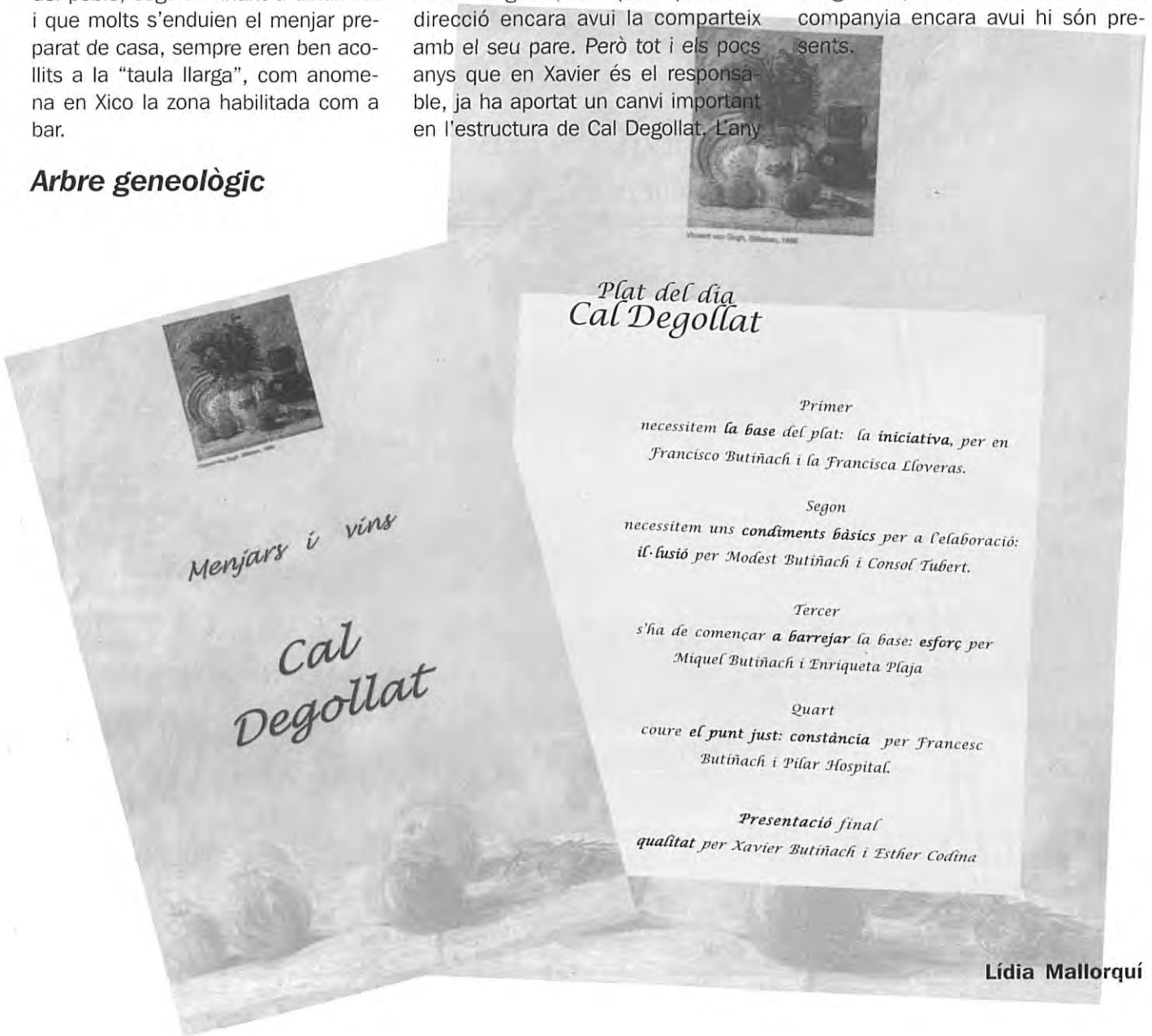

Lídia Mallorquí

ROBERT COROMINAS

972 830 578 Servei Oficial Llagostera

nou MONDEO

nascut per a ser líder

E.S. LES SUREDES

PETROGAL ESPAÑOLA

TELEFON 46 38 93

BOTIGA

TREN DE RENTAT

CANVI D'OLI

24 HORES

AL SEU SERVEI

Monestir de Sta. Maria de Cadins

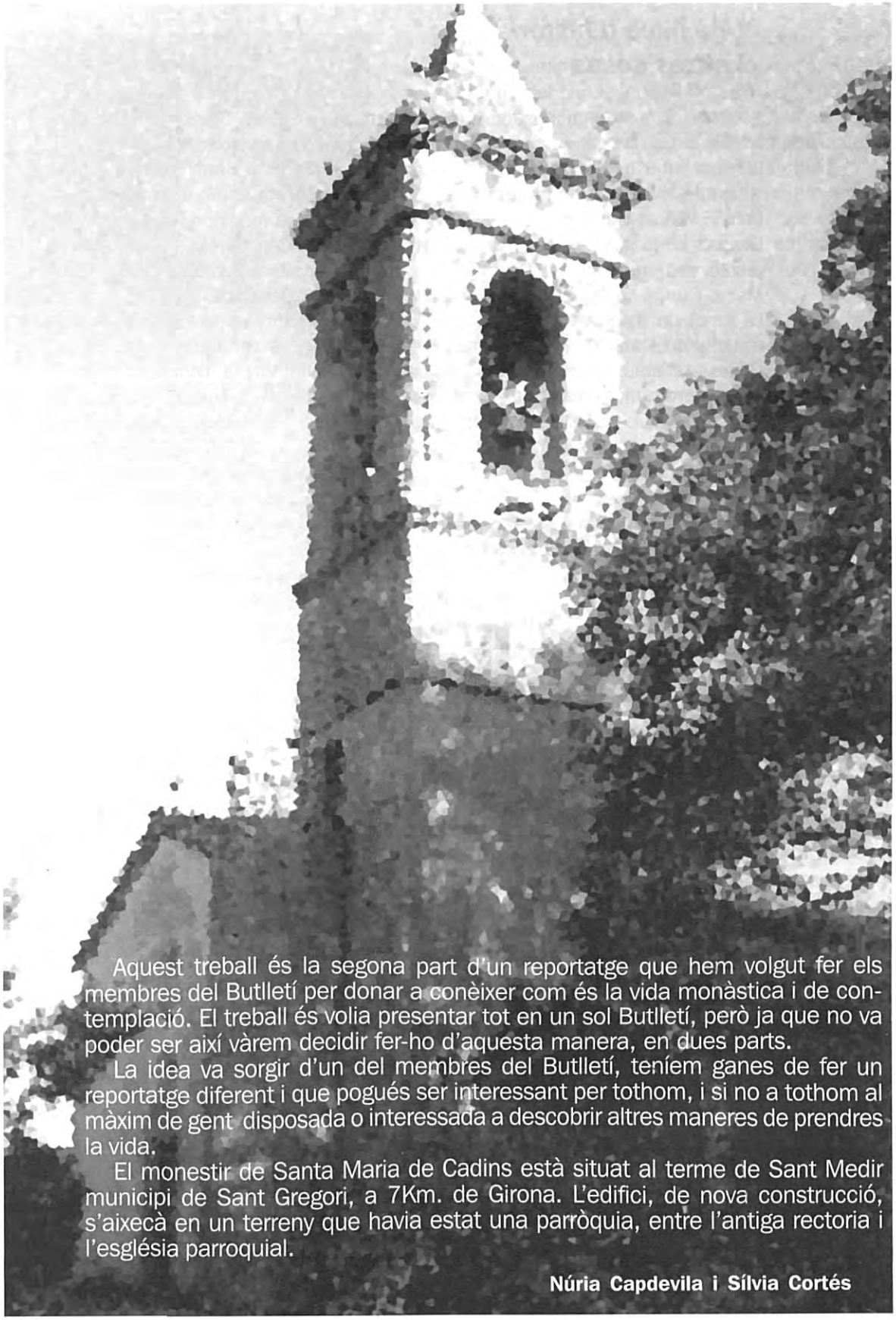

Aquest treball és la segona part d'un reportatge que hem volgut fer els membres del Butlletí per donar a conèixer com és la vida monàstica i de contemplació. El treball és volia presentar tot en un sol Butlletí, però ja que no va poder ser així vàrem decidir fer-ho d'aquesta manera, en dues parts.

La idea va sorgir d'un del membres del Butlletí, teníem ganes de fer un reportatge diferent i que pogués ser interessant per tothom, i si no a tothom al màxim de gent disposada o interessada a descobrir altres maneres de prendres la vida.

El monestir de Santa Maria de Cadins està situat al terme de Sant Medir municipi de Sant Gregori, a 7Km. de Girona. L'edifici, de nova construcció, s'aixecà en un terreny que havia estat una parròquia, entre l'antiga rectoria i l'església parroquial.

Núria Capdevila i Sílvia Cortés

Una mica d'història... i altres coses

Acuesta comunitat monástica arrelada al terme de Sant Gregori des de l'any 1980 té una llarga i ininterrompuda història de més de vuit segles.
La comunitat es va fundar als voltants de l'any 1158 a Sant Feliu de Cadins (Cabanes, Alt Empordà), com a priorat filial de Valldemaria (Hostalric, la Selva). L'any 1492 es van traslladar al Mercadal de Girona, on restarien fins l'any 1936. Després de la guerra varen passar a l'antiga casa de Can Tarrés de Salt (avui en record seu, centre de cultura *les Bernardes*) i finalment varen arribar a Sant Medir. Que ja segles abans havia estat un monestir Benedictí.
La fundació d'aquest monestir benedictí a Sant Medir es va dur a terme als voltants de l'any 820. La font més antiga que es té és un diploma atorgat per Carles el Calb el 14 de maig del 844 a favor de l'abat Wilera, concedint privilegis i fent donacions. Aquest document es conserva a l'Arxiu Històric Nacional de París. Però altres estudiosos han pres en consideració la possibilitat que el monestir hagués estat fundat per Carlemay.
Durant aquells anys el monestir va créixer molt i abastà moltes propietats, cosa que va permetre la creació d'una cel·la a Amer, la qual va ser l'origen del nou Monestir i on finalment hi faria cap la comunitat del benets.
Després va passar a ser propietat de la parròquia
El nou monestir s'aixeca sobre el que havia estat l'antiga parròquia. És un edifici de nova construcció, no gens ostentós, és auster però funcional, i l'antiga rectoria situada davant del monestir és ara la nova casa d'hostatgeria, que poc a poc amb molt d'esforç i molt bon gust les monges de Santa Maria de Cadins han anat arreglant i decorant, perquè l'hoste s'hi trobi com a casa seva.
Actualment en el monestir hi resideixen quatre monges, l'Abadessa Dolors i les germanes, Estela, Joana i Victoria, a les quals el hi agraim la seva amabilitat, així com també agraim la companyia de la Montserrat que va estar amb nosaltres a la casa d'hostatgeria.
L'any 1981 la germana Montserrat Duran monja de Cadins va posar música en Llaor de la Mare de Deu de Cadins, escrits per Mn. Pere Ribot.

"Us encrecle a banda i banda
el silenci de la vall
i teixim, com fina randa,
la pregària i el treball
Amb el pa d'Eucaristia
són planers tots els camins.
Us lloem, Verge Maria
de Cadins."

(Fragment dels Goigs de la Mare de Déu de Cadins)

La nostra estada al Monestir

Sabent del cert que els dos monestirs cistercencs de les nostres contrades oferien hostatgeria, decidim passar-hi un cap de setmana. Tenim un cert interés per saber, per acostar-nos a una vida tant diferent de la nostra; que pensen? com viu una comunitat religiosa dedicada a la contemplació? en podem apendre alguna cosa?

Aquestes són algunes de les preguntes que ens hem fet les que signem aquest treball. Creiem que en el fons aquesta mena de curiositat és sempre enriquidora. El que s'explica s'oblida, el que es veu es creu, el que es viu es comprèn.

Si en un principi la idea es fer un treball en comú, en un mateix Butlletí, ens trobem amb un fet que considerem sorprenent. El monestir ofereix hostatgeria per 15 persones i ens diuen que està plè. Ens mirem desconcertades.

-Bé, doncs la pròxima setmana. Esperem una estona i la mateixa resposta:

-*Em sap greu, també està complet.*

No hauriem dit mai que s'hagues de reservar lloc per 2 persones amb tres setmanes d'antelació per poder passar un cap de setmana en un monestir.

I aquesta és la raó per la qual un mateix tema s'ha dividit en dues parts o sigui en 2 numeros.

Ja està dicidit del 26 al 28 de gener viurem a Sant Medir, passarem un cap de setmana ben diferent als que considerem "normals". Estem a l'espectativa i perquè no dir-ho ben nervioses, desconeixem com serà tot allò i de com anirà tot plegat.... ens a n'anem al monestir de Sta. Maria de Cadins.

Només sabem que el contrari dels nostres companys no estarem a dins del monestir amb convivència, sinò fent una vida totalment a part. La casa es troba just al davant i està destinada a la gent que va passant sense alterar en absolut la vida monàstica. També ens recalquen una i altre vegada que no es fan càrrec de la manutenció.

Així doncs, arriba l'hora de la veritat: Motxilles carregades de roba, de menjar també de material necessari per treballar (càmara de fotos, paper i boli, grabadora, cintes, piles i carrets) ens fan sentir com dues reporteres que s'han van a la Patagònia. Això ens fa riure i calma la tensió d'avanç de marxar.

Ja hi sóm. És ben fosc. No se sent absolutament res. Toquem el timbre de la porta i ens emportem un bon esurt. El primer descobriment és que aquí enmig d'aquest gran silenci qualsevol soroll es multiplica per mil.

Entrem a la que serà la nostra casa durant aquesta curta estada. És del segle XVII i havia estat l'antiga

rectoria; per les seves extraordinaries dimensions hom diria que era com el casal del poble, de tothom. Quant ens quedem soles comencem a investigar les multiples estances. Descobrim racons i raconets preciosos decorats amb sencillesa i elegància per una de les monges. Si, realment és molt acollidora i confortable. No passem gens de fred. A la cuina el foc a terra ens escalfa les mans i el cor. Crema tot el dia i nosaltres ens hi sentim com a casa; la compartim amb la Montserrat ella ve quant pot, a quedat captivada per la bellesa del lloc i per el repòs que hi troba entre les seves parets. Davant del foc convercem llargament, és una persona molt activa, el seu testimoni de vida amb els més marginats, el treball que no és del tot inútil a les presons, el contacte directe amb els més desvalguts ens fan reflexionar sobre les bosses impressionants de pobresa que tenim al nostre voltant.

Fa un dia que hi sóm i a mesura que passen les hores ens adonem per contra del que havíem cregut al principi que el silenci omnipresent no ens inquieta gens ni mica sinò que s'ha convertit en un aliat: passajem pels voltants... mentre una llegeix en un recer que hi toca el sol, l'altre va a buscar bruc i pinyes al bosc... Tenim la sensació d'haver deixat tots els mals rollos molt lluny, es respira quietut per tot arreu, és com si t'injectesin un sedant. Un descans merescut per després rependre el camí amb més seguretat i empenta. Descobrir que tot estar per fer i que tot és possible.

L'horari és totalment flexible marcat això si per la liturgia de les hores a la cual per lliure elecció decidim assistir-hi.

El monestir cistercenc hi pot anar tothom que ho vulgui, es demana però que es vagi almenys a una pregària, si no hi ha aquest mínim d'interés religios, la comunitat considera que es pot trobar el mateix a un hotel o a un balneari posem per cas; es clar que ens costaria una mica més economicament parlant. Les monges accepten un donatiu que anomenen "donar la responsavilitat", el que cadascú pugui i el que cregui just.

Parlem. Coincidim en que sembla que hem passat aquí més dies dels reals (deu ser la desconecció total) però per contra les coses que anem fent xoquen entre elles i torna altre cop la pregunta: ja és aquesta hora???. Suposo que per aquest motiu el diumenge quant ens disposavem a entrar a l'església i varem veure dos autocars vam exclamar a l'hora: Mira!!!!. Com aquell que fes una eternitat que no veiem un autocar. Sens queden els ulls oberts com dues taronges de veure tanta

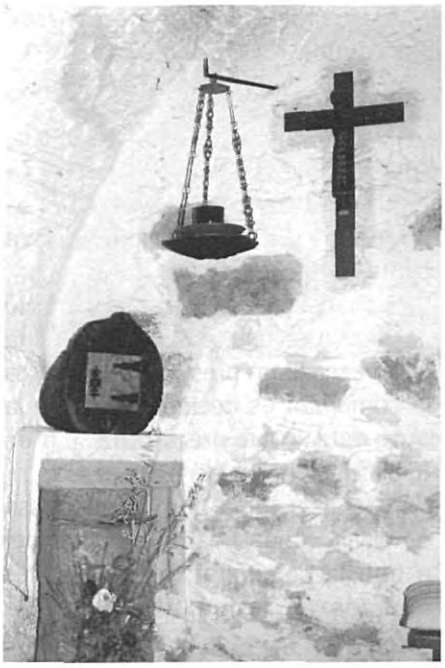

gent i total... ens adonem que qualsevol fet per insignificant que ens sembli, aquí pren una dimensió exagerada. Tampoc ens haviem aïllat tant ni tant de temps com per tenir aquelles sensacions. Va ser estrany.

La gent com un miratge van marxar amb la mateixa pressa que havien vingut un cop feta l'ofrena floral a St. Madir.

El capellà durant la predica ens informa d'alguns dels aconteixements que han passat al món i que nosaltres em volgut ignorar durant aquest dos dies: La realitat.

La que tornavem aquella tarda cap al nostre món i que el parentesi de pau s'havia acabat.

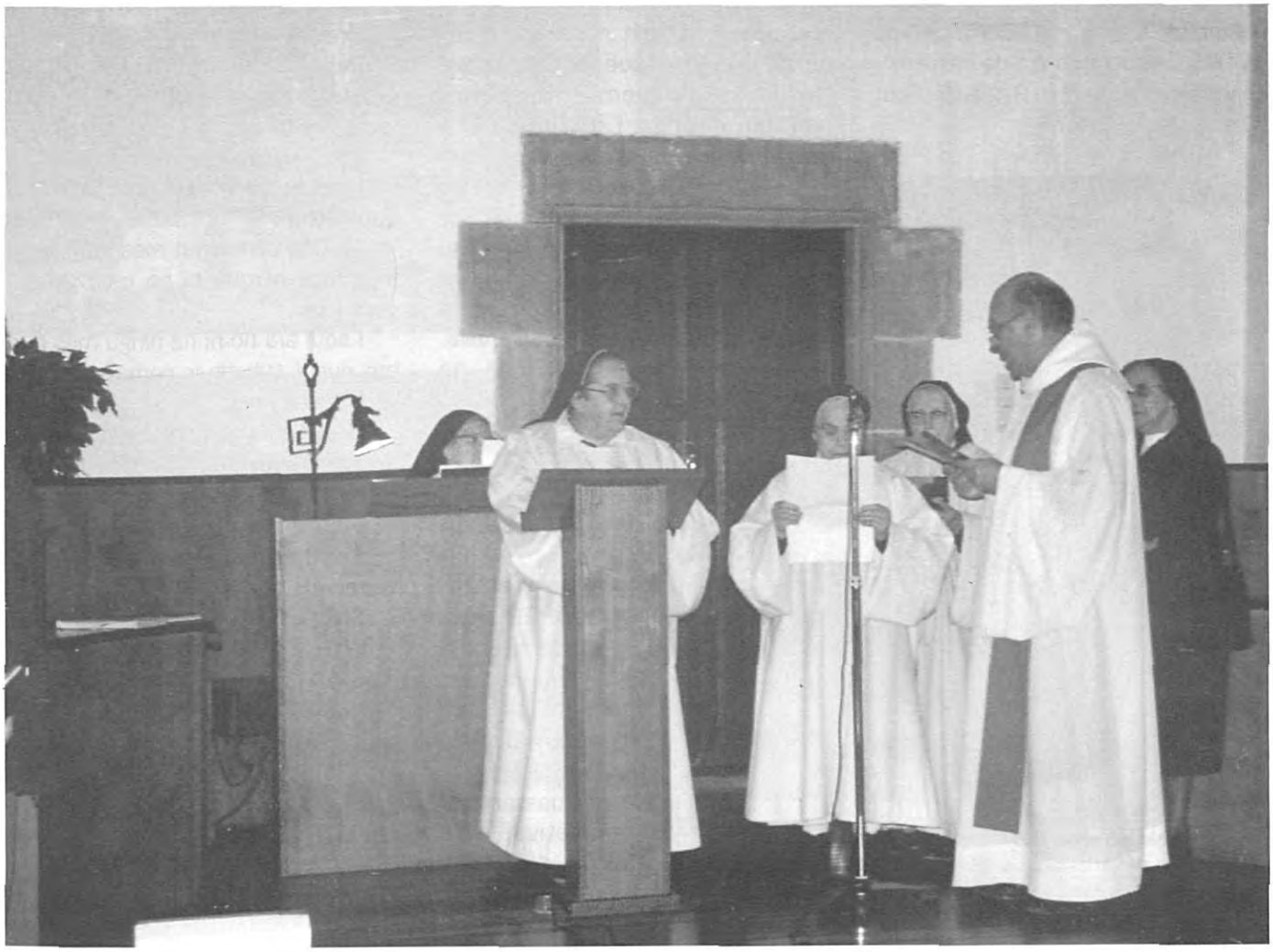

Abadessa Dolors Barcons i Vila

"La nostra vida no s'enten preque és qüestió de Fe"

Dolors Barcons va neixer l'any 1925 al Mas de Camps de Sant Joan de Joanetes. Els seus pares eren Frencesc i Rosa tots dos d'arrels pageses i fruit d'aquell martimoni fou una família de 9 germans.

Com és la vida aquí al monestir?

És molt senzill, nosaltres vivim segons la regla "**Ora et labora**" (Oració i treball)

L'Oració litúrgica, és a dir, l'Ofici Diví i la celebració de l'Eucaristia tenen el primer lloc. Després, l'Oració personal i la lectura reposada de la paraula de Déu. I el treball per poder guanyar-nos el pa com tothom.

I com es distribueix el temps d'Oració i treball? Canvia a l'hivern i a l'estiu? Ha canviat amb els anys?

La manera de distribuir el temps no ha canviat, l'horari està equilibradament en relació al temps de pregària, de treball i de descans i sempre respectant la Regla de Sant Benet (Ora et labora).

Encara s'hi treballa al taller d'enquadernació?

Sí, sí, encara hi treballem, però és clar abans érem més monges i podíem fer més feina.

Actualment quantes monges hi ha en el monestir?

Ara només en som quatre, som molt poquetes.

Creu que això és degut a la falta o pèrdua que hi ha ara de devoció?

Sí, ara no hi ha gaire gent que tingui apetència per aquesta vida nostra, i això que és molt maca. I no crec que s'hagi perdut la devoció, sinó que potser la gent no acaba d'entendre que és el que fem aquí dins. Nosaltres preguem i treballem, preguem pel món i donem culte a Déu. És una crida que un sent, si Déu no vol no t'ho demana. És que no es pot fer sense vocació, sense un desig per donar la vida a Nostre Senyor, do-nant-la d'una manera molt senzilla. Però la nostra vida no s'entén perquè és qües-tió de fe.

I vostè, quan va sentir aquest desig o aquesta crida?

Sí, jo vaig entrar al monestir quan tenia 23 anys, Bé jo des de molt petita ja vaig sentir la crida, però no n'estava del tot segura, perquè costa molt decidir-te a deixar-ho tot. Deixar una vida activa per passar a la vida contemplativa, però finalment em vaig decidir, i realment és el que havia de fer perquè sóc i he estat molt feliç aquí al monestir.

Com s'escolleix qui és l'abadessa? És molt difícil la seva feina?

L'abadessa s'escolleix per votació de tota la comunitat igual com es fa per a escollir un president. Entre tota la comunitat es decideix quina és la que està més preparada i més qualificada per a ser l'abadessa.

La meva feina com a abadessa és difícil ja que has de procurar per a tota la comunitat i que totes les monges es trobin bé aquí... Bé suposo que és com el cap d'una gran família, però també és molt gratificant, perquè estàs al servei de tota la comunitat.

Però ara em trobo que ja sóc massa gran per seguir fent aquesta feina.

I no hi ha ningú que la pugui substituir?

En una comunitat més gran seria més fàcil perquè hi ha més gent, i gent jove...

I aquí ara no hi ha ningú més que em pugui substituir perquè totes ja som grans, però estem esperant a veure si arriba gent nova, que si que em pugui substituir a mi, que jo ja sóc molt gran.

Ens han dit que durant l'estiu vénen els bombers...

Sí, vénen els mesos de juny, juliol, agost i setembre, fan servir el campanar com a torre de vigilància i nosaltres estem molt contentes perquè ens sentim protegides ja que aquí hi ha molt de bosc pels voltants i a més a més acompanyades. Ells vénen al matí i no marxen fins al vespre.

1. Mosaic situat a l'entrada del monestir
2. La monja Victòria al taller d'encuadernació.
3. Sala de recreació
4. La Biblioteca, que disposa d'un fons de 10.000 exemplars.

Visita al Monestir

Vista aèria del Monestir i del Clàustre des del Campanar

Hostal el Carrul

Tel. (972) 83 01 41 LLAGOSTERA (Girona)

Impremta NONELL

Tel. 972.83.00.45 Fax: 972.80.54.94
C/ Concepció, 27 17240 LLAGOSTERA

INSTAL.LACIONS Rufí Restrudis s.l.
CALEFACCIÓ • AIGUA • LLUM • CLIMATITZACIÓ

Gestrònica
TV-VIDEO-HIFI-ANTENES SAT
C/ Jaume I, 12 - 17240 LLAGOSTERA
Tel. 972 80 50 91 - 972 83 11 76
Fax 972 80 53 07

Clínica Dental
Dra. Irene Capria
ODONTÒLOGA
Colegiada nº 1768
Implants Ortodòncia
Mas Sec, 35 Baixos
LLAGOSTERA
Urgències 639 34 85 83
972 80 53 08

IRUANI, S.L.
C. Albertí, 20
Tel. 972 83 09 13
17240 LLAGOSTERA

J C T d'A
JOSEP COMAS
TALLER D'ARQUITECTURA
C. Migdia, 36, baixos esq.
LLAGOSTERA (Gironès)
Tel 972 83 15 61 - Fax 972 83 18 64

DROGUERIA FRIGOLA, S.L.

C/ ÀNGEL GUIMERÀ, 27
17240 LLAGOSTERA
TELÈFON I FAX: 972.83.06.42

TALLER MECÀNIC
Joan Puig I FILLS S.L.
Reparació i Venda de tota mena de maquinària agrícola, jardineria i forestal
17240 - LLAGOSTERA
Crta. de Tossa, 13
Tels.: (972) Part. 83 03 89 - Taller 80 56 84

Què hi falta i què hi sobra a Llagostera

Què hi falta?

- ✓ Participació de la gent del poble en les diverses activitats i comissions que s'organitzen.
- ✓ Més silenci a la Biblioteca
- ✓ Una plana de cuina al Butlletí
- ✓ Un dia al mes dedicat a netejar boscos.
- ✓ Una piscina coberta
- ✓ Informatiu diari a Llagostera Ràdio
- ✓ El pessebre vivent

Què hi sobra?

- ✓ Forats als carrers del poble
- ✓ Que la gent agafi el cotxe per anar a tot arreu
- ✓ "Persones" que maltracten a altres persones
- ✓ Que tallin els arbres centenaris del cementiri
- ✓ Caos al carrer del col·legi Ntra. Sra del Carme a les hores d'entrar sortir.

S

- ✓ Col.lapses de circulació
- ✓ Papers a terra

Envieu-nos les vostres suggerències a l'Apartat 76 de Llagostera, o bé a la següent adreça:
C/ St. Pere nº 5 - 17240 LLAGOSTERA
Si ho preferiu, podeu deixar el missatge al contestador (972.83.12.10) o enviar-lo per e-mail (elbutlleti@grn.es)

CARNS I EMBOTITS
ELABORACIÓ PRÒPIA
GASCONS
C/ Migdia, 21 - Tel. 972 83 01 54
LLAGOSTERA
19 Maig 1940 - 19 Maig 2000

pintura
decorativa
font pintors, s.l.
pintura industrial
doll de sorra abrasiu
Taller
C/ Indústria, 12 (Sector CAVISA)
Tel. 972 80 54 89 - Fax 972 80 55 61
17240 LLAGOSTERA

Activitats de Nadal

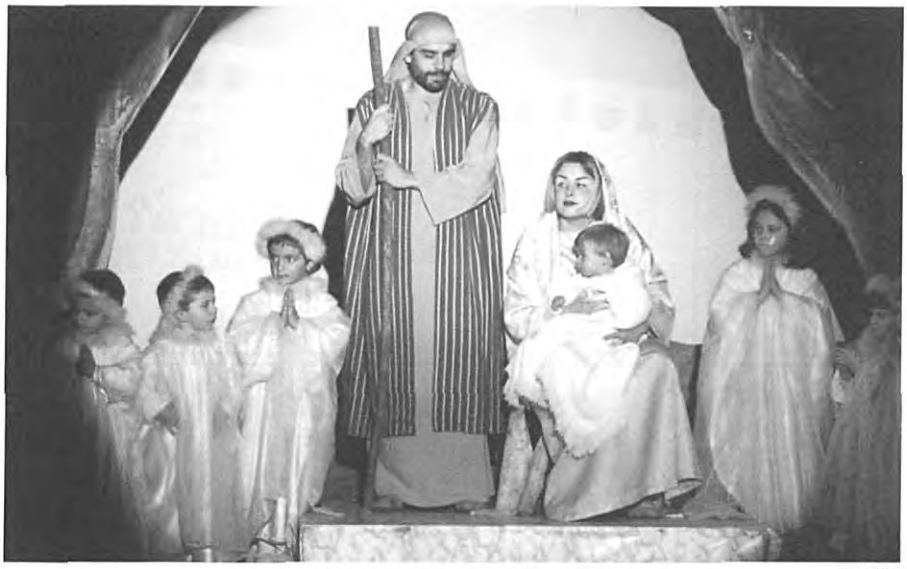

Foto Kim

Un any més, no van faltar a la cita de Nadal, els Pastorets del Casal Parroquial Llagosterenc. Pastors, àngels i dimonis van fer passar una bona estona a petits, joves i grans.

Les tres representacions es van fer al teatre del Casal els dies 26 i 30 de desembre i el dia 7 de gener. L'acceptació d'aquesta obra dirigida per Joan Turon, queda avalada per la gran afluència de públic que ha fet possible la seva consolidació.

Foto Kim

Els Pastorets

Joieria Rellotgeria
Català
Taller Propi
Dissenys Exclusius
Àngel Guimerà, 7
Telèfon 972 80 52 90
17240 LLAGOSTERA
(Girona)

ESTETICISTES
Donna's
Dolors Pico
COSMACTIVE
CHOLLEY
C. Comte Guifré, 11 - Tel. 972 83 14 44
17240 Llagostera

Un detall massa bonic...

Lluís Postigo

Per un final tan trist

L'Ajuntament de Llagostera i veïns del poble van voler donar la benvinguda al Nadal amb un simpàtic i divertit ninot fet de palla situat arran de carretera al polígon industrial. Víctima de varies destrosses i bretolades va ser necessària la intervenció dels Bombers per apagar les flames que el van destrossar completament. Quina llàstima!

CONFECCIONS
J. CAPDEVILA
c/. Comte Guifré, 6
Tel. (972) 83 00 88
17240 LLAGOSTERA

Perruqueria MARTA
C/ Consellers, 3 baixos - Tel. 83 12 86
17240 LLAGOSTERA

nogue

Corredoria d'Assegurances Cd'a COL·LEGIAT

assessoria laboral i fiscal
corredor d'assegurances

e-mail: nogue@girona.com
c. Almogàvers, 21
Tel. 972 83 01 35
Fax 972 83 01 01
17240 LLAGOSTERA (Girona)

M.ª Assumpció Llobet

Centre d'Estètica

C. Almogàvers, 22
Tel. 83 01 47

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Carmen Mestres Pigem
BAR MESTRES

C. Pau Casals, n.º 2
Tel. 83 05 22

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Barberia JOSEP

Els dimarts, preu especial per a jubilats.

C.Migdia, 28
Tel. 972 83 06 40

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Composicions florals
Rams de núvia - Ceràmiques
Servei a domicili

CALÇATS
LLINÀS

LLAGOSTERA
Plaça Catalunya, 1
Tel. 80 52 91

LA BISBAL
C/ Alta Riera, 5
Tel. 64 32 91

* P. RABASEDAS - M. BOADELLA, C.B.
CONFECCIONS - GÈNERE DE PUNT
LLENCERIA - CORSETERIA
ROBA DE CASA
Plaça Catalunya, 1 - Local A
Tel. (972) 83 05 46
17240 LLAGOSTERA

Fruites i Quevlures

CAN MADÍ

C/ Almogàvers, 8 - Tel. (972) 83 00 98
17240 LLAGOSTERA

L'arribada dels Reis d'Orient

Un any més els Patges Reials van arribar a Llagostera per recollir les cartes dels més menuts. El dia escollit va ser el matí del 30 de desembre. Abans de la recollida de cartes l'espectacle infantil "Pota de conill" a càrrec de l'agrupació *Sim Salabim* va animar la festa. Els patges van recordar als nens que posessin al dors de la carta el nom complert i l'adreça per tal de facilitar-los el repartiment. La sorpresa dels nens va ser que dies després de l'entrega de les cartes van rebre la resposta personalitzada dels Reis d'Orient.

Per fi va arribar la gran nit, els Reis d'Orient van recórrer els carrers del poble damunt d'uns bonics carruatges fins arribar al Casino Llagosterenc on van rebre tots els nens.

CLUB DE FANS DEL BARBER (JOSEP MIR)

Si estàs interessat en pertànyer al club de fans del barber de Llagostera només et cal passar per la barberia (C/ Concellers, 26) a formalitzar la teva inscripció i recollir el teu carnet de soci. La condició de soci del club no comporta cap tipus d'obligació més que el respecte envers el nostre idol: Sr. Josep Mir i Miquel, i a canvi rebràs tota la informació referent als actes organitzats pel club.

Muñeco diabólico y faltona

Cursa de Sant Esteve

Si l'any passat la cursa de Sant Esteve va comptar amb 617 participants aquests any en van ser 679. Tot un èxit de participació que consolida aquesta cursa com a una de les millors de les nostres contrades. El guanyador de la 21ª edició d'aquesta cursa va ser Ricard Noguer veí de Banyoles que va tardar poc més de 35 minuts en arribar a la meta. En la categoria femenina la guanyadora va ser la veïna de Palamós Margarita Franch amb uns quaranta minuts. El primer llagosterenc classificat va entrar en 13ª posició només a tres minuts i mig del guanyador. La primera llagosterenca en passar la línia d'arribada va ser l'Alba Ortín amb un temps de quasi una hora.

Caminada a la llum de la lluna

El passat 10 de febrer, aprofitant que la lluna era plena, el G.E. Bell-Matí va organitzar la ja tradicional Marxa Nocturna d'hivern. L'objectiu d'aquest any era el deshabitat mas de Can Punset a Romanyà. Aquest any la meteorologia va ser favorable i va permetre poder gaudir d'un magnífic cel estrellat, típic d'hivern, al bell mig del Plà de Panedes. Des de Romanyà una impressionant vista de la plana del Gironès i la Selva definia perfectament els nuclis habitats, al mateix moment que feia acte de presència la lluna amb la seva magnífica brillantor enlluernadora, la més brillant de l'any. Aquest fet va contribuïr a no utilitzar els frontals per tal d'il·luminar el camí de tornada.

CEIP Lacustària

Festa mates

El diumenge 17 de desembre de 2000, l'escola Lacustària va obrir les portes de les seves aules per tal que pares i mares poguessin participar en els jocs matemàtics que els seus fills van organitzar en motiu de l'Any Internacional de la Matemàtica. A partir de les 10 del matí, tots els familiars que ho van desitjar, van començar el recorregut dels diferents jocs, anant en primer lloc a l'aula del seu fill, on se li va fer entrega d'un cartró que marcava l'itinerari que podien seguir. L'itinerari dels jocs era el següent:

* P3 Mans/peus/formes/colors (twister)
* P4 Daus
* P5 Geoplà
• 1er Joc del Dino
• 2n 3 Esquirols / 3 Dofins en ratlla
• 3r Parxís
• 4t Tàngram
• 5 è Eurolàndia
• 6 è Play with numbers

El Claustre de mestres del col.legi va pensar que era una bona ocasió per convidar les families dels nens i nenes del poble que el proper curs iniciaran l'Educació Infantil, a passejar-se per les nostres instal.lacions i veure la pràctica d' unes activitats pedagògiques que es desprenen del treball diari. Els alumnes de sisè van organitzar un seguit d'activitats per celebrar, al mateix temps, la tradicional Festa de Nadal. Van preparar una «Xocolatada» i una «Gran Quina» com a cloenda de la Festa. També, i gràcies a la col.laboració de l' AMPA, es va fer la «Rifa d'una magnífica panera».

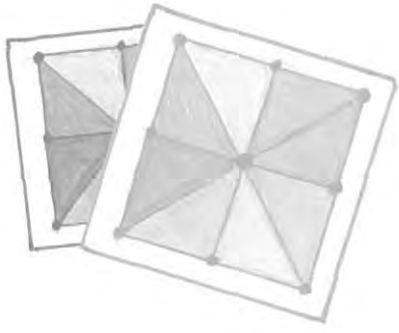

Activitats de Nadal

EL TIÓ

El dia 22 de desembre els nens i nenes de 2n. vam fer cagar el TIÓ. Ens va cagar moltes coses: pilotes, estoigs, guardioles, pots de llapis... Tots estàvem molt nerviosos. Sortiem al pati amb les senyoretes i quan entravem picavem el TIÓ i ens cagava sis o set coses. Vam anar picant fins que cada nen va tenir un regal. Va ser molt divertit.

2n C.I

FESTA DE NADAL

Després de fer cagar el TIÓ tots els nens i nenes de segon C.I. vàrem celebrar el final de trimestre amb un gran esmorzar i ball. Va ser molt divertit.

El Planetari

El planetarium es molt guai. El planetarium de fora a l'entrada i pera PLANETARIUM que vol dir que es el planetarium li han estrellas. I va ben emenyat el plete i el saturn

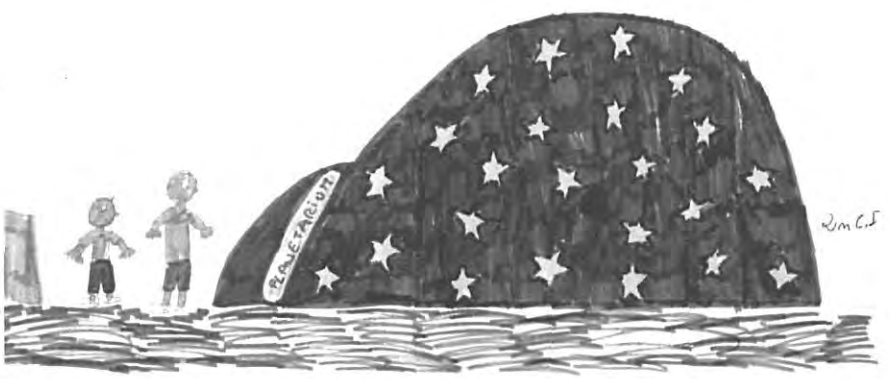

La segona setmana de desembre, els alumnes de les dues escoles de Llagostera van visitar el Planetari que es va instal·lar al Local Polivalent. Allí, els nens i nenes van poder observar el cel, les constel·lacions i el moviment dels astres.

Col·legi Ntra. Sra. del Carmen

Activitats del primer trimestre

La pau...

"Aquest any treballem especialment la convivència, centrant-nos en els valors següents: pau, tolerància, solidaritat, estimació, servei, diàleg, sinceritat i justícia.

El dia 15 de setembre vam iniciar el curs amb la festa de la pau. Vam cantar i vam ballar. També, tots els nens i nenes de l'escola vam fer un colom de la pau. Era la nostra mà: el dit gros era el cap del colom i els altres dits eren les ales".

Maria Gay...

Tots els nens i nenes de l'escola vam poder visitar l'exposició dedicada a Maria Gay, fundadora de les germanes de Sant Josep.
A través de diferents tallers i activitats, vam descobrir els valors que ella va viure durant la seva vida i que va saber transmetre a totes les persones que la coneixien i que ens han arribat, passats els anys, a través de les seves seguidores."

La castanyada...

"Enguany vam fer la castanyada, el dia 3 de novembre, a la casa de colònies La Granja de Santa Maria de Palautordera, al Montseny. Vam fer moltes activitats i molt diverses: jugar, caminar pel bosc, classificar les fulles que havíem recollit, parlar amb la Maria castanyera, cantar i sobretot, menjar castanyes".

Les activitats de Nadal

Un any més hem rebut el Nadal amb il·lusió i alegria. Ens vam disfressar i varem representar diferents quadres teatrals dels pastorets

Fusteria ROIBA, S.L.

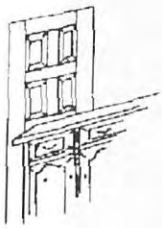

MOBILIARI DE CUINA I BANY

C/ Llevant, 1 - Tel. 83 08 20 - Fax: 80 52 69

17240 LLAGOSTERA

VILANOVA

GESTORIA

ASSESSORAMENT
ADMINISTRATIU-COMPTABLE
FISCAL-LABORAL-FINANCER

FINQUES API

Col·legiat 204

Col·legi núm. 134

ASSEGURANCES

JAUME VILANOVA I FONT - Reg. E.D.G.S. Clau F. 1.178

Tels. 972 / 83 02 29 - Fax 972 / 80 57 22
Apartat de Correus, 60 - C/ Alvarez, 10
17240 LLAGOSTERA

Venda i reparació de

MOTOS - BICICLETES i ACCESSORIS

motos jorma - 7

Jordi Rusiñol

Passeig Romeu, 13
Tel. 83 08 12
LLAGOSTERA

Pub L'ENRENOU
Llagostera
Tel. 972 80 53 97

Per llepar-se els dits

Campanyes gastronòmiques

Amb una suculenta recepta de peixopalo amb tripes de bacallà, es convidava a través del tríptic de promoció de la Cuina del Bacallà, en especial del peixopalo, a participar en aquesta campanya gastronòmica dels restaurants Ganxons i de La Vall d'Aro.

El passat dia 15 de febrer, es va donar el tret de sortida amb una magnífica mostra gastronòmica de bacallà al restaurant Hotel Masia Sureda de Llagostera. Unes 100 persones, entre elles personalitats destacades del món de la política, de la justícia, de la gastronomia i periodistes, varen poder disfrutar i apreciar les exelències i possibilitats d'aquest peix cuinat fred, calent, curat en sal o sol. En total participen en aquesta campanya 25 restaurants repartits a Llagostera, Sant Feliu de Guíxols, Castell-Platja d'Aro i Santa Cristina d'Aro. Els restaurants llagosterencs adderits a la campanya són el Mas Roure, Els Tinars, Masia Sureda, Ca l'Artau, Cal Degollat, Mas Tarré i El Passeig. Aquesta campanya acaba el proper dia 18 de març. Abans no acabi l'any hi ha previstes dues campanyes més. La propera serà dedicada a la cuina de les faves, pèsols i suquet que començarà el 6 d'abrril. La darrera serà la cuina del peix blau ganxó, que començarà el 18 de maig. Aquest cicle de quatre campanyes gastronómiques, la primera va ser la dedicada a la cuina del bolet, pretén apropar les exelències d'un tipus de cuina a vegades poc conegut per a la majoria.

Marc Sureda

Solidaritat

Agenda Llatinoamericana

El passat 17 desembre es va presenta a Llagostera l'Agenda Llationoamerica 2001. Els actes de presentació van començar a les sis de la tarda amb la projecció de la pel·lícula "La canción de Carla" de Ken Loach al Teatre del Casino Llagosterenc. Després de la sessió cinematogràfica va començar una xerrada col·loqui amb l'alcalde de Llagostera Lluís Postigo que precisament feia pocs dies que havia arribat de Nicaragua en condició d'observador internacional a les darreres eleccions municipals d'aquell país. També varen participar en el col·loqui un altre membre de l'expedició d'observadors a Nicaragua el senyor Rafael Villenai Javier García, aquest últim membre de l'organització Cadaqués Solidari. Els actes varen ser organitzats pel Casino Llagosterenc i l'ajuntament. Un mes més tard, i seguint amb la mateixa línia va quedar inaugurada l'exposició Una mirada al món al Local Social de "La Caixa". L'exposició va ser organitzada per l'Ajuntament de Llagostera i el Fons Català de Cooperació al Desenvolupament

Exposició una mirada al món

Cicle de conferències Orígens

El passat més de febrer va acabar el cicle de conferències que sota el misteriós títol "orígens" pretenia donar a conèixer al públic els orígens de l'univers, de l'home, de la cultura europea i de Llagostera. El cicle constava de quatre conferències. La primera va anar a càrrec de l'astrònom Pere Horts. La segona a càrrec del codirector de les excavacions d'Atapuerca Eudald Carbonell i les dues últimes a càrrec de la doctora en Filologia Clàssica Mariàngela Vilallonga i l'historiador Elvis Mallorquí. Aquests últim va tractar de l'orígen de la vida tradicional a llagostera i a les Gavarres. El cicle de conferències va ser organitzat pel Casino Llagosterenc i va tenir una gran acceptació.

Marc Sureda

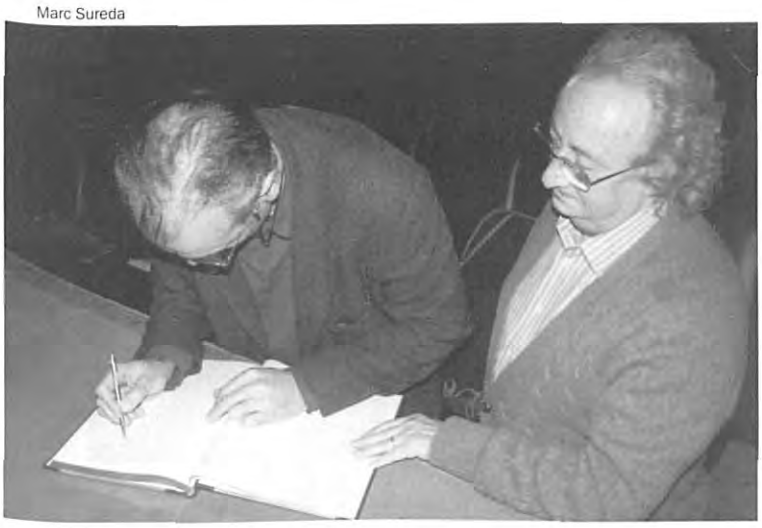

Eudald Carbonell signant el llibre d'honor del Casino Llagosterenc al costat del president de l'entitat Juli Schmid

Marc Sureda

Elvis Mallorquí en un moment de la seva intervenció

Exposició de campanes

Marc Sureda

Tocs de casament, d'hores, de comunió, de mort, d'alarma...

Exposició de campanes a la sala de plens de l'ajuntament el passat més de desembre. Una magnífica col·lecció de campanes explicava als visitants les funcions i els diversos tocs sonors d'aquest instrument de comunicació tant antic. L'exposició va romandre oberta els dies 1, 2, 3, 6,7,8,9 i 10 de desembre.

Exposició de fotografies

de Salvador Clotas

Salvador Clotas

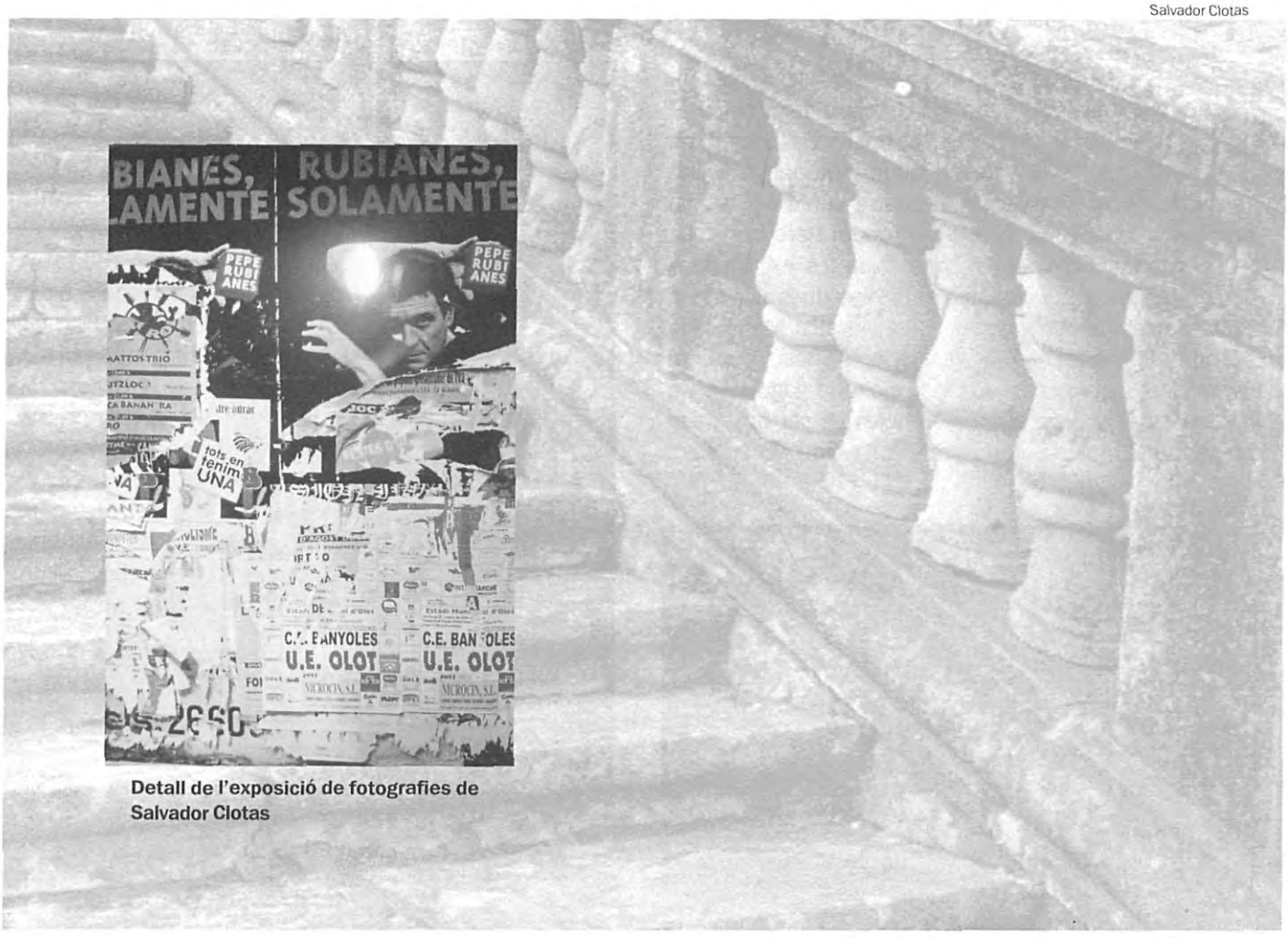

Detall de l'exposició de fotografies de Salvador Clotas

Marc Sureda

El passat 9 de febrer va quedar inaugurada l'exposició de fotografies del llagosterenc Salvador Clotas al local social de "la Caixa".

L'exposició és una brillant mostra de diferents instantànies captades per Clotas a varis indrets de Catalunya. Les fotografies trenquen amb la forma arcaica d'entendre la realitat plasmant a través de la fotografia visions i racons dels passejos realitzats pel fotògraf.

L'exposició va romandre oberta els dies 10, 11, 17 i 18 de febrer.

Desé aniversari del Pavelló

El Pavelló Municipal d'Essports de Llagostera va fer 10 anys i per celebrar-ho es van organitzar diversos actes. El passat dia 16 de febrer va quedar inaugurada una exposició de fotografies que repassa aquests 10 anys d'història del pavelló. Fotografies de la construcció del pavelló i dels diferents equips que han anat passant pel pavelló, entre d'altres, es poden visitar al vestíbul del complex esportiu. Durant el mateix cap de setmana es van fer diversos actes com exhibicions esportives, concerts i es van homenatjar als diferents presidents del Patronat Municipal d'Esports.

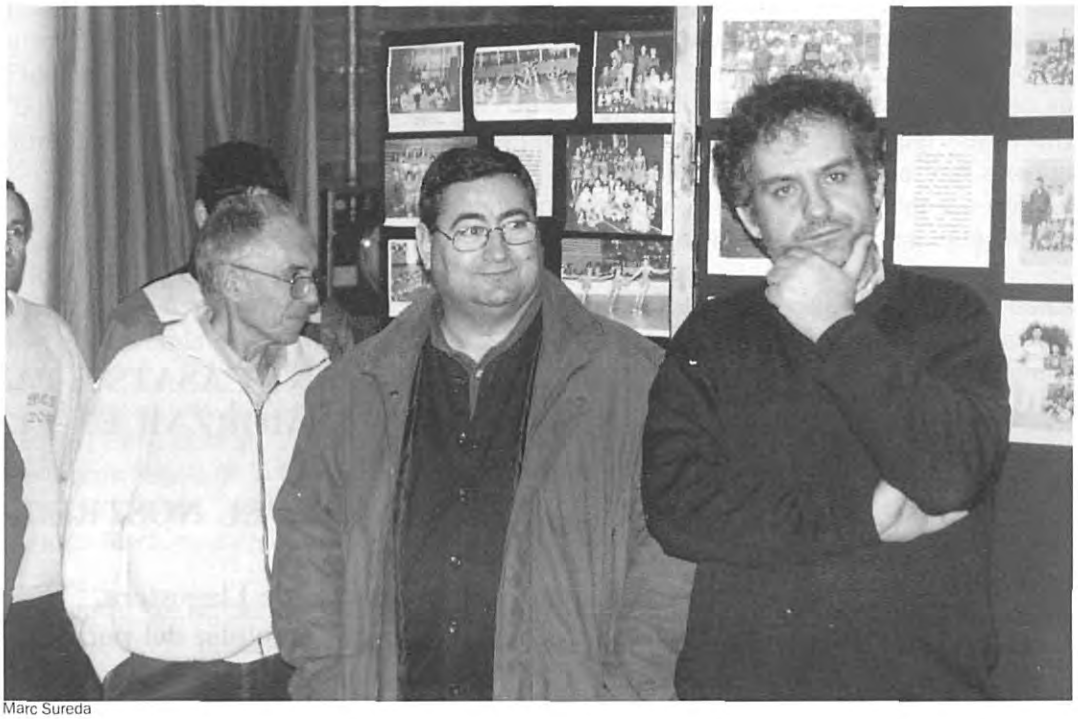
Marc Sureda

L'actual president del Patronat Municipal d'Esports de Llagostera, Esteve Barceló va donar el tret de sortida a la com-memoració d'aquesta data tant important per l'esport de Llagostera elogiant la gestió i la il·lusió de totes les persones que directament o indirectament han contribuït al bon funcionament del pavelló.

Marc Sureda

FELICITATS!!

MASIA SUREDA CONVIDA ALS RECENT CASATS A PASSAR UNA ROMÀNTICA NIT AMB UN GRAN ESMORZAR EN EL NOSTRE HOTEL
PODEU PASSAR A BUSCAR L'INVITACIÓ PEL NOSTRE ESTABLIMENT

Oferta vàlida per a habitants de Llagostera, casats durant l'any 2001 a la Parroquia del poble

(Preguntar per Sandra)
MASIA SUREDA S.L VEÏNAT PANEDES, 43. Tel.: 972805500

GEMMA
perfumeria
estètica
complements

àngel guimerà, 28 - tel./fax (972) 83 15 82
17240- llagostera (girona)

Llagostera continua clavant-los

XI Campionat d'Espanya de dards

El matrimoni entre el poble de Llagostera i el món dels dards continua donant uns resultats excel·lents.

Al darrer campionat d'Espanya, celebrat a Caldes de Malavella els passats 7, 8, 9 i 10 de desembre del 2000, els jugadors locals van tornar a tenir una actuació destacadíssima.

Anem a pams i veiem-ho.

D'entrada, s'ha de destacar l'actuació, en categoria individual, del llagosterenc Toni Martín, que va guanyar en les modalitats del *Top Gun* i del *Killer*, a més d'aconseguir el sotscampionat estatal en la modalitat del *Killer* per parelles.

En les diferents categories per equips, els nostres jugadors tampoc no van decebre. Tot el contrari.

Al campionat de segona categoria l'equip de la taverna De Què, format per Xavi Xirgu, Joan Xirgu, Josep Xirgu, Enric Vila, Valentí Saavedra i Jordi Riera, es va proclamar vencedor.

Pel que fa a la primera categoria, l'equip del Canigó, format per Juli Luzón, Toni Luzón, Jordi Maurici, Salva Rodriguez, Antoni Malagón i Josep Gabarrón, va quedar-se a només un pas del triomf, i així va obtenir el sotscampionat. Com a fet curiós cal fer notar que en l'equip guanyador, de Conca, hi havia un jugador nascut *aquí, al nostre municipi.*

Finalment, s'ha de fer menció especial per a l'equip de l'Escàndol, que hi participava en la categoria Màster, la màxima. No només perquè l'equip format per Josep Ortega, Dani Troy, Jordi Puigdemont i Patrick Blariau va tornar a proclamar-se campió absolut, per segon any consecutiu, sinó pel fet que això els dóna dret a tornar als campionats europeus d'enguany i poder així intentar revalidar aquest campionat, el d'Europa, que ja van conquerir al 1999.

Queda clar, doncs, que a Llagostera el món dels dards té nivell. I del bo, d'aquell que et permet obtar als campionats i assolir-ne, ja siguin estatals o europeus. Alegrem-nos-en i felicitem-los.

Els quatre components de l'Escàndol als campionats, amb alguns dels seus incondicionals: 1, Jordi Puigdemont, 2, Patrick Blariau, 3, Dani Troy i 4, Josep Ortega.

Informació eleborada a partir de les dades facilitades per Carlos Pagès i Carles Montiel.

Carnaval

Marc Sureda

Els més petits varen assistir amb els pares a l'espectacle infantil amb el grup *Xerric* al Casino Llagosterenc. La fred i la pluja no varen poder aigualir del tot la festa que va comptar amb la presència d'uns 50 nens disfressats

Marc Sureda

La rua

Marta Genoher

Marta Genoher

IMPREMTA **Rodas** OFFSET TIPOGRAFIA

Camprodon, 24
Tel. i Fax : 83 02 10
LLAGOSTERA

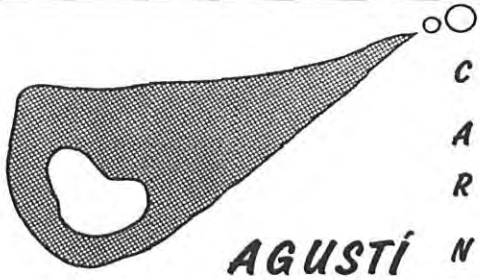

CARN

AGUSTÍ

EMBOTITS

Cl.Consellers, 2
tel. 830257
LLAGOSTERA

FERROS FORJATS

JOSEP AIGUABELLA

CARPINTERIA METAL.LICA
AMB FERRO I ALUMINI
TANCATS DE TELA METAL.LICA

* * *

Carrer Tossa, 5
Tel. (972) 83 02 70

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

pintura ··· decoració

JOSEP ANGLADA
MANEL MOLINA

LLAGOSTERA

Tel 80 52 08 - 46 35 78

L'Àgora

Centre Educatiu
Carrer Girona, 31-Llagostera

Telèfon 972 805525

Reforç i repàs individuals i grups reduïts

Activitats de lleure i culturals per a infants i joves

L'ESTIL

Ens Trobareu a:
Plaça Catalunya, 16
Telèfon 83 09 08 LLAGOSTERA

Dietètica,
Herboristeria
Cosmètica natural

la natura

Passeig Pompeu Fabra, 46 - Llagostera
Tel. 972.80.56.13 - 972.83.10.39

LAMPISTERIA

J. FA

Es fan instal·lacions de gas i les revisions obligatòries

Passeig Pompeu Fabra, 49 - Tel. (972) 83 03 64
LLAGOSTERA

LLAGOSTERA a la premsa

Recull en forma de titulars, triats de les notícies més interesants que han aparegut a la premsa relacionats amb Llagostera.
Si algun lector està interessat en llegir alguna de les notícies que surten en aquesta plana, pot adreçar-se a la Biblioteca, on les hi trobaran degudament arxivades.

Política, mentides i cintes
(Diari de Girona, 31 de desembre del 2000)

Creu Roja vol posar una ambulància a Llagostera i Cassà ignorant Saninat
(Diari de Girona, 4 de gener del 2001)

Invertiran 28 milions en millores de carretres a Llagostera i Caldes
(El Punt, 9 degener del 2001)

Els accessos a Llagostera estaran en obres durant tot l'estiu vinent
(Diari de Girona, 12 de gener del 2001)

La Generalitat projecta a Llagostera un giratori que impedirà el pas de caminons
(Diari de Girona, 14 de gener del 2001)

Llagostera i Cassà rivalitzen per Sant Antoni
(Diari de Girona, 15 de gener del 2001)

Una plaga de tèrmits envaeix els quatre carrers principals del nucli antic de Llagostera
(El Punt, 18 de gener del 2001)

Entesa per Llagostera troba excessiu el milió de fiança que li reclama el jutjat
(Diari de Girona, 18 de gener del 2001)

L'alcalde Llagostera culta Carreteres del retard de la variant
(El Punt, 19 de gener del 2001)

Un hotel de Llagostera té un femer il·legal dins d'un bosc
(Diari de Girona, 24 de gener del 2001)

Els veïns diuen que Enher no vol solucionar les fresses de les torres
(Diari de Girona, 29 de gener del 2001)

Detenen un matrimoni de Llagostera per una pallisa al se fill de 6 anys, que és a l'UCI
(El Punt, 30 de gener del 2001)

Roben un camió carregat de formatges a Llagostera i el troben buit al Prat de Llobregat
(El Punt, 1 de febrer del 2001)

Llagostera destina uns 400 milions a inversions
(Diari de Girona, 2 de febrer del 2001))

L'Audiència manté la fiança a Entesa per Llagostera per *connotacions polítiques en el cas de les cintes*
(El Punt, 2 de febrer del 2001)

La Generalitat preveu iniciar la variant de Llagostera el 2002
(Diari de Girona, 3 de febrer del 2001)

***Jordi Noguera es presentarà com a acusació particular e* el cas de les cintes de Llagostera**
(El Punt, 3 de febrer del 2001)

Santa Cristina denega fer una zona industrial a prop de Solius
(Diari de Girona, 4 de febrer del 2001)

Les variants de Llagostera i Cassà no es poden desdobl
(Diari de Girona, 5 de febrer del 2001)

LFiança de l'Entesa per Llagostera per exercir l'acció popular en el cas de les cintes
(El Punt, 8 de febrer del 2001)

Un estudi de l'ANG conclou que la línia d'Enher s'hauria d'allunyar de Llagostera
(El Punt, 9 de febrer del 2001s)

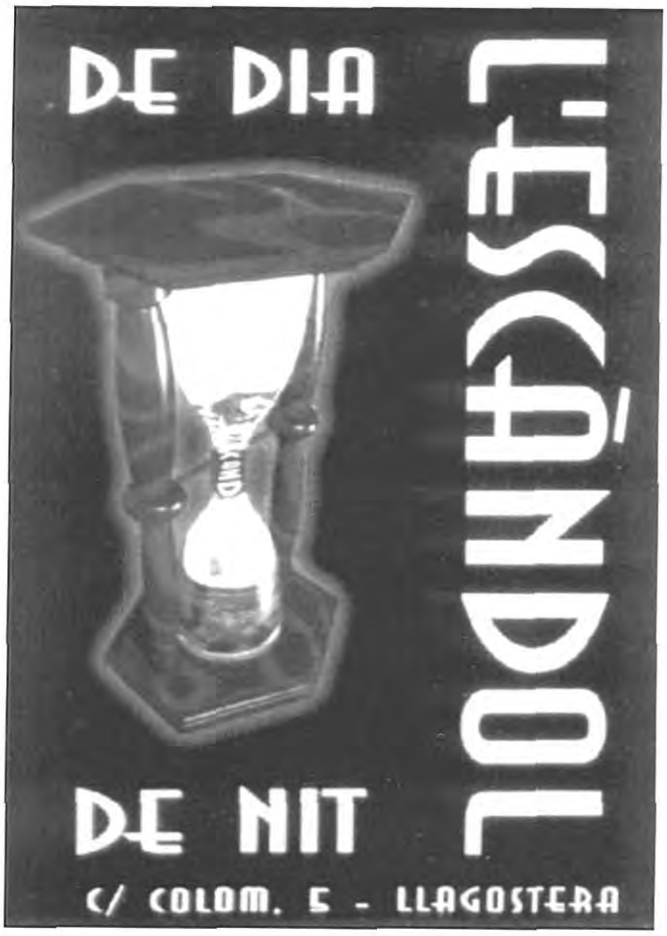

MONTSE SURROCA COMAS

ADVOCADA

Col·legiada núm. 2097

DRET CIVIL, PENAL I LABORAL

C/ Marina, 5
17240 Llagostera

HORES CONVINGUDES
Tel. / Fax (972) 831031

TRANSPORTS
FONT S.L.

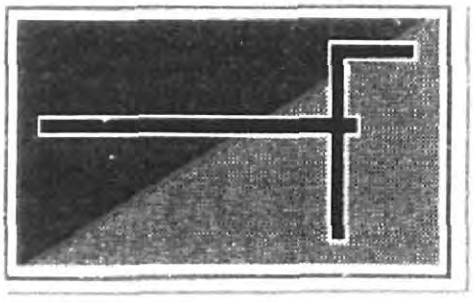

C/Joan Maragall,11 - **17240 LLAGOSTERA**
Tel. (972) 830005 - Fax (972) 805055

C/Progrés, s/n -Tel./Fax (972) 504313
17600 FIGUERES

Estació Renfe Mercaderies - Tel. 2 38810 - Fax 239977
17180 VILABLAREIX

Pl. Sant Joan, 13 Tels. 320248 - 321683
17220 SANT FELIU DE GUIXOLS

Obres Hospital S.L.

Carrer Pocafarina, 47
Telèfon (972) 83 09 45
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Arxiu Obert

L'hospital, 500 anys. D'hospital de pobres a geriàtric

L'exposició es podrà tornar a visitar durant la propera Festa Major

Durant els dies de Nadal s'ha pogut visitar a la sala exposicions de l'Arxiu Municipal aquest muntatge que explica la història de mig segle d'hospital a Llagostera.

L'exposició recull des del seu origen com a hospital de pobres, la posterior conversió en un centre sanitari (primera meitat s. XX), on fins i tot s'hi realitzaven operacions quirúrgiques, fins arribar al geriàtric actual.

La Guerra Civil a Llagostera.

Un grup de 6 investigadors han format un grup de treball sobre la Guerra Civil a Llagostera.

La intenció és aprofundir en el coneixement d'aquest període tant conflictiu de la nostra història estudiant els documents conservats en diferents arxius i recollint els testimonis dels protagonistes directes.

Esperem que el resultat final sigui una aportació important i es pugui donar a conèixer els resultats.

Segells dels grups polítics i sindicals que el maig de 1938 van constituir el Front Popular: FAI, CNT, UGT, PSUC i JJ.LL (Joventuts Llibertàries FAI)

Revista Crònica (1990-2000)

Els tres darrers exemplars de Crònica

El desembre passat es va presentar l'últim número de la revista Crònica dedicat a l'Hospital. La casualitat ha fet que s'acabés el segle XX amb el número 20.

Des de la seva aparició l'any 1990 aquesta revista ha donar sortida a treballs d'investigació monogràfics que abracen molts diferents àmbits. El nostre objectiu ha estat sempre presentar treballs rigorosos que representin noves aportacions en el coneixement del nostre passat.

Si us cal completar la col·lecció disposem de reserva de tots els números publicats.

Marta Albà Espinet. Arxivera Municipal

Colla Gegantera

El transport dels gegants

Hem acabat una temporada gegatera, de nou n'inici em una altra, i també se'ns torna a acumular la feina de gestió, i que hem de contactar amb les colles i acordar els pobles que visitarem i ens visitaran. La nostra intenció de cada any és variar de colles perquè d'aquesta manera el nostre poble és visitat per diferents Gegants i els nostres seran vistos per veïns de diferents pobles.

Des de fa un temps, la colla va decicir donar a la Biblioteca uns dels exemplars que ens arriba de manera quatrimestral de la revista Gegants, a la qual estem inscrits. Us recomanen que li doneu una ullada. Tracten temes diversos relacionats amb el món gegater però és molt amena, hi ha articles de veritable interès cultural.

A l'última entrega de la revista vam trobar un article que parlava del transport de gegants, és molt curiós!

D'aquí que ens vam plantejar com havien arribat al nostre poble els nostres gegants, amb què anaven quan no els duiem nosaltres i també el munt de vehicles diferents amb què els hem portat des que els tenim.

Doncs no sabem com van arribar i tampoc no coneixem qui ens ho pugui explicar.

Són de l'any 1956, i especulant podem arribar a pensar que potser van venir amb tren de Barcelona a Caldes, i llavors un transportista llagosterenc del moment els va dur fins al poble, o bé van fer tot el trajecte amb camió...

Els gegants van sortir molt poc del poble abans que es constituís la nostra entitat.De fet les trobades geganteres són més noves que els nostres propis gegants, però segons saben quan ho van fer els van dur els camions de Transports Font.

Però des que els passegem nosaltres els ha canviat molt la vida; han anat amb tot tipus de vehicle des del més petit a els més gossos. Han anat amb les furgonetes de gairebé tots els de la colla, els camions de moltes empreses del poble, relacionades amb nosaltres, i sempre ha estat un acte altruista; mai hem pagat un lloger com han de fer altres colles.

Un cop fins i tot vam dur-los amb autobús, el gegant a la bodega i la geganta als seients del "merder", en devia fer tant, que quan vam tornar, a part d'ocupar menys espai, li feia una mica de mal al cap, tant que va canviar un vehicle molt voluminós per un de ben petit, un Micra, del qual va ocupar del seient del copilot fins al maleter i cap a Olot . Per tornar, però com que ja estava arreglada ho va haver de fer amb furgoneta; al cotxe no hi cap.

D'anècdotes n'hi ha moltes, com la de Riudellots ,que encara riem. Encara portàvem els gegats vells i en arribar vam muntar els gegants, com sempre, però les mans no apareixien per enlloc; anàvem esperant que arribessin cotxes dels companys, per mirar si les duien ells, però va arribar l'últim i les mans encara no sortien. Després d'una investigació a l'estil Sherlock (les havies de carregar tu, no jo no, l'altre...) vam deduir que les mans eren a Llagostera. Sort que Riudellots és aquí mateix i els gegants finalment van poder sortit complerts.

Els trasllats curts per aquí al poble també són caòtics, com portar-los drets dins els camions amb la totalitat de la seva alçada i el perill de tocar balcons i fils elèctrics. De fet és quan ens divetim més, vius els gegants d'una altra manera, no tant seriosa.

Ja hem complert molts reptes, però encara ens en queden per complir, com pujar-los dins un avió o un vaixell, més que tot perquè voldria dir que en en anem lluny de casa i veuríem trobades diferents a les d'aquí, però això és molt car i de moment ens limitem a somiar-hi.

Us volem informar de la Vila Gegantera d'enguany, que queda molt aprop, és a L'Escala. És una cosa bonica de veure. Hi ha molts gegats junts, tots els de les comarques de Girona, i les activitats que s'hi faran són molt engrescadores, incloent-hi unes visites a les ruïnes d'Empúries, us hi esperem!!!

També us voldríem demanar que si teniu informació de com van arribar a Llagostera en Trencanúvols i l'Elionor ens ho féssiu saber a l'apartat de correus 22 o mitjançant el Butlletí.

Podeu comprar una parella de gegants de bronze per 15.000 pts.

Casal Parroquial Llagosterenc: El nostre Casal

Hem començat un nou segle i amb ell il·lusions i nous projectes. Malgrat tot, però, hem de recordar aquells que han estat últimament presents en el nostre Casal i els altres que esdevindran en propers dies.

Fa molt poc, hem viscut uns dies de colònies nadalenques amb un grup de canalla de 7 a 12 anys a Ca l'Aldric de Romanyà de la Selva i cal remarcar que l'experiència ha estat molt enriquidora i positiva per a tots: jocs de coneixença en el grup, tallers, cançons, danses, excursions, amb el bon propòsit de tornar-les a repetir per Setmana Santa els dies 9 al 12 d'abril. Si us hi engresqueu, esteu alerta en els programes d'inscripció que sortiran en el transcurs del mes de març. Hem viscut noves representacions dels Pastorets amb una gran qualitat d'interpretació i amb un toc humorístic molt encertat que ha conduït el públic a unes agradables vetllades familiars, aquest any amb un pròleg de Josep Carner, molt acurat.

Mireia Malagón

Aquestes representacions varen ser les darreres on utilitzàrem les velles butaques del teatre, perquè seran reemplaçades per unes altres de noves que esperem que us siguin ben còmodes. Per exemple, per gaudir de les properes representacions de la Passió d'enguany que, com sempre, trobareu en programació detallada més endavant, comptant amb el vostre suport i donant caliu a tots aquells actors que hi treballen des d'ara acuradament.

També voldria fer esment de les representacions que es porten a terme de l'obra " Les filles del taper", que després del gran èxit obtingut a Llagostera i Santa Coloma de Farners, continuen en gira representant l'obra arreu de les nostres comarques, així van fer-ho el 27 de gener a Anglès, el dia 3 de febrer a Tossa de Mar i el dia 10 del mateix mes a Cassà de la Selva. La propera representació tindrà lloc, si Déu vol, el 17 de juny a Palamós. Amb aquestes ralles voldria aprofitar per exaltar la gran voluntat de treball de tot el grup per tirar-ho endavant i felicitar-los en la seva trajectòria.

En dates properes, concretament durant el transcurs del mes de març, tindrà lloc en aquest marc casalenc la tradicional calçotada, on de ben segur, us esperem a tots, participant d'una cuina estrenada de fa ben poc, i podent continuar participant en totes les activitats que aquest nostre Casal us prepara amb molta il·lusió.

Fins aviat.

Foto Kim

Ma. Àngels Rosselló Bagudanch

Sardana, la nostra dansa

Expansió de la sardana

La sardana tingué el seu origen a l'Empordà, es propagà a tot Catalunya i adquirí la categoria de dansa popular per excel·lència. Això succeïa als voltants de 1850-1860, i coincidint amb la Renaixença al nostre país, és a dir, en l'època en què la catalanitat va començar a fer acte de presència a la nostra cultura. Els homes de lletres, els pintors i els músics van palesar la realitat del fet diferencial existent entre els catalans i la resta de pobles d'Espanya.

La Renaixença fou el resultat d'una sèrie de circumstàncies històriques, però la més important fou, sens dubte, l'ensorrada de l'aparell estatal durant l'ocupació napoleònica. Per a molts historiadors actuals, la Renaixença començà l'endemà de la derrota, quan el poble del Principat de Catalunya, malgrat el fracàs bèl·lic, es posà a treballar en tots els ordres per tornar a aixecar el país. En aquest sentit, la Renaixença fou el redreçament de tot un poble, d'una nació, en tots els camps.

Durant molt de temps, l'oda *La pàtria*, de Bonaventura Carles Aribau, amb el seu elogi de la llengua catalana, es considerà l'espurna que encengué el moviment romàntic conegut amb el nom de Renaixença.

En 1859, uns quants escriptors actualitzen els medievals Jocs Florals, que mantenen la vitalitat de la poesia, la prosa, i estimulen els estudis històrics.

Els Jocs Florals

Els primers anys dels Jocs transcorren sense gaire novetat, però ja el 1865 apareix Verdaguer i el 1877 es produeix el "doble espetec" Guimerà – Verdaguer, amb tres premis ordinaris per a Guimerà i un d'extraordinari per a *L'Atlàntida*, de Verdaguer, una obra que realitzà amb èxit la vella idea de justificar la llengua amb un gran poema èpic i que assolí un ampli ressò internacional.

Pocs anys després, el primer i el més important dels nostres poetes dedicà els seus elogis a la sardana en la composició *L'Empordà*, publicada l'any 1884.

Vegem ara una relació cronològica extreta dels llibres *COMPAS compendi bàsic de la pràctica sardanista*.

1859 Anselm Clavé (1824-1874) estrena la sardana *Lo pom de flors*.

1884 Jacint Verdaguer (1845-1902) enalteix la sardana amb el seu poema *L'Empordà*.

1892 Estrena d'una sardana dins de l'òpera *Garin* de Tomàs Breton (1850-1923) al Teatre del Liceu de Barcelona.

1894 Joan Maragall (1860-1911) obté l'Englatina als Jocs Florals amb el poema *La sardana*. Amb una primera versió titulada *La Cerdana* havia obtingut menció honorífica als Jocs Florals de 1892.

1901 Joan Maragall posa lletra a la sardana *Per tu ploro* de Pep Ventura (1817-1875).

1907 Estrena de *La Santa Espina* d'Enric Morera (1865-1942) i lletra d'Àngel Guimerà (1845-1924).

Era l'inici de l'esclat poètico-literari que convertia a la sardana en atractiu protagonista.

El moviment coral

L'iniciador del moviment coral a Catalunya va ser Josep Anselm Clavé (1824-1874). En perfecta harmonia amb allò que s'esdevenia a Europa, Clavé fou el creador a Catalunya de les societats corals *L'Aurora* (1845) i *La Fraternitat* (1850). La seva acció trobava una ràpida resposta en un ambient social que buscava la pròpia identitat i pel qual l'"eina" implantada per Clavé s'adeia amb els objectius pretesos.

El propòsit humanitarista donà també un relleu particular al naixement i la creixença del moviment. La seva genialitat es va concretar en el fet de crear una sèrie de societats corals per tal d'elevar la cultura dels obrers i menestrals, que van constituir, alhora, el seu públic i els seus intèrprets.

Aquest ressorgiment musical influeix també en la sardana, que de mà de Pep Ventura esdevenia quelcom més que una dansa i que s'anà escampant de poble en poble. La gran originalitat de Pep Ventura va ser el refús de las cançons de moda, de fragments de sarsuela i d'òpera italiana com a material temàtic de les seves sardanes, i fer servir melodies tradicionals en les seves composicions. D'aquesta manera, la cançó popular es va difondre àmpliament a través de la sardana. Pep Ventura, avançant-se de manera intuïtiva al moviment intel·lectual que començava a imperar, va ser el primer compositor català que va abeurar la seva inspiració de la font del nostre ric cançoner, cosa fins llavors totalment inusitada.

Amb les seves sardanes *El pardal, El cant dels ocells, La donzella de la costa, Totes volen hereu*, etc., va iniciar un camí que havien de seguir els millors compositors d'aleshores. En les paraules de Lluís Albert, "*La gran troballa de Pep Ventura va ésser incorporar al ritme tradicional de la sardana, concebuda fins aleshores com un simple pretext de ballar, els cants expressius de caràcter eminentment melòdic, amb la qual cosa la sardana es converteix en una peça dotada d'interès musical dirigida, també, als oients*".

Per ordre aproximadament cronològic, esmentarem alguns dels compositors que van seguir Pep Ventura: Pere Rigau, Juli Garreta, Josep Serra, Cassià Casademont, Antoni Juncà i altres. Quan la sardana s'expandí fora de les comarques gironines, la llista s'allargà considerablement.

A. Dansaires Sardanistes de Llagostera. C. Duch

Llar d'infants El Niu

Una unitat de programació: el Nadal

A la llar d'infants intentem apropar els nens al seu entorn més immediat mitjançant les unitats de programació.

Una unitat de programació és una *situació o conjunt de situacions* que preveuen certes activitats i mitjançant les quals es pretén afavorir l'assoliment d'uns aprenentatges determinats partint dels interessos dels infants.

Les unitats de programació que acostumem a desenvolupar a l'escola són: la tardor, el cos, el nadal, l'hivern, el carnaval, la primavera, els aliments, la casa de pagès i l'estiu.

La durada d'una unitat de programació és flexible, tant pot ser d'una setmana o d'un mes, segons l'interès demostrat pels nens i els objectius a assolir.

La unitat de programació del mes de desembre va ser "el Nadal". Es van portar a terme les següents *activitats:*

Mòbils per a l'aula i treballs nadalencs, un arbre de Nadal per a l'aula i posar llum a l'avet del pati, vam fer cagar el tió, vam representar els pastorets ens va visitar el Patge Reial i li vam donar la carta, ens va visitar el Pare Noel, vam tastar aliments típics de Nadal, vam aprendre nadales i un poema de *Nadal, vam fer el pessebre.*

Els principals objectius que ens vam plantejar van ser: reconèixer alguns objectes, guarniments i personatges nadalencs participar i gaudir de les *diferents activitats, conèixer diferents* nadales i un poema de Nadal, donar a conèixer i participar en les tradicions catalanes i de fora.

Equip d'educadores de la Llar d'infants El Niu

Llibreria - Material escolar

RAMONA FRIGOLA

C/ Garbs, 14 - Tel. 972 83 03 84 - LLAGOSTERA

LOVERAS

OBRES i CONSTRUCCIONS S.L.

Tels. 80 52 98
609 36 32 30
610 25 63 82

Mas Maiensa
vivers
jardineria

V.Bruguera 7
17240 LLagostera Girona
Tel 972 83 07 45

Menjars i Vins

Cal Degollat

Telf 972831125 / 972830129
C/ Sant Feliu, 55 17240 LLAGOSTERA (Girona)

Sara

Merceria - Perfumeria

C/ Donzelles, 6 - Telèfon: 83 11 15
17240 LLAGOSTERA

MP MIR
ERRUQUER

C/Consellers, 19
17240 LLAGOSTERA
Tel. 649 749557

Mobles Cateura

- MOBLES EN GENERAL I A MIDA
- MOBLES DE CUINA
- TAPISSERIA

Exposició i Venda

Carretera de Tossa, 7
Tel. 972 83 09 95

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

PS

PAUHER SCHOOL
Idiomes

Angel Guimerà, 7 bis
Tels. 80 51 63 - 32 12 24

17240 LLAGOSTERA

Biblioteca Julià Cutillé

En aquest número del Butlletí us proposem que feu treballar una mica les vostres neurones i mireu de resoldre els següents entreteniments: pels més grans, la frase amagada, i pels més petits, la sopa de lletres...o com vulgueu.

Frase amagada

1	2	3	4	2	5	5	6	3	7	8	8	9	10	11	1	8	5	5	11	1	8								
9	4	3	7	8	10	12	3	8	13	14	8	15	16	10	15	6	4	6	8	9									
16	10	2	15	10	10	12	3	14	7	4	17	6	16																

Alcott, Amos Bronson (1799-1888)

Si respons correctament les preguntes que et fem a continuació descobriràs els ***COGNOMS*** dels autors amagats i així podràs saber què pensava aquest gran educador sobre els llibres.

Quin escriptor i pilot francès va viure al Sahara i va morir en una missió en el Mediterrani lluitant contra l'exèrcit alemany

8 13 1 14 8 7 -

Qui ha guanyat l'últim Premi Planeta? 16 4 7 7 8 9

Qui és l'autor de "El retrat de Dorian Gray"? - 6 5 - 8

Encara que va guanyar el Premi Planeta és més conegut com a presentador de "Lo + plus". 9 15 - - 10 7 16 -

Quin pseudònim utilitzava Joan Oliver per escriure poesia? 11 1 10 7 16

Quin escriptor portugués va guanyar el Premi Nobel el 1998? 9 10 7 10 12 10 - 4

Quin autor txec va escriure un llibre en què el protagonista es transforma en un escarabat? - 10 17 - 10

Quines germanes escrivien novel·les ambientades en l'Anglaterra del segle XIX? 3 7 4 2 16 8

M	B	T	A	L	L	A	F	E	R	R	O
O	T	D	E	A	W	I	O	C	E	B	M
R	I	S	C	T	O	I	R	S	S	D	A
T	I	N	J	E	F	S	M	A	K	P	S
A	D	L	A	F	A	M	S	C	O	H	S
D	E	H	G	U	I	T	A	N	G	T	A
E	M	A	O	R	E	S	I	N	T	O	G
L	R	E	U	R	X	G	N	N	A	A	R
O	I	I	I	A	L	Q	A	O	T	L	A
M	A	X	X	B	A	T	R	S	O	I	N
B	C	F	G	T	O	P	A	P	R	P	N
D	L	E	I	F	R	A	G	A	B	I	Y

Astèrix
Tintín
Mortadelo
Snoopy
Garfield
Mafalda
Massagran
Tallaferro
Barrufeta
Ot

Busca en aquesta sopa de lletres el nom d'aquests 10 personatges de còmic que pots trobar a la Biblioteca.

Casino Llagosterenc

L'escola de música del Casino

Existeix des de fa cinc anys, quan l'Àngels Batllosera, va arribar a un pacte amb la Junta per ocupar l'antiga biblioteca i poder impartir des d'aquell local del fons del cafè, classes de música, fidel al seu estil pacient i rigorós. La clientela amb els anys ha anat augmentant i en l'actualitat són ja quaranta els alumnes que hi assisteixen, la qual cosa ens ha permès incorporar una nova professora durant dos dies a la setmana, la Montse Torrent, així com, un dia a la setmana oferir la possibilitat de fer classes de violí amb en Xavier Ruiz.

Quaranta alumnes no és un nombre espectacular i no obstant, considerant l'escassa tradició existent al nostre poble, pensem que podem sentir-nos suficientment satisfets, pel nombre i per l'altíssim percentatge de continuïtat dels que comencen.

Aquest any, a més, s'oferirà la possibilitat de fer dos tallers addicionals de manera gratuïta: El taller de Cant Coral, que ja es va fer l'any passat amb excel·lents resultats i participació, es repetirà, també dirigit per l'Assumpta Fontanals durant 8 setmanes. Al taller es prepararà la cantata *Rebel·lió a la cuina*, amb l'objectiu de poder-la interpretar conjuntament amb alumnes de les escoles de música de Cassà i Caldes. El Taller culminaria amb tres actuacions, una a Cassà el divendres 25 de maig, una a Caldes, el diumenge 27 de maig, i l'última a Llagostera, el divendres 1 de juny, coincidint amb la Festa Major. L'altre taller és de flauta de bec, que anirà a càrrec de la concertista Bàrbara Lynn, que s'oferirà als alumnes dels cursos més alts i que també hauria de concretar-se amb una actuació final el divendres 22 de juny.

Des de fa dos anys, coincidint amb el Dia de la Música, es presenta al públic en general una audició en la qual participen tots els alumnes llagosterencs, més alguns procedents de les escoles de Caldes i Cassà.

Al marge del que són estrictament classes i tallers de música i l'esmentat "festival" de final de curs, la Junta del Casino, amb la col·laboració de l'Ajuntament, ofereix des de fa dos anys durant els mesos de març i abril un cicle de concerts de joves orquestres i espectacles familiars en els quals la presència de la música clàssica és important. El darrer any va tenir un nivell notabilíssim de qualitat i acceptable de públic. Aquest any ho repetirem amb una programació que, a més del ja tradicional concert amb la Jove Orquestra de Figueres, inclourà el magnífic i sorprenent espectacle *Percussió de Butxaca*, (que alguns dels nostres alumnes varen poder admirar l'any passat als concerts familiars de La Caixa, dels qual cada any donem informació als pares) i *Entre Poc i Massa*, (un conte musical per a quintet de metall amb text de Miquel Desclot i música de Paco Viciana).

L'escola de música del Casino, en els darrers dos anys, ha augmentat tant en alumnes com en activitats i això a més de suscitar (aprofitant els avantatges de preu que tenen els alumnes fills de socis) un increment del nombre d'associats; i fer-ho amb membres d'unes generacions en què ja no era tan corrent fer-se soci del Casino; segurament farà possible que per primera vegada a la història de la població existeixi una generació de nens i joves "músics". Si això s'esdevé, serà molt agradable que la nostra entitat hi hagi tingut alguna participació.

La Junta del Casino

PAVIMAK
Alineació de Fratassadores
Venda i reparació de Maquinària per al Paviment Industrial
Carles Càceres i Noguera
C/ Sant Josep, 5
17240 LLAGOSTERA (Girona)
Tel.Taller: 972 83 12 23
Tel. mòbil 687 70 80 20

Transportes
JAPIC PETIT, S.A.
TRANSPORTS INTERNACIONALS I NACIONALS
Calle Girona, 18 - Tels. (972) 83 03 04 - 80 52 57 - FAX 83 05 55
17240 LLAGOSTERA (Girona - España)

Grup municipal de CiU

Pressupostos 2001. Crònica d'un nou castell de fum.

El passat 25 de gener el Ple de l'Ajuntament va aprovar inicialment, amb els vots a favor de l'agrupació Entesa per Llagostera i en contra de la Coalició Convergència i Unió, el pressupost municipal per a l'any 2001.

Semblava que aquesta vegada l'equip de govern tindria en compte els compromisos que va adquirir a les darreres eleccions municipals i en aquest pressupost es reflexarien bona part de les propostes del seu programa electoral, "...propostes sorgides de les necessitats que té Llagostera i inspirades en el model de poble que anhelem...", en paraules de la pròpia Entesa per Llagostera.

Malauradament, de l'anàlisi d'aquest pressupost no se'n deriva cap projecte de futur ni cap planificació seria que ens porti cap a un model clar de poble. Vegem-ne alguns exemples:

Àrea indústria: no hi ha pràcticament inversions per a la promoció de la zona industrial (1 milió de pts per al foment de la indústria). Fa pena. L'any passat, tot i haver-hi una partida de 5 milions de pessetes, no s'hi va invertir ni una pesseta.

Àrea comerç: no hi ha inversions per a la promoció del comerç

Àrea turisme: les inversions son mínimes (2 milions per a la promoció turística), i sort que els pobles veïns han tingut la iniciativa de fer les fires gastronòmiques, a les que l'Ajuntament s'hi ha enganxat, sinó ja ens agradaria veure en que quedaria aquesta partida per a la promoció turística. De fet, l'any passat en el pressupost inicial no s'hi dedicava ni una pesseta.

Àrea pagesia: no hi ha una política clara de promoció de les activitats agrícoles i ramaderes. Les úniques actuacions en aquesta àrea el darrer any han estat el manteniment de camins veïnals i el de ponts i rieres. De fet la partida de 150.000 pts per atenció a la pagesia que ja existia en el pressupost de l'any passat es va quedar verge.

Inversions: bona part de les grans inversions venen de subvencions de la generalitat (cementiri, deixalleria), del CCG (zones verdes), de la diputació (quarter policia, esports, PALS) o les paguen els propis veïns (quotes urbanístiques)

En resum, no hi ha partides o, si hi son, son ridícules per promocionar la zona industrial, ni el comerç, ni el turisme, ni la pagesia. Sort que la intenció era desenvolupar polítiques a favor del comerç local i fomentar la indústria, la pagesia i el turisme. Aquest és el model de poble que vol l'Entesa? És aquest el model de poble que espera la gent de Llagostera?

Pel que fa a les inversions, teòric capítol estrella del pressupost, s'han pressupostat gairebé 406 milions de pessetes, dels quals 223 son per a les urbanitzacions del Puig del General i Mont-Rei. Una declaració d'intencions certament important, però poc creïble. Perquè, amb quin criteri ens hem de creure que aquestes inversions es portaran a terme si del total d'inversions pressupostades l'any 2000, a la pràctica, se'n van fer menys de la meitat?

En definitiva, ens trobem de nou davant un gran castell de fum. Un pressupost inflat, especialment en el capítol de les inversions, i que dubtem seriosament que es tiri endavant.

Pel que fa al poble, no funciona a cap nivell. La sensació àmpliament estesa en tots els sectors de la població, es que estem parats des de fa dos anys. I amb aquests pressupostos a la mà no sembla que la situació hagi de canviar els propers mesos. L'equip de govern de l'Entesa per Llagostera (els fet així ho reflecteixen) no te personalitat ni iniciatives pròpies, sembla que s'improvisi contínuament i que es vagi a remolc del dia a dia i de les petites coses, i d'iniciatives alienes, ja siguin d'altres municipis, del Consell Comarcal del Gironès o de la pròpia generalitat de Catalunya. La acció de govern els darrers 20 mesos ha estat caracteritzada per una manca preocupant de capacitat de gestió, i el que es pitjor, per una manca absoluta de capacitat de planificació. Sempre diuen que estan treballant en projectes, però de moment, no n'hem vist cap en la realitat

Sincerament, ens agradaria que els fets no ens donguessin la raó i que l'any que ve poguéssim dir que s'han realitzat totes les inversions previstes i que es comenci a veure aquell "projecte de futur, basat en una planificació escrupulosa dels objectius per aconseguir uns resultats molt millors" segons paraules del propi alcalde. De moment, a la vista dels resultats de la gestió de l'Entesa fins avui, la situació no és per ser optimistes ni per llençar coets d'alegria.

Grup Municipal de CiU
a l'Ajuntament de Llagostera

Llagostera Ràdio 105.7 fm

Una il·lusió que venç la timidesa... fer ràdio!

L'emissora municipal de Llagostera "Llagostera Ràdio" està en un gran moment de forma i activitat. Podem dir que hem començat el mil·leni amb molt bon peu i amb moltes ganes de tirar endavant oferint als llagosterencs els millors programes.

Que estem passant un bon moment no és pas un tòpic. Molts fets fan que la ràdio estigui funcionant a ple rendiment i que n'estiguem molt contents.

En aquests moments la ràdio està formada per un col·lectiu de locutors, col.laboradors, locutors en formació i tècnics, que sobrepassa les trenta persones. D'aquestes trenta persones, actualment n'hi ha vint-i-cinc dins la programació, que d'aquí a molt poc seran més ja que hi ha gent a l'escola de ràdio a punt de començar a emetre. L'escola destaca per estar formada per jovent, que és el futur de l'emissora. Aquests joves han arribat a la ràdio amb moltes ganes i impulsats per la campanya de formació de nous locutors, que facilita molt les coses a les persones que tenen la il·lusió de fer un programa a la ràdio. En aquests moments i gràcies als nostres mitjans tècnics, qualsevol llagosterenc que no disposi de gaires hores a la setmana pot enregistrar el seu programa perquè sigui emès a qualsevol hora. Tots aquests avantatges han fet que actualment la ràdio estigui creixent gràcies a la resposta de la gent.

Una de les altres novetats destacades que tenim a la ràdio, en aquest cas tècnica, és l'arribada als nostres estudis de dos "mega-ordinadors" que ens permeten una gestió musical més pràctica i que ens obren les portes a les novetats tecnològiques, com per exemple treballar amb música en format "mp3".

Quant programació, estem millorant gràcies als nous locutors que es van afegint a la programació actual. Actualment emetem programes de contingut divers: política, musicals, esport, informació cultural i religiosa, humor, magazins, etc. Els programes especialitzats s'emeten a la franja "tarda-nit" de dilluns a divendres, els dissabtes a partir de les nou del matí i fins a la nit, i els diumenges al matí. Durant les hores sense programes especialitzats, s'emet una selecció musical variada pensada per a tots els gustos. També estem satisfets per la quantitat de gent (mai suficient per a nosaltres) que ens escolta i que participa en tots aquells programes oberts a la participació telefònica, encara que el nostre objectiu i il·lusió és arribar a totes les llars de Llagostera. També ens podeu visitar a Internet, on trobareu un espai *web* amb informació diversa sobre l'emissora; la trobareu a l'adreça

http://www.llagostera.com/radio.

Tot això i més és el que està succeint en aquests moments a la nostra ràdio, una ràdio que està esperant que l'escoltis i que passis bones estones al seu costat. Una ràdio que funciona gràcies a un col·lectiu de gent amb entusiasme i una audiència que hi troba el que busca.

Xevi Casas

TALLER MECÀNIC
Joan Puig
I FILLS S.L.
Servei de Grua Permanent
17240 - LLAGOSTERA
Crta. de Tossa, 13
Tels.: (972) Part. 83 03 89 - Taller 80 56 84

Transports
PAYRET
Servei diari a Barcelona

C. Cantallops, 2
Tel. 972 83 02 56
17240 LLAGOSTERA
A Barcelona:
C/ Pamplona, 62-64
C/ Àlaba, 51

Club de futbol
Casal Parroquial Llagosterenc

Temporada 2000/2001

Per primera vegada en la història del futbol del Casal Parroquial hem aconseguit formar 4 equips. Normalment teníem 2 equips cada temporada, aquest increment suposa per nosaltres un gran progrés.

L'any pasta vàrem poder obsequiar als nostres jugadors de l'equip Benjamí A amb un viatge a Itàlia, on varen competir en un torneig internacional amb totes les despeses pagades. Aquest any podran repetir l'experiència els jugadors d'aquests mateixa categoria que són els que aquesta temporada han de deixar el nostre club. El torneig d'enguany es celebrarà a Alemanya.

Com cada any i seguint amb la nostra dinàmica, l'objectiu principal del nostre club és la formació esportiva i educativa individual de cada jugador. Els resultats de tots quatre equips són molt satisfactoris: Els equips Benjamí A i B han fet una temporada força acceptable, el Pre-benjamí C ha quedat campió del seu grup i el Pre-benjamí D, l'equip dels més petits (6anys), ha assolit una bona classificació.

Per Nadal vàrem organitzar un torneig com l'any passat, també en tenim previst un per Setmana Santa i un tercer en acabar la temporada.

Aquest proper estiu i com l'anterior tenim programat un sopar-ball al Parc de l'Estació. Tant aquest sopar-ball com els tres tornejos que organitzem cada temporada ens ajuden a poder tirar endavant econòmicament els nostres objectius esportius.

Aprofitem aquest espai per mostrar el nostre agraïment al coordinador, entrenadors i pares que amb el seu esforç i dedicació fan possible la nostra engrescadora tasca. I així mateix, a tots aquells establiments i empreses que col·laboren en la publicitat i el patrocini del nostre club. A tots ells les nostres més sinceres gràcies.

La Junta i els jugadors del Club de Futbol del Casal Parroquial Llagosterenc

Patronat Municipal d'Esports

Han passat deu anys

Sembla que era ahir i ja han passat deu anys des d'aquell 16 de febrer de 1991 en què el Molt Honorable Sr. Jordi Pujol, President de la Generalitat de Catalunya, va venir a inaugurar el Pavelló Poliesportiu Municipal de Llagostera.

Els llagosterencs en general i, molt especialment la gent de l'esport, vam veure complit un somni que semblava impossible pels anys que feia que se'n parlava i que per una cosa o altra mai es tirava endavant aquell desitjat projecte.

Sobre la marxa es van anar fent retocs com l'inclosió del gimnàs, els despatxos, i no només perquè el Patronat Municipal d'Esports hi tingués l'oficina, sinó perquè cada entitat esportiva del poble hi tingués el seu despatx propi on poder-se reunir tranquilament.

També es va fer una Sala de Reunions, molt adient per quan els clubs celebren les assemblees o hi ha una reunió amb els pares per tractar d'alguna qüestió referent a l'equip on juga el seu fill/a.

El terra de la pista inicialment havia de ser de formigó, després de terratzo, de linolium..., i finalment es va acabar fent de parquet, molt millor per als esportistes i, sempre pensant en ells.

Les grades es van equipar amb cadires de plàstic, a última hora, amb l'ajut inestimable de dues entitats del poble que van donar un especial suport al Patronat i van fer possible aquest fet. Sens dubte que els espectadors ho han agraït.

Per altra banda, el Pavelló per aquella època ja no només era un desig sinó una necessitat. Cada cap de setmana teníem en competició de pista catorze equips (uns 170 esportistes), dels quals més o menys la meitat els tocava jugar a casa, i no podíem estar depenent contínuament del temps que faria. Quan plovia no es podia ni entrenar ni jugar, i en unes competicions tan apretades pel que feia a dates, et veies obligat a jugar entre setmana fent anar malament a altres equips que després tampoc podien entrenar. El problema realment era important.

Amb l'entrada en funcionament del Pavelló, però, tots aquests problemes van quedar resolts i el nombre d'esportistes també va augmentar.

Actualment al Pavelló hi entrenen 104 jugadors/es de Bàsquet; 10 de Futbol Sala; 64 d'Handbol; 63 de Patinatge; 31 de Taekwondo; 53 d'Escola de l'Esport i 20 entre Gimnàstica de Manteniment i Aeròbic. També utilitzen el Pavelló un grup de Gimnàstica d'Adults (activitat organitzada per l'Ajuntament), els alumnes de l'IES de Llagostera i puntualment el Col·legi Ntra. Sra. del Carme (actes esportius amb motiu de la festivitat de Sant Josep, el seu Patró, i els assajos i el Festival de Gimnàstica que anualment organitza el Col·legi). També s'hi fan sessions de pre i post part.

Com a fets més rellevants vinculats al Pavelló en aquests primers deu anys d'existència, destacaríem la celebració del Campionat d'Espanya Júnior, organitzat pel Club Patinatge Llagostera del 10 al 12 de juliol de 1998, i les victòries de l'equip Cadet d'Handbol a Lliga Catalana el 3 de març de 1996 enfront del F.C. Barcelona (25-20), i del B.M. Granollers (30-20) el 16 de març d'aquell mateix any 1996.

Patronat Municipal d'Esports

G.E Bell Matí

Per què no al pessebre vivent?

Aquestes últimes festes de Nadal no han estat com les altres, per primera vegada en molts anys no s'ha representat el tradicional Pessebre Vivent organitzat pel G.E. Bell-Matí. Al no tenir cap resposta positiva a les crítiques realitzades l'any passat en aquesta mateixa publicació, on demanàvem la col·laboració de la gent del poble juntament amb un comportament més responsable d'alguns veïns, per sort minoritaris, de la zona afectada, ens vàrem veure obligats dur a terme aquesta dràstica decisió.

La pregunta, per què no s'ha fet el Pessebre Vivent aquest any?, que ens han formulat un gran nombre de persones tant a mi particularment com a altres membres del G.E. Bell-Mati té una resposta ben fàcil. Feia alguns anys que amb molta il·lusió per part dels organitzadors, un cop teníem la part tècnica enllestida, havíem d'anar fins a l'últim moment a la recerca de persones que volguessin sortir de figurants, tot i haver penjat cartells pel poble demanant la col·laboració ciutadana. La gran majoria de vegades no ho aconseguíem, amb el resultat que això implicava; uns quadres escènics ridículs i la supressió d'alguns d'ells per manca de gent. Per altra banda aquest any, per la realització d'unes obres i els actes programats per part de l'Ajuntament que coincidien amb els dies de la representació, ens veiérem obligats a canviar l'emplaçament d'alguns quadres. Per tot plegat, en una reunió dels organitzadors decidirem no portar-lo a terme. Aquesta decisió ens ha implicat rebre moltes crítiques, però el curiós del cas és que els que més ho critiquen, són els que menys col·laboren, perquè diuen, "que això no ho hem de fer nosaltres, ja hi ha altre gent que ho faria". Volem deixar clar des de l'organització que tot i rebre aquestes crítiques, creiem que ha estat una decisió encertada.

El fet de no haver-lo organitzat aquest any, no significa que el G.E. Bell-Matí deixi d'organitzar-lo en propers Nadals. Amb aquesta dolorosa mesura volem que la gent obri els ulls i reflexioni una mica. Entre els que l'hem aguantat fins ara, més l'entrada de nous col·laboradors amb noves idees podrem tornar-lo a representar i encara més bé si cal.

Joan Sàbat
President del G.E. Bell Matí

TRES RAONS PER COMPRAR EL NOU OPEL CORSA

SEGURETAT MANEJABLE DISSENY

TALLER JOSEP SAGUÉ
C. Cantallops, 6 (davant la parada de la TEISA)
Tel 972 83 02 43 - 972 80 56 56
LLAGOSTERA

L'AGENDA

MARÇ

10-11-17-18

EXPOSICIÓ: ***El patrimoni arquitectònic dels pobles del Gironès. Reflex de la seva Història.***
Lloc: Local Social de "La Caixa"
Horari: de 12,00 h a 14,00 h. i de 18,00 h a 20,00 h.

Diumenge 18
S'inicien els concerts familiars.
Espectacle musical infantil LA CANÇÓ MÉS BONICA DEL MÓN.
Hora: 18h.
Lloc: Casino Llagosterenc.

Diumenge 25
Música clàssica amb la Jove Orquestra de Figueres
Lloc: 12h.
Lloc: Casino Llagosterenc.

Diumenge 25
CALÇOTADA
Lloc: Casal Parroquial Llagosterenc

ABRIL

Dimenge 1
PETGES DE LA HISTÒRIA: De les cadiretes a la Vall d'Aro.
Inscripcions a 972831819/ 667732409

Diumenge 1
Espectacle musical infantil ENTRE TOT I MASSA.
Hora: 18h.
Lloc: Casino Llagosterenc

Diumenge 8
Espectacle musical infantil PERCUSSIÓ DE BUTXACA.
Hora: 12h.
Lloc: Casino Llagosterenc

Dilluns 16
XX TROBADA SARDANISTA
Lloc: Plaça Catalunya

Dimenge 22
ACTES DE LA DIADA DE SANT JORDI
Entrega de premis del Concurs Literari i del Concurs de punts de llibre. Actuació del grup *Cantus*: cançons del teatre de William Shakespeare.
Lloc: Teatre Municipal Casino Llagosterenc
Hora: 11:30 h.

20-21-22
Teatre: TESTIMONI DE CÀRREC d'Agatha Christie.
Muntatge protagonitzat pels alumnes l'Escola d'Art del Casino Llagosterenc i dirigit per Quim Planella.
Lloc: Teatre Municipal Casino Llagosterenc
Hora: 19 h.

8-15-16
Teatre: LA PASSIÓ
Hora: 22 h.
Lloc: Casal Parroquial Llagosterenc.

Diumenge 29
XVI TROBADA SARDANISTA INFANTIL

MAIG

18-19-20
Teatre: GREASE
Muntatge protagonitzat pels alumnes l'Escola d'Art del Casino Llagosterenc i dirigit per Quim Planella. Adaptació en català.
Lloc: Teatre Municipal Casino Llagosterenc

Diumenge 20
APLEC DE PANEDES

JUNY

1-2-3-4 i 5
FESTA MAJOR

Servei de pneumàtics
Nacionals i d'Importació
Llantes d'Alumini
Cargols Anti Robatori
Recautxutats

pneumàtics
CASA BLANCA

Tel. 80 50 85
C.I.F. G-17217688
C/. Ramal, s/n
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Jerònima Beneta Descoll

baronessa de Llagostera

En morir Martí Guerau de Cruïlles, baró de la baronia de Llagostera, vila de Caldes de Malavella i senyor de la vila de Lloret, tots aquests territoris van passar a la seva vídua Jerònima Beneta Descoll. Era l'any 1564. Poc després d'enviduar, el primer que va fer va ser donar ordres al seu procurador perquè promulgués un ban, manant un seguit de normes per als habitants de la baronia i les viles citades. El ban o crida era el sistema utilitzat per fer arribar a la gent les ordres del seu senyor, o de les autoritats.Entre les moltes obligacions incloses en aquest ban, destaquem les següents:

Quedaven anul·lats tots els guiatges[1] i llicències concedides pel seu difunt marit. A partir d'aquell moment els que volguessin ho havien de demanar de nou.

Se'ls prohibia portar les ballestes parades, els pedrenyals i altres armes sense tenir la llicència escrita. En cas de desobeir s'exposaven a pagar una forta multa i si no la podien pagar, els esperaven dos mesos de presó.

En cas de perill, que requerís que la gent armada sortís al carrer –cosa que es feia mitjançant el toc de campanes–, havien d'acudir-hi amb les armes –que en l'època eren arcabussos, pedrenyals o ballestes–, però si algú hi anava amb altres estris s'exposava a passar-se un any a galeres.

Es prohibia als estrangers portar cap tipus d'arma. Només estaven autoritzats a portar un ganivet corrent i normal. Si desobeïen, s'exposaven a anar un any a galeres.

Es prohibia tota mena de caça i, a més, s'havia de pagar 60 sous. La meitat dels diners eren per al denunciant i la resta per a la baronessa.

Fins aquí les normes més importants dictades per la nova mestressa de la baronia.

Entre les renovacions que va fer, hi ha la substitució del procurador i del jutge de la baronia. Buscant gent de la seva confiança, uns mesos després –24 de febrer del 1565– va nomenar el notari de Girona, Miquel Martí Abric, com el seu procurador general i Miquel Rodes, doctor en dret i també de Girona, com a jutge.

En aquells anys, per aquestes i altres terres hi havia molts bandolers, lladres i altra mala gent, que tenien atemorits tant els pagesos com els vilatans, fins el punt que el gener del 1566 la baronessa va fer convocar a Llagostera una reunió de la Universitat per tractar aquest tema i firmar una concòrdia per a l'expulsió de tota aquesta gent indesitjable que els feia la vida impossible. La ciutat de Girona i altres vegueries ja l'havien firmat.

A la reunió –feta al paviment[2]–, a més del batlle Miquel Albertí, els jurats Joan Galceran, Jaume Alou i Gaspar Xiffra, van assistir-hi 59 homes. En nom de la baronessa hi havia el seu procurador.

Entre altres coses es va aprovar, com era de preveure, firmar la concòrdia per acabar amb tant malfactor i van proposar formar unes milícies voluntàries per combatre millor aquella veritable plaga, però amb la condició que aquests voluntaris havien d'anar armats i que no els passés el que acostumava a succeir als veïns que portaven armes, ja que eren desarmats pels oficials i comissaris reials.

Una altra proposta va ser que la Universitat es faria càrrec de l'import dels danys causats pels delinqüents, amb la condició que si aquests tenien pares, germans o familiars dintre el terme de Llagostera, primer els serien embargats els béns a ells, abans de recórrer als de la Universitat.

Jerònima Beneta Descoll va morir l'any 1576. Va nomenar hereu el seu nebot Dalmau de Rocabertí, el qual posteriorment va haver de lliurar la possessió de la baronia a Elisabet de Vilarig, també neboda de Jerònima Beneta i de Martí Guerau de Cruïlles.

Josep Cantó i Antoni Mascort
Font: AHG. Ll. 256

(1) Guiatge: tipus de salconduit que protegia una persona o unes mercaderies.
(2) Paviment: pujant que, des de la Plaça de Dalt –avui de la Llibertat– servia per anar a la plaça del Castell i que va ser enderrocat l'any 1978.

Georgina Carreras

Guillem Roget

Álex Salguero

Naixements

10-8-2000	Aïda Teixidó Barea
9-10-2000	Guillem Roget García
28-10-2000	Miguel Malagón Pedrosa
8-11-2000	Rafaell López Santos
15-11-2000	Josep-Antoni Moreno Agüera
13-12-2000	Sílvia Fuentes Malagón
20-12-2000	Álex Salguero Lázaro
28-12-2000	Georgina Carreras Codina
4-1-2001	Júlia Romeu Peña
15-1-2001	Izan Campos Comba

Rafael López

Josep-Antoni Moreno

Júlia Romeu

Matrimonis

28-10-2000	David Serrano Carranza i Esmeralda Martín Campos
4-11-2000	Joaquin Casolas Coll i Marisa Malagón Hidalgo
25-11-2000	Francisco-Antonio Arjona Viana i Francisca Lopera Jiménez
20-1-2001	Emilio Pérez Masmiquel i Pilar Esteba Miquel
10-2-2001	Albertus Johan Nicolaas Timmers i Shelley Meurs
11-2-2001	Carlos Oliveras Mateu i Jane Catherine Allen
17-2-2001	Jordi Comas Boadas i Sònia Genoher Valentí

La primera parella formada, íntegrament, per dos membres de l'Associació Cultural Els Papu-Tisores: la Sònia i en Jordi. Enhorabona de nou!

Defuncions

29-10-2000	María Gutiérrez Malagón	71
10-11-2000	Miguel Moré Massa	85
14-11-2000	Narciso Graupera Zurdo	69
28-11-2000	Antonio Martin Sierra	48
4-12-2000	Maria Maureta Esparraguera	85
4-12-2000	Valentin Capdevila Batlle	97
5-12-2000	Juana María González Sánchez	90
5-12-2000	Maria Quintana Julià	88
12-12-2000	Juan Ciurana Gotarra	75
18-12-2000	Francisca Malet Espluga	84
22-12-2000	Narciso Dalmau Ribas	89
3-1-2001	José Ramionet Cabarrocas	85
15-1-2001	Francisca Llinàs Bas	85
20-1-2001	Maria Masgrau Gros	99
24-1-2001	Cristóbal Gómez Tornero	92
25-1-2001	Dolores Serra Deulofeu	82
29-1-2001	Esteban Maurici Turón	88

Secció coordinada per Cristina Càceres, Marta Genoher i Pilar Ventura

Si voleu que apareguí una fotografia en qualsevol de les seccions del Registre Civil, feu-la arribar a l'apartat de Correus 76, o bé al número 40 del carrer migdia. Si voleu que us vinguem a retratar deixeu-nos el missatge al contestador (972 83 12 10) o a l'adreça electrònica: elbutlleti@grn.es.

LLIBRERIA
PAPERERIA
MALLORQUÍ
FOTOCOPIES
OBJECTES DE REGAL
I JOGUINES

Passeig Pompeu Fabra, 21
Telèfon 83 03 33
LLAGOSTERA

mobles SOLER
JOAN SOLER I RISSECH
Mobles d'encàrrec
clàssics i moderns
C. Àngel Guimerà, 6 - Tel. 83 00 44
LLAGOSTERA

PBS PAVIMENTOS BENITO SERRANO, S.L.
PAVIMENTOS DE HORMIGÓN
- PARKINGS Y PISTAS POLIDEPORTIVAS
- NAVES Y POLÍGONOS INDUSTRIALES
- URBANIZACIONES

PAVIMENTOS DE HORMIGÓN IMPRESOS (DECORATIVOS)
- ZONAS PEATONALES, PARQUES, JARDINES, PASEOS Y PLAZAS
- EXTERIORES DE HOTELES Y RESTAURANTES

Músic Aguiló, 26 E-mail: serranet@mundivia.es LLAGOSTERA
Móviles 649 97 75 51 - 619 70 98 67
Telf Y Fax: 972 83 09 79

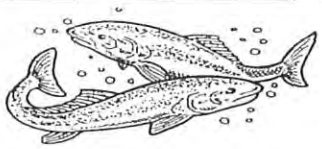
PEIXATERIA
PLANA
PEIX FRESC DE PALAMÓS
CONGELATS
Cristófol Colom, 7 - Tel. 972 830258 - 972 805195
LLAGOSTERA

Pinsos Viñas de Llagostera, S.L.
Crta. Sant Feliu, Km. 22
17240 LLAGOSTERA (Girona)
Tel: 83 01 90
Fax: 80 54 53

PLANTES FRUITERES
PLANTES ORNAMENTALS
Interiors i Exteriors
FALGUERAS
A LLAGOSTERA
C/ Camprodon, 39
Carretera Girona a Sant Feliu
Tels. 972 83 07 72 i 972 80 55 79

M.ª Carme Valentí
PERRUQUERIA
Passeig Pompeu Fabra, 36
Telèfon 83 06 20
17240 LLAGOSTERA
(Girona)

PLANXISTERIA i PINTURA
ALBERT
Albert Mallorquí i Guich
Ctra. Tossa, 45
Tel. 80 53 09
17240 LLAGOSTERA

Conte embolicat (de Reis)

... i el nen va pensar:
- Deu ser que aquest any no s'ha portat bé.

No fa ni molts ni pocs anys, en un poble petit sense res que el distingís d'altres pobles petits, hi vivia un nen i una mare. El nen era com qualsevol altre nen, amb el serrell recte, la pell fina i amb totes les ganes de viure que hi caben en un cosset de sis anys. La mare, una dona de mitjana edat amb tots els defectes i virtuts d'una persona gran tenia una tendència reprovable però totalment comprensible a aixecar massa la veu, possiblement provocada per la dificultat que tenen els adults per comprendre el món dels nens. Com totes les mares, però, s'estimava el seu fill més que res en aquest món.

Eren dies d'hivern. El tió havia estat generós amb el nen, omplint-lo de llaminadures, contes amb dibuixos grans i petites joguines que van ajudar el nen a passar els dies de neguit que separen Nadal de la vigília de Reis. El nen, com tots els nens d'aquest món, va passar les hores del dia cinc de gener donant la tabarra a tota la seva família, sobretot a la mare. El nen desitjava amb totes les seves forces que arribés l'hora d'abrigar-se amb la jaqueta, la bufanda i el gorro, i sortir al carrer amb el fanalet tentinejant a la mà tremolosa tot mirant enlaire encegat per la llum i la il·lusió. La mare estava força fastiguejada perquè per poder anar a la Cavalcada havia hagut de demanar festa aquella tarda a canvi de treballar un dissabte. De tota manera, va intentar somriure i comprendre la felicitat del seu fill.

Quan va ser l'hora, mare i fill van sortir de casa i es van dirigir al lloc d'on els Reis iniciarien la seva cavalcada pel poble. Tot de nens amb la carona enrogida pel fred i l'excitació esperaven ja a les voreres de banda i banda de carrer. El nen mirava enlaire i veia tot de persones grans que li tapaven la visió. Va intentar posar-se de puntetes per veure-hi millor, però tampoc no aconseguia veure res. De sobte, va començar a recórrer un calfred per tots els petits assistents.

- Ja arriben! ja arriben! ja són aquí! –cridaven centenars de veus eixordadores.

Els Reis arribaven com cada any amb el seu seguici de regals i fantasia. El nen va estirar el seu cosset per veure-hi millor i davant els seus ulls va passar el Rei Blanc llençant una pluja de caramels que van picar a l'asfalt del carrer sorollosament. El nen estava tan enlluernat que no va poder ni ajupir-se per collir els caramels. De sobte, quan va aconseguir sortir del seu astorament, va veure la seva mare amb un bossa de plàstic recollint amb desfici els caramels que havien caigut prop seu.

- Va nen, mou-te, omplim la bossa...i ara collirem els caramels del Rei Ros –va cridar la mare.

El nen no tenia ganes de collir caramels. Volia gaudir del moment, volia recordar durant tot l'any el vestit del Rei, la barba llarga i entranyable i, per sobre de tot, volia mirar bé si en els camions hi havia alguna capsa que pogués identificar com algun dels seus regals. El Rei Ros va passar i va tirar caramels a l'altre costat de carrer. La mare semblava molt indignada.

- Mira'l aquest, només n'ha tirat a l'altre costat. Eh, Rei Ros !!

El nen es va adonar que a la mare li feia molta gràcia collir caramels, però no hi va donar importància. Tot seguit va passar el Rei Negre, el preferit del nen, envoltat de llum i joies brillants. El Rei Negre va tirar caramels però uns quants metres més enllà d'on eren la mare i el nen. La mare va estirar al nen de la mànigа i el va obligar a ajupir-se per collir caramels.

- Aquest Rei no tira tants caramels com el Blanc, no trobes nen? Va, encantat, que ens en quedarem sense.

- Però mare, jo vull veure el Rei...

El Rei Negre va passar i quan el nen va tornar a mirar enlaire només va veure tot de caps de persones grans que cridaven i li tapaven la visió.

- Ara ja tenim caramels, anem cap al Casino a buscar lloc.

La mare semblava que tenia les coses molt clares. El nen va protestar.

- Però mare, jo vull seguir la cavalcada...

- Sí, home, amb el mal que em fan els peus em faràs fer aquesta caminada. A més, si no hi anem de pressa a buscar lloc al Casino et quedaràs sense regal. Anem, corre, passarem per aquest carrer !

La mare va arrossegar el nen pels carrers solitaris on no passava la rua. El nen mirava sorprès la seva mare mentre intentava caminar al pas que ella marcava, massa de pressa per les seves cametes. Aviat van arribar al Casino.

- Ho veus? Ja hi ha tot de gent esperant. Sort que ens hem afanyat.

Quan van obrir les portes, el nen es va veure literalment esclafat per la multitud. Tot de pares i mares cridant i empentant-se intentaven fer-se un lloc privilegiat dins la sala del teatre on estava previst que arribessin els Reis Mags. La mare es va barallar amb una senyora tremendament obesa per la disputa de la butaca del costat del passadís, a la fila tres. El nen va pensar que la gent gran s'havia tornat boja i va recordar, sense saber ben bé perquè, la làmina de l'escola on la senyoreta els havia explicat la vida a la selva. De sobte, tothom va començar

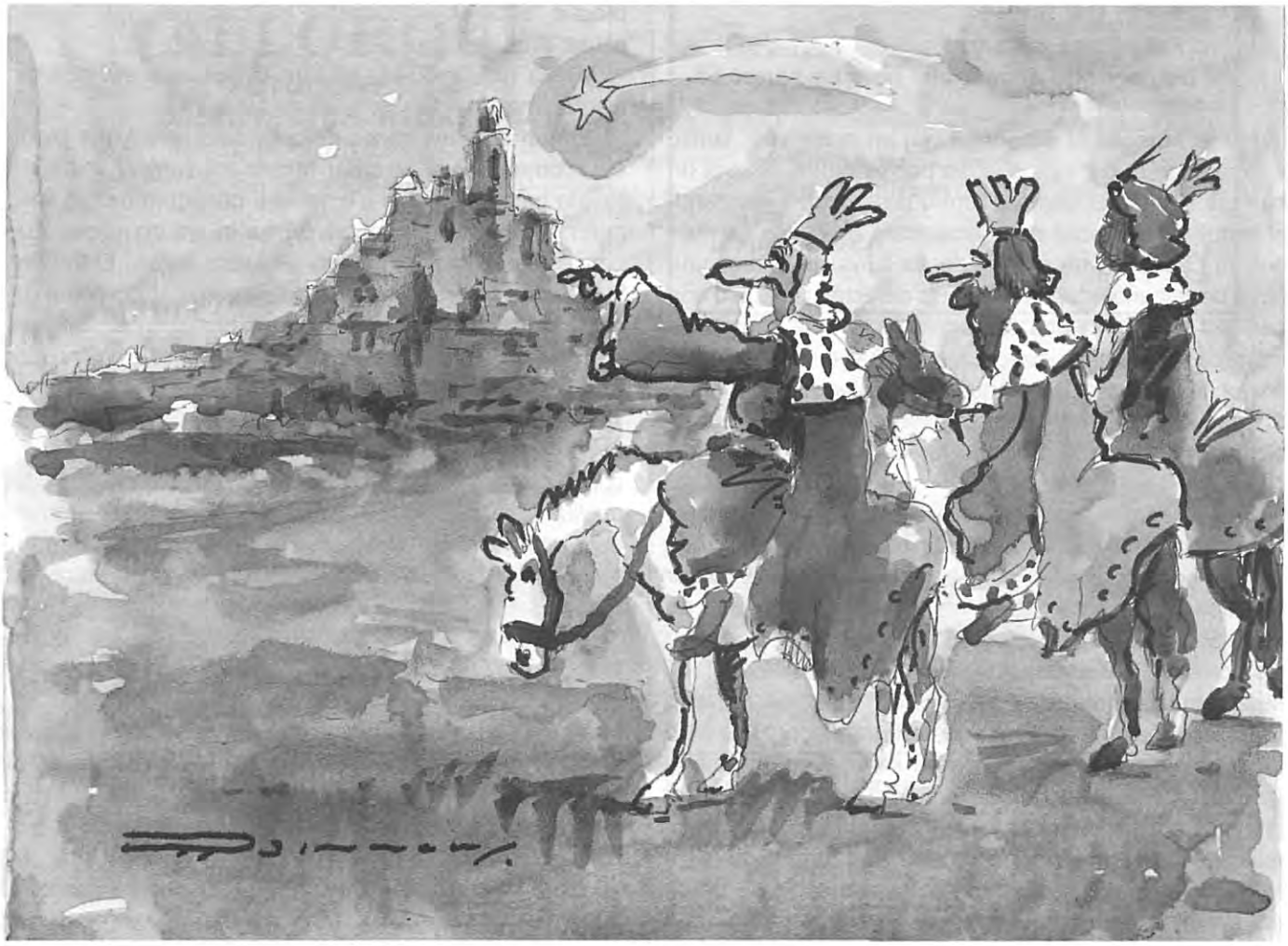

a cridar més del que havien cridat fins aquell moment: els Reis acabaven de traspassar la porta i entraven al Casino. Tothom es va posar dret i el nen, un altre cop, es va quedar sense veure res. El nen va pensar per un moment que potser seria millor que la gent gran no anés a esperar als Reis.

L'alcalde va fer un discurs de benvinguda i els Reis es van asseure als seus trons reials. El nen llavors va poder veure el seu estimat Rei Negre, assegut amb altivesa i solemnitat. El nen li va somriure i li va semblar que el Rei el mirava i li retornava el somriure.

- Va, nen, no badis, que has de pujar a buscar el regal que et donarà el Rei.

El crit de la mare va fer sortir el nen del seu embadaliment. El passadís s'havia inundat de nens i persones grans que empenyien i insultaven. Tothom cridava molt. La mare li va tustar el clatell i li va cridar arran d'orella:

- Quin regal voldràs? Fixa-t'hi bé perquè quan estiguis allà dalt no tindràs massa temps de triar.

El nen no veia els regals que hi havia i tampoc no sabia ben bé quin regal volia. Va veure una nena que baixava amb un puzzle i va dir:

- Un puzzle mare, vull un puzzle.
- Un puzzle ? però si en tens molts, de puzzles. Segur que no vols una pilota?
- És que m'és igual !
- Vinga, puja i demana una pilota!

El nen va pujar quasi volant, empès per la multitud. Un cop a dalt l'escenari, el nen es va dirigir al Rei Negre però algú el va agafar pel braç i el va obligar a presentar-se davant el Rei Ros. El nen estava molt espantat perquè tenia al davant un Rei en carn i ossos. El Rei, potser veient la por del nen, li parlà amb suavitat i li digué que estava segur que aquell any s'havia portat molt bé. El nen es va tranquil·litzar i va explicar-li el que havia demanat mentre el Rei l'escoltava fent petits moviments afirmatius amb el cap. El nen se sentia tan feliç davant el Rei que no va saber dir res quan aquest li va donar de regal un sensacional puzzle.

Mentre baixava les escales el nen no podia apartar els ulls d'aquell puzzle. Era de fusta i tenia uns dibuixets de coloraines molt bonics. A més, el que ho feia irresistiblement superguai era que aquell regal l'hi havia donat el Rei en persona. Quan va aixecar els ulls brillants de l'emoció el nen es va trobar la mirada enfurismada de la mare.

- Però que has fet! No volies una pilota?
- Però mare...
- Sembles aturat! Si no lluites pel que vols tothom se'n riurà de tu. Ai fill meu, que la vida és molt dura...Corre, torna a pujar i digues que et canviïn el puzzle per una pilota.
- Mare...
- Res, res, que llavors a casa em vindràs amb ploramiques i que volies la pilota. Corre, va, puja!.

La mare va agafar el nen per la cintura i el va fer colar incomprensiblement per un mar de mans que intentaven fer el mateix. El nen es va trobar de nou dalt de l'escenari davant del Rei Ros.

- Tu ja has pujat, no? –la veu del Rei continuava essent molt amable.
- Sí, però m'han dit que torni percanviar el puzzle per una pilota.
- Que no t'agrada el puzzle?
- Sí, m'agrada molt, però la meva mare s'estima més una pilota.
- Vinga maco, baixa i digues-li a la mare que vols aquest puzzle. Ah, i vés a dormir aviat aquesta nit.

El nen va fer que sí amb el cap i es va disposar a baixar per la mateixa escala per on havia baixat feia pocs minuts. Però d'entre l'eixordadora cridòria de la multitud va sentir la veu de la mare que cridava:

- Nen, prova-ho amb el Rei Blanc, prova-ho amb el rei blanc!

El nen, quasi empès per la veu de la seva mare, es va dirigir al Rei Blanc i li va demanar si li podia canviar el puzzle per la pilota. El Rei Blanc, amb tota l'amabilitat possible li va preguntar:

- Que no t'agrada aquest puzzle?
- Sí, però la meva mare...
- Corre, baixa i recorda que aquesta nit et portarem moltes coses. Això només és un petit regalet sense importància. Aquesta nit vindran els regals grossos.

El nen, ben cofoi per les paraules del Rei Blanc, va tornar a baixar l'escala amb el puzzle a les manetes. Va buscar la mare amb la mirada i va ser llavors quan va veure una escena rocambolesca que li va fer sentir una vergonya immensa. La seva mare intentava pujar a l'escenari passant per sobre les persones que controlaven el passadís, amb el cabell esbullat, els ulls injectats de sang, la cara contrafeta per l'esforç i cridant desesperada:

- El meu fill vol una pilota! Quina vergonya! Què us penseu que en farà d'un puzzle? Per això em mato a treballar? Per això...

El nen es va esmunyir entre la gent i va sortir al carrer. Va pensar que potser no hi hauria gaire gent que sabés que aquella dona era la seva mare i potser, amb una mica de sort, amb el soroll de la gentada, molt poca gent s'hauria adonat de l'espectacle.

Al cap d'una estona, la mare va sortir del teatre. Tenia un aspecte lamentable, com si s'hagués barallat amb algun animal salvatge de la selva. El nen la va anar a buscar i li va dir:

- Anem a casa, mare. M'agrada molt el puzzle, de veritat.
- Quina vergonya que m'has fet passar. Els reis no t'haurien de portar res aquest any.

L'endemà al matí, el nen es va llevar molt d'hora. Havia dormit molt poc de l'emoció. Feia molts dies que esperava aquell moment i per fi havia arribat. Va sortir del llit calentó d'una revolada i es va calçar les sabatilles sense fixar-se quin peu posava a cada una. Va creuar el passadís corrent i va entrar al menjador. L'espectacle el va encegar. Tot de regals embolicats amb parer de color llampant estaven escampats per sobre la taula i el sofà tot esperant pacientment que el, ELL! els obrís. Va cridar tant fort com va poder:

- Mare! pare! ja han passat els Reis!

Va començar a estripar els papers dels regals que duien el seu nom. Tot el que havia demanat era allà, a punt per oferir-li hores i hores d'il·lusió. La mare va entrar al menjador amb cara de cansada. Potser havia dormit malament.

- Mare, obre els teus regals. Corre, a veure què t'han portat els reis.

La mare va desembolicar l'únic regal que duia el seu nom. De dins aquella capsa, la mare en va treure un esplèndid tros de carbó. Quan el nen va veure allò va pensar sense donar-li massa importància:

- Deu ser que aquest any no s'ha portat bé.

I va continuar desembolicant regals.

Jordi Pinsach Estanyol

Foto Kim

Reportatges
Fotos d'Estudi
Material Fotogràfic
Fotos de Carnet a l'instant
Revelat en 24 Hores
Marcs a Mida
Fotocòpies

Carrer Comte Guifré,8
17240 Llagostera

Telf. i Fax: 972 83.02.04

ARCO IRIS
DE KODAK

El meu avi...la meva rosa

Davant la dificultat de trobar paraules que fessin justícia als meus sentiments, he hagut de recórrer a unes frases escrites per Antoine de Saint-Exupéry. Tanmateix aquest paràgraf és exactament el que volia dir i el que ell em va ensenyar.

He crescut al seu costat i durant els darrers 15 anys li he ofert tota mena d'atencions. La meva flor fràgil i única que havia de protegir.

El meu avi era tan important per mi com jo ho era per ell.

"Així doncs, el petit príncep va domesticar la guineu. I quan es va acostar l'hora d'anar-se'n:

-Ai! –va dir la guineu-... Ara ploraré.

-És culpa teva – va dir el petit príncep-, jo no et volia cap mal, però tu has demanat que et domestiqués...

-És clar que sí – va dir la guineu.

-Però ara ploraràs! –va dir el petit príncep.

-És clar que sí –va dir la guineu.

-Així no hi surts guanyant res!

-Hi surto guanyant –va dir la guineu -,pel color del blat.

Després va afegir:

-Torna a veure les roses. Entendràs que la teva ès única al món. Després vine a dir-me adéu i et regalaré un secret.

El petit príncep va anar a veure les roses.

-No us assembleu gens a la meva rosa, encara no sou res – els va dir-. No us ha domesticat ningú i no heu domesticat ningú. Sou com era la meva guineu. Només era una guineu igual que cent mil d'altres. Però ens hem fet amics i ara ès única al món.

I les roses estaven incòmodes.

-Sou boniques, però esteu buides- va continuar dient-. No es pot morir per vosaltres. És clar, un vianant qualsevol es pensaria que la meva rosa és com vosaltres. Però ella sola és més important que totes vosaltres juntes, perquè és la que he regat. Perquè és la que he posat sota la campana de vidre. Perquè és la que he protegit amb el paravent. Perquè li he matat les erugues (menys dues o tres per les papallones). Perquè ès la que he escoltat queixar-se, o presumir, o fins i tot a vegades callar. Perquè és la meva rosa.

I va tornar amb la guineu:

-Adéu –li va dir...

-Adéu –va dir la guineu-. Aquí tens el meu secret. És molt senzill: només s'hi veu bé amb el cor. L'essencial és invisible als ulls.

-L'essencial és invisible als ulls –va repetir el petit príncep, per enrecordar-se'n.

-És el temps que has perdut amb la rosa, que la fa tan important. Els homes han oblidat aquesta veritat –va dir la guineu-."

En record de VALENTÍ CAPDEVILA I BATLLE (1902-2000)

Núria Capdevila

Gabinet Terapèutic

TERÀPIES MANUALS
RECUPERACIÓ FUNCIONAL
QUIROMASSATGE DIPLOMAT
QUIROPRÀXIA DIPLOMAT
DRENATGE LIMFÀTIC

RENART - PONT

C/ Mas Sec, 53 - 17240 LLAGOSTERA
Tel. 972 - 83 10 07 - Fax 972 - 83 13 67

Can Meri
Restaurant & C@fè Internet

830180
Pizza
Plats per Emportar
Can Meri

Obert tot l'any
de 9 matí a 12 nit

http://www.ctv.es/canmeri
Almogàvers 17 - Llagostera

Mitjans de comunicació i opinió pública

Quan mirem el diari, sentim el telenotícies, escoltem tertúlies o parlem amb algun company d'algun esdeveniment important, sovint busquem el que pensa la gent. La pregunta per als altres es converteix en la qüestió per l'opinió publica. Què pensen els altres o més ben dit què ens diuen que pensen els altres? Això es fa per confirmar, falsar o acurar el que penso jo. Si no en tinc una opinió formada ho faig per informar-me i col·laborar amb la idea que m'han donat per després si és el cas i em toca de prop reflexionar sobre aquella opinió. Aquest últim pas, poques vegades es fa, primer perquè no som prou crítics; segon perquè la qüestió m'és indiferent i em fa mandra haver de pensar què penso jo; tercer perquè enmig de tanta informació no em veig capaç de discriminar el que està clar i el que no, ja que penso que no tinc prou coneixements per saber de què va aquest caos enorme. Els experts ja m'ho diran. Finalment si no en treus l'entrellat et preguntes què hi fas en aquest món si res no depèn de tu i ni tant sols pots entendre què passa al teu voltant.

L'opinió pública en certa manera serveix per acomodar-nos en la inutilitat i esperar que ens diguin el que hem de fer i de pensar tant pel que fa al tema com al contingut.

El concepte opinió pública és un concepte vague, ja que no se sap de manera precisa quin significat té donades les múltiples manifestacions a les quals s'anomena opinió pública. El diccionari ens diu que l'accepció més antiga és la de fonament de l'autoritat política perquè és l'opinió consensuada pel poble que forma una totalitat personificada com la "veu del poble". També es diu que opinió pública són totes les opinions que es poden trobar en una població. Així tenim que el terme designa l'opinió estandarditzada de tot un poble o bé l'opinió individual que es fa pública als altres. Desitjaríem que l'última accepció fos la correcta perquè demostraria que som bastant crítics i no ens fa mandra pensar.

Malauradament hi ha opinions que pesen més perquè són de la majoria i no perquè siguin reflexionades.

En quasi tot el treball em referiré al primer concepte d'opinió pública perquè crec que és el que critica Nietzsche quan diu en l'apèndix primer que "Está permitido pensar cualquier cosa, pero en el fondo solo está permitida la opinión pública". Nietzsche té molt clar que una opinió pública homogènia ofega els individus que s'expressen sense els prejudicis de la massa. El terme "massa" respon a un grup més o menys uniformitzat amb els mateixos estímuls i efectes. Això s'ha esdevingut perquè la consciència no crítica de l'individu es converteix en consciència de la majoria despersonalitzada. Com pot ser que individus diferents, únics i irrepetibles pensin el mateix? Per la mandra d'haver de pensar. Sempre és millor fer el que diuen els altres perquè així si alguna cosa va malament estarem absents de responsabilitat. Tot això va lligat amb una manca d'educació critica i responsable. T'expliquen com són les coses des d'una determinada òptica, però ni tan sols t'assenyalen com podrien ser si es pensessin des d'un altre punt de vista. Es pot dir que l'educació no serveix per formar persones, sinó taules rases en les quals els poders educatiu, polític, legislatiu, ja hi aniran posant els continguts adients.

Tornant a les dues accepcions d'opinió pública , veiem que teòricament lliguen amb concepcions polítiques diferents. En un govern democràtic es concebrà l'opinió pública com el mitjà pel qual el poble expressa les seves opinions i el que vol pel benestar públic. En un govern més opressor o autoritari serà l'instrument per mantenir el poder amb censures, estereotips socials amb conductes exemplars i indicacions d'allò que és bon pensar i mal pensar pel sistema. Amb aquests dos significats d'opinió pública ens trobem que no es poden separar tan fàcilment en les nostres societats democràtiques. Estimem l'opinió pública com a instrument preuat per expressar-nos lliurement, però de fet aquesta no ens fa ser més crítics, sinó que la usem per no haver de reflexionar i quedar-nos amb el que pensen i fan els altres. L'opinió pública hauria de ser un mitjà per descobrir noves formes de fer, de pensar, de conviure, reflexionades individualment, però és un punt de referència teòricament neutre i homogeni que de fet respon a diferents interessos socials, econòmics, polítics i legislatius.

Ara ens hauríem de preguntar per què l'opinió pública ha esdevingut majoritàriament un concepte amb potencialitats de la primera accepció (opinió estandaritzada d'un poble) i perquè pot ser així, i ens trobem que hem de fer referència inevitablement als mitjans de comunicació. Sovint s'ha pensat que com més informació, més lliures seran els individus, ja que si es veda la informació aquests no podran opinar sobre allò que no saben. El problema és que la informació respon a interessos i no és neutra és a dir, dóna punts de vista

perquè no és objectiva com creiem i no hi ha una educació que ens ensenyi a descobrir nous punts de vista. Per tant, pensar que amb més informació serem més crítics es converteix en una fal·làcia perquè la crítica no s'exerceix i la informació no és neutra.

Com actuen els mitjans de comunicació en la formació de l'opinió pública? En el llibre Public opinion, W. Lippman (periodista i escriptor) escriu: "Les influències més subtils i persuasives són aquelles que creen i mantenen l'assortit d'estereotips. Ens parlen del mon abans que no el mirem; imaginem la major part de les coses abans d'experimentar-les, i si no és que l'educació ens en consciència, aquests conceptes anticipats governen profundament tota la resta de la percepció. Assenyalen certs objectes com a familiars o estranys, accentuant-ne la diferència, de manera que allò que és familiar es veu com a molt familiar i allò que és una mica estrany, com a fortament exòtic".

L'element més important dels mitjans de comunicació pel que fa a l'opinió pública és que assenyalen els fets quan encara no els hem experimentat. Aquesta anticipació farà que els copsem com ens han indicat i que actuem en conseqüència.

Conceptualment pensem a partir d'uns fets i fem inferències inevitablement per respondre a altres preguntes. Si els fets ja no són neutres, difícilment les conclusions ho seran.

Abans de la primera guerra mundial, la premsa era concebuda a EUA com a vigilant del govern, a Europa com a instrument al servei de la democràcia. A partir dels abusos de poder que es van fer amb la premsa durant la primera guerra mundial es va veure que els mitjans de comunicació tenien uns efectes moduladors del coneixement i la cultura en general. Eren capaços de crear efectes econòmics, socials i polítics presentant les coses de manera simplificada, abusant d'alguns aspectes i vedant-ne d'altres.

Entre la primera i la segona guerra mundial, a EUA es comencen a fer estudis empírics per tal de veure com els mitjans de comunicació influeixen els individus i a partir de quins paràmetres. A Europa els filòsofs de l'Escola de Frankfurt denuncien els mitjans de comunicació com a indústria cultural que contribueix a l'estandarització i constitució d'un públic disposat a consumir aquests productes. Aquesta indústria cultural elimina les contradiccions de la irracionalitat del sistema polític i social amb una opinió pública homogeneïtzada.

Després de la segona guerra mundial, hi ha un replantejament dels sistemes de comunicació per tal que contribueixin a l'estabilitat internacional. A partir dels anys 60, la investigació es farà des de diferents disciplines: antropologia, psiquiatria, psicologia, etc., i naixeran les "ciències de la comunicació". Aquestes intentaran respondre a partir de quines tècniques els mitjans de comunicació influeixen en la població, ja que el pressupòsit de totes les escoles analítiques serà que els mitjans de comunicació modelen la manera de veure la realitat i que a llarg termini serveixen per definir-la simplificadament. La influència rau en el fet que entre la realitat social de la qual es parla i el pensament de l'individu sempre hi ha el filtre dels mitjans de comunicació i amb aquests una tria prèvia del que és noticiable referent a aspectes dels fets i quins fets són notícia. Alguns investigadors diuen que l'opinió publicà no és més que un clima d'opinió que fa pressió per conformar-nos a unes certes actituds i opinions.

Es pot veure la influència dels mitjans de comunicació a partir:

d'efectes cognitius: formació d'actituds, creences, valors, coneixements...

Efectes afectius, tals com desensibilització o sensibilització davant violència, catàstrofes, etc.

Efectes sobre la conducta a partir d'estereotips, etc.

Els mitjans de comunicació contribueixen en la definició de la realitat social en el seu aspecte formal a partir d'un format, és a dir, d'una organització del material, estil, presentació i una lògica de comunicació. Utilitzen un llenguatge propi amb una sintaxi, gramàtica i vocabularis per crear per exemple en el telenotícies la il·lusió que totes les notícies són iguals. A més, si és notícia és que és important. El caràcter pretesament objectiu dels mitjans de comunicació fa que els espectadors rebin els mitjans de comunicació com a "agents de confiança", ja que ens adverteixen dels fets i les situacions teòricament més problemàtics.

En última instància no hem d'oblidar que els mitjans de comunicació són empreses perquè depenen d'uns beneficis econòmics i d'un sistema polític amb regles i acords legals que també, les configuren com a un producte social no deslligat dels interessos del sistema capitalista. En la base econòmica depenent de si són empreses públiques o privades s'emetrà per exemple allò que té més audiència encara

que no sigui de qualitat, etc. Avui les empreses públiques però, actuen igual que les privades en aquest aspecte.

Les teories marxistes incidiran en la infrastructura econòmica d'aquestes empreses fabricants de comunicació, argumentant que els mitjans de comunicació estan ideologitzats perquè depenen d'interessos sobretot econòmics que no són els de tothom, sinó els interessos de la classe dominant. Les relacions socials sorgeixen de les formes de producció i aquestes depenen d'interessos polítics i crematístics bàsicament.

D'altra banda, podem concloure que un altre factor de risc de la quantitat d'informació que rebem contribueix a la inassimilació de la informació que provoca un caos evident. Aquesta indigestió d'informació també, provocada pel poc abast que té el receptor cap a la notícia de la manera com és presentada, fa que hi hagi una despolitització en el sentit que l'individu no se sent ciutadà capaç de resoldre problemes en els quals pot intervenir com a membre de la societat. La despolitització serveix per reforçar l'Status Quo ja que quasi bé sempre va acompanyada de l'absència de crítica i així es pot seguir parlant de la "massa" i no d'individus", per tant, d'opinió pública en la primera accepció.

Cristina Moniel

Centre de Ioga
GRISELDA

Ioga - Relaxació - Gimnàstica correctiva

MATRÍCULA OBERTA
PLACES LIMITADES

Horaris
matí i tarda

- Mals d'esquena, musculars i articulacions.
- Insomni.
- Estrès.

Informació 972 - 83 07 27

Bar Restaurant
Can PANEDES

Desde 1966 Cuina Casolana

Carretera de Sant Feliu, 5
Tel. (972) 83 03 56
LLAGOSTERA (Girona)

Apologia sobre el "joc d'escacs" (2ª part)

En l'explicació anterior del tema (veure Butlletí del desembre 2000, pàg. 100), hi falta la descripció del moviment específic de l'Alfil. És la següent:

"L'alfil és la peça que pot moure's i fer captura, en diagonal, i en una direcció durant la jugada".

Dit això, i tornant al propòsit anunciat en l'anterior article de proseguir amb altres definicions que caracteritzen el joc d'Escacs, cal distingir la importància que té el començament del joc, és a dir, "l'obertura".

Indubtablement, el jugador que porta les blanques, (el color que obre el joc), té un determinat avantatge envers el seu adversari pel fet d'inciar la partida, és a dir que li permet un "temps anticipat" i poder escollir tal o qual "obertura" (la millor pensada) per portar al seu adversari en terreny condicionat. No obstant, aquest avantatge que tant s'ha discutit, no és més que relatiu, perquè entra en el camp de les "obertures", molt contrastades per un gran nombre d'analistes i exemples que es troben en manuals corrents, amb la denominació d'"obertures" – "gambits" – "defenses", extensa i proliament comentades i practicades.

Hi ha un concepte que posa en evidència, que tot intent per part del segon jugador per conservar el que s'entén per "simetria" inicial durant el major nombre de jugades possibles ja mai pot ser-li favorable, perquè permet a les blanques conservar més temps l'avantatge de sortida. Altrament, la conservació sistemàtica de la "simetria" conduiria a la possibilitat d'un acabament en "taules" puix que això es troba enllaçat amb els principis d'una posició "d'equilibri".

Un altre estil de joc és el conegut per "psicològic". El jugador pretén simular una jugada aparentment "fluixa" o defectuosa, pendent de la continuació que prengui l'adversari. Efectivament, el joc psicològic és quasi indispensable per aquell afeccionat que desitjant progressar, espera arribar a aquell grau de coneixement que li permeti aplicar les primordials regles del joc teòric. A més, la teoria del "joc psicològic" pot oferir múltiples avantatges als jugadors de qualsevol categoria, des dels més fluixos afeccionats fins als que són de notable força. Alguns Mestres aconsellen no despreciar sempre que es juga la partida amb un adversari impersonal, descartant tot factor "d'acomplexament".

Quant a l'evolució dels "Mètodes", encara que és qüestió extensament tractada, cal retrocedir uns quants segles en la història d'aquest joc. En efecte, uns set segles abans, l'Escac era considerat a França com un altre joc qualsevol on l'atzar tenia tant de lloc com l'ingeni desplegat pels jugadors, i poc es diferenciava d'altres jocs com de "cartes" o "dominó" (malgrat n'existien d'altres enginyosos i complicats com el "Tresillo" o el "Bridge") i que per aconseguir el triomf es valien de múltiples "celades" i "trucs" que podríem comparar molt bé amb els "moments psicològics" en el tauler.

Alguns manuscrits d'aquella època ens mostren ben clar l'estat de l'Escac medieval (un referent és l'obra d'Alfonso X "el Sabio"). Tres segles més tard apareixen obres com per exemple de Lucena, Ruy López i altres, que en les seves exploracions s'adverteix que comença a perfilar-se el matís teòric de les evolucions en el tauler i els seus "jocs" eren vertaders assagis del que més tard esdevindrien les "teories" del sistema actual.

El DR. Emmanuel Laskeer (campió del món del 1894 al 1921) ens parla en un seu "Curs d'Escacs", d'una obra publicada el 1621 pel geni d'aquell temps, "greco el Calabrés" en la qual es destaca ja el notable interès en el desenvolupament dels conceptes d'obertura, atac i defensa, i per l'ingeni desplegat per altres mestres posteriors s'arriba a la ruta del progrés amb l'estudi denominat de "finals" de partida.

Recordarem un altre brillant geni que fou Philidor, nat el 1726 a Dreus (França) que ens deixà molta judicatura. Llavors, ja vénen les interminables revelacions dels nostres més contemporanis, que ocuparien molt d'espai per detallar, i que es troben a l'abast de tot aquell afeccionat que vulgui documentar-se més exhaustivament.

Per últim voldria fer resaltar el que ha estat per mi, referent escaquístic. El mestre rus Ivanovick Chigorin (1850-1908) –un dels jugadors més dinstingits en el joc psicològic- mereixedor de menció apart per les seves brillants característiques que l'han immortalitzat en el món escaquístic. I també el meu referent personal que en fóu el Dr. Domingo Pascual Carbó, del que retinc els millors records del seu estil de joc, sobri, serè, brillant, d'alta qualitat i clàssica elegància. Tot un exemple per evidenciar.

Si disposa d'una nova oportunitat, exposaré exemples de grans partides, i el joc d'Escacs en les competicions internacionals d'actualitat.

Mentrestant, fins sempre.

Guillem Sureda i Gironès

Des de 1952

Matança pròpia
Embotits Casolans
Plats Cuinats

Passeig Tomàs A. Boada, 12
17240 Llagostera (Girona)
Tel. 972 83 02 14
e-mail: cesteve@grn.es

Carns Esteve

CATALANA OCCIDENT
Gent Segura

Vingui a veure'ns.

MERCÈ SALVADÓ BERENGUER

Àngel Guimerà, 21 - bis
Tel. 80 53 70 - P. 83 04 45
17240 - LLAGOSTERA

Celler Can Ramiro

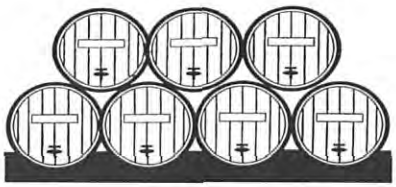

C/ Comte Guifré, 1 - Tel. 83 01 63
LLAGOSTERA

Combustibles ROBERT BADOSA

Petrocat

C/ Panedes, 35
LLAGOSTERA
Tel. (972) 83 02 11

ALIMENTACIÓ
VENDES A L'ENGRÒS

Comercial MESTRES, S.A.

C/ Fivaller, 9 - Tel. 83 02 95 Fax 83 11 01
17240 LLAGOSTERA

Constructor d'Obres

Martí Plà

C/ Músic Aguiló,3
Telèfon (972) 83 04 17

17240 Llagostera
(Girona)

projecció
decoració
reforma
de
locals
comercials

dD DDISSENY

INTERIORISME COMERCIAL
Maiena, 3 - 17240 Llagostera
tel 972 805519 fax 972 830527

Http://members.xoom.com/ddisseny
E-mail : ral@grn.es

Horòscop

per Madame Merduix

ÀRIES
del 22/3 al 20/4

Amor: Ara per ara esteu estancats en aquest terreny, però no trigareu gaire a tornar-vos a posar en marxa.

Feina: Ara tindreu l'oportunitat de demanar un bon augment, aprofiteu-ho!

Salut: Esteu perdent la vostra forma,però no cal patir.

TAURE
del 21/4 al 21/5

Amor: Aneu on aneu sereu l'ànima de la festa.

Feina: Per fi arribarà la feina de la vostra vida. Us tocarà la loteria

Salut: Aneu amb compte amb les banyes que no s'enganxin amb les bardisses.

BESSONS
del 22/5 al 21/6

Amor: Potser fa massa temps que esteu en la mateixa situació, penseu bé que és el que heu de fer.

Feina: Teniu un projecte al cap, ja fa temps, però encara no és el moment de posar-lo en marxa.

Salut: No deixeu que tot el que teniu al cap us preocupi massa. Heu d'aprendre a relaxar-vos.

CRANC
del 22/6 al 23/7

Amor: Les coses en parella us van força bé. No us heu d'amoïnar per res.

Feina: Ara per ara teniu massa problemes per aquest tema, però poc a poc tot es posarà al seu lloc.

Salut: Per això no cal que patiu; teniu energia per donar i vendre.

LLEÓ
del 24/7 al 23/8

Amor: Les aventures estan bastant apagades per ara, us tocarà esperar el vostre torn.

Feina: Felicitats!! rebreu una oferta immillorable.

Salut: Us trobareu millor que mai i veureu les coses amb molt d'optimisme.

VERGE
del 24/8 al 23/9

Amor: No us poseu nerviosos quan aquell/a noi/a us vingui a parlar, perquè tot pot passar.

Feina: Això no és el vostre fort, aquest és un tema que us preocupa ben poc.

Salut: Esteu cansats i no en trobeu el motiu? Això és que esteu passant uns moments de poca energia.

BALANÇA
del 24/9 al 23/10

Amor: Sembla que les coses de parella van força bé, no us heu d'amoïnar per res.

Feina: En aquest camp seguiu com sempre, aneu fent sense cap novetat.

Salut: Alerta amb els nervis, últimament els teniu massa alterats.

ESCORPÍ
del 24/10 al 22/11

Amor: Potser fa massa temps que esteu en la mateixa situació, ja ha arribat l'hora d'un gran canvi.

Feina: Aquí també hi trobareu grans canvis, però sempre per millorar.

Salut: Notareu que teniu més energia per fer les coses. Això vol dir que la vostra forma física és excel·lent.

SAGITARI
del 23/11 al 22/12

Amor: Les coses han canviat força en els últims temps, però els canvis seran positius.

Feina: Aquest és un altre tema díficil però mai impossible.

Salut: Com cada any mengeu massa torrons i després sempre quedeu massa farts.

CAPRICORN
del 23/12 al 20/1

Amor: Aprofiteu bé aquestes dates per conèixer molta gent, potser trobareu una persona molt especial.

Feina: Si ja en teniu no cal que patiu, però si no és així ja cal que correu o us passaran al davant.

Salut: No us amoïneu si aquests dies us engreixeu una mica, a tothom li passa el mateix.

AQUARI
del 21/1 al 19/2

Amor: Sou els "cracks". La festa està feta per a vosaltres i les vostres aventures.

Feina: Si hi poseu ganes i interès aconseguireu aquella feina tan desitjada.

Salut: Procureu no fer massa excessos, no us van gens bé.

PEIXOS
del 20/2 al 21/3

Amor: Tot us anirà més que bé en aquest aspecte.

Feina: Si ja esteu cansats de la feina que feu, per què no canvieu? Ara és el moment.

Salut: Aneu amb molt de compte si patiu de l'esquena i no la forceu massa o en patireu les consequències.

Llagostera.com: Un any a la xarxa

En Pep Sánchez de Can Meri, en Jordi Moll, l'Elena Avellaneda i la seva germana Olga van decidir ara fa aproximadament un any registrar el domini *llagostera.com*. En Pep comenta que la idea principal era protegir a Internet el nom de Llagostera i evitar així que algun il·luminat d'algun poble veí el comprés, per especular o simplement per fer la guitza. Una operació amb vista que no només ha permès a Llagostera protegir el seu nom sinó poder disposar de tota una *web*, amb cara i ulls, al servei de tot el poble. L'abril de l'any passat *llagostera.com* passa a formar part dels milions i milions de *webs* que estan penjades a la gran xarxa de xarxes d'Internet.

A partir de la presentació, en petit comitè, comença un projecte que poc a poc s'ha anat consolidant i que actualment té registrats uns 150 internautes.

La *web* de Llagostera té una estructura simple i atractiva que ofereix un gran ventall de possibilitats. Des de notícies d'àmbit local fins a l'agenda d'activitats tant de l'Ajuntament com de les entitats fins a la possibilitat de manifestar-se o opinar sobre temes determinats i fer un tour virtual pel poble. També pots enviar un *mail* a l'alcalde o enviar missatges gratuïtament a mòbils, entre d'altres opcions.

El funcionament de la *web* és simple i manejable fins al punt que els mateixos usuaris són els qui li donen vida. L'internauta és capaç d'obrir debats o de proposar-ne.

Els fòrums i debats de *llagostera.com* permeten a l'internauta una certa immunitat que utilitzant pseudònims han aixecat molta polseguera, com per exemple el relacionat amb el tema de les cintes i el suposat suborn. Altres han sabut mantenir el misteri i la tensió com els catalogats com a cor cor. Altres han arribat a crispar i han posat en perill la continuïtat i el bon ritme dels fòrums

per culpa del seu mal ús. El cas és que gràcies a la iniciativa d'uns joves Llagostera disposa d'un espai a Internet on tot té cabuda i on la pluralitat i la llibertat d'expressió estan garantides. *Llagostera.com* es va presentar a l'Ajuntament amb la intenció que aquest en pogués fer ús. Una de les problemàtiques que calia superar era distingir la part dedicada a l'Ajuntament de la resta de la *web*. La primera gestionada i administrada pel mateix Ajuntament i l'altra pels quatre fundadors.

Ara, un any després de la creació, l'Ajuntament de Llagostera i els creadors de la *web* s'han tornat a reunir per firmar un conveni. Segons el conveni, l'Ajuntament assumeix els costos derivats dels registres nominals de *llagostera.com*. La titularitat de *llagostera.com* queda en mans dels fundadors amb l'única intenció de preservar-ne el mal ús, però sobretot per garantir-ne la llibertat d'expressió i la pluralitat, desvinculant el contingut de qualsevol color o interès polític i partidista.

Per qui encara no s'hi hagi connectat, l'adreça és http://www.llagostera.com

Dades sobre llagostera.com

Usuaris registrats: 145
Visites durant gener 2001: 1.522
Pàgines vistes gener 2001: 7.882
Temps mitjà de visita: 216 segons

Rànquing de pàgines visitades

Portada de llagostera.com: 1.809
Portada forum: 1.501
Tour virtual: 126
Ajuntament: 125
Ràdio:111

Font: administrador llagostera.com

Marc Sureda

Recuperar la vitalitat perduda amb el ioga

LA RELAXACIO CONSCIENT

Estirat sobre l'esquena, immobilitzi el cos tant com pugui. Vagi sentint, poc a poc, les diferents zones del cos tractant d'afluixar-les, deixant-les anar cada vegada més, i això durant cinc o deu minuts diaris. Aviat aprendrà a localitzar les tensions, evitar-les i aconseguirà una millor laxitud. La relaxació conscient i profunda afavoreix el cos i la ment, estabilitza el caràcter, revitalitza i alleugeix tensions neuromusculars i psíquiques. Practicar-la assíduament és el millor secret per a l'èxit.

MEDITACIÓ PROFUNDA

Meditar consisteix a tenir la ment sota el control de la voluntat. Per això podem fixar durant uns minuts la ment en: la respiració, la sensació dels palmells de les mans, un color, un punt lluminós, una imatge agradable com un llac o una muntanya nevada, un soroll com el tictac d'un rellotge, una flor... evitant deixar-se emportar per reflexions i somnis. Cada vegada que la ment es desviï, cal corregir i orientar-la cap a l'objecte de concentració que hagi escollit. També és una manera de meditació estar més atent a l'hora de rentar els plats o preparar una tassa de te. És l'atenció en l'aquí i en l'ara la que rejoveneix la ment i alegra l'ànim.

LES CINC FONTS D'ENERGIA

1. L'alimentació:
donar prioritat als aliments frescos, purs, naturals i nutritius. Convé fer una dieta variada. És millor menjar poc de molts aliments que menjar molt d'un de sol. És imprescindible mastegar bé els aliments.

2. La respiració:
a cada estat emocional li correspon un tipus de respiració, de la mateixa manera que un cert tipus de respiració crea un estat emocional determinat.

3. El descans:
descansar és reposar el cos i silenciar la ment, incloent la relaxació i sabent desconnectar la ment del treball i de les preocupacions.

4. El son:
convé dormir les hores adequades. Cal que el son sigui profund perquè sigui reparador. No hi ha un nombre fix d'hores de son per a totes les persones, encara que la mitjana és de set hores. És important evitar els sorolls i la llum directa.

5. Les impressions mentals:
cal aprendre a procurar "aliments" positius per a la ment, pensaments nobles i impressions belles. També cal aprendre a aturar el pensament i deixar que la ment "dejuni" durant uns minuts.

La pau interior li aportarà felicitat.

Om Shanti Om

Griselda Garcia

Tapisseria i Tendals Sanchez
☎ 972 83 03 87
Confecció i col-locació de tot tipus de tendals
Pressupostos sense compromís
C/ Barcelona, 16 17240 Llagostera (Gi)

TABACS
MONTSE PLENSE SENDRA
C. Camprodon, 10
Tel 972 83 05 28
17.240 LLAGOSTERA (Girona)

La rocalla i les seves plantes

La rocalla és una part del jardí que ens permet crear diferents zones, utilitzant els desnivells del terreny. Les rocalles es construeixen en jardins aprofitant els pendents naturals de la parcel·la, integrant roques, plantes i a vegades l'aigua. Però també podem crear-les artificialment per donar forma i volum a jardins d'un únic nivell.

Un cop hem decidit per què ha de servir la nostra rocalla -per guanyar un desnivell creant terrasses, per la necessitat de controlar l'erosió d'un talús o, senzillament, per crear un espai per donar varietat en volum- cal construir-la.

Per fer-ho hi ha tres fases importants a seguir. Primer, cal donar-li la forma adequada a les nostres necessitats i distribuir les pedres formant petits replans. Segon, si hem triat de posar-hi un rierol artificial o bassa, cal preparar la instal·lació de la bomba per al circuit tancat d'aigua. I, tercer, plantar les plantes al paisatge que hem creat, i depenent de les diferents varietats de plantes que hi plantem, n'obtindrem un ambient característic o un altre.

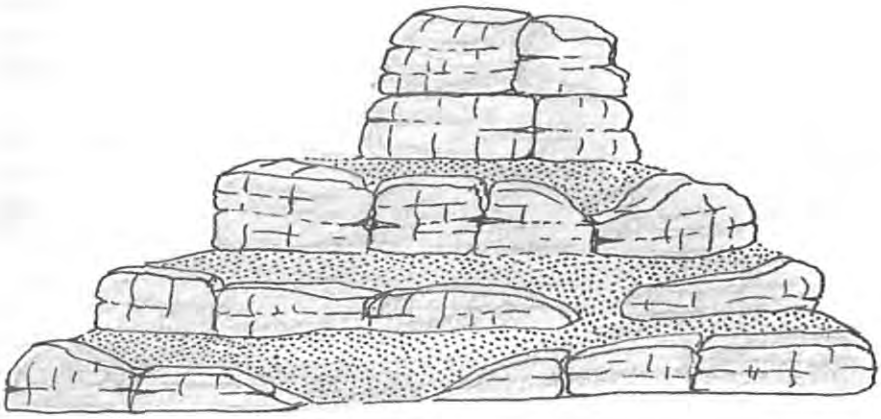

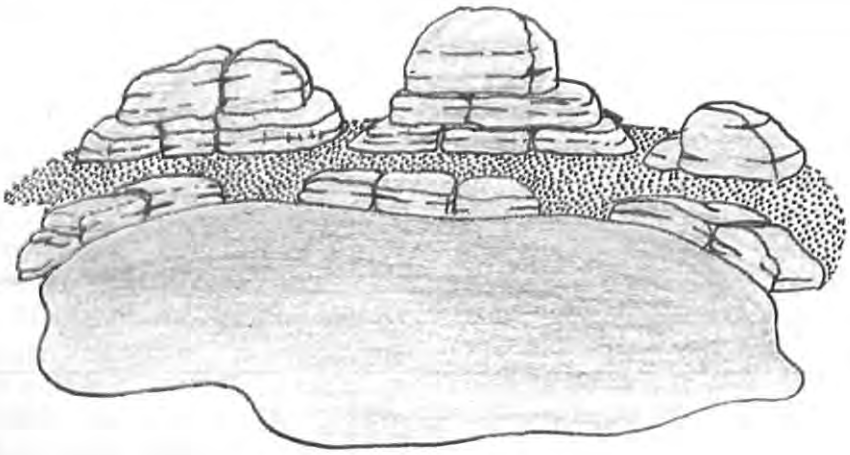

Dos possibles perfils de rocalla. La més comuna i la que integra els tres elements de què pot estar formada; roques, plantes i aigua.

A les nostres contrades, en les rocalles orientades al sud les plantes més utilitzades són les de tipus crasses o cactus, formant rocalles de molt poc manteniment i que suporten molt bé la sequera, però poc a-tractives durant l'hivern, perquè la majoria de cactus necessiten unes temperatures altes per viure. Altres plantes que podem afegir-hi per donar color durant tot l'any i també diferents volums i aromes són el romaní, la farigola o el teucrium que és una planta arbustiva de fulla blau grisosa amb floració primaveral de color lila i que permet la poda en formes arrodonides.

També podem combinar plantes tapissants com el roser *the Fairy* que s'estén i té una floració continuada durant l'estiu de color rosa. Com a plantes arbustives per donar volum tenim el marfull de fulla perenne, de color verd i de floració hivernal. Una altra planta que presenta moltes varietats i s'adapta a terrenys secs, àrids i exposats al sol és el juniper, que en ser una conífera té fulles persistents, com per exemple la dels xiprers.

En les rocalles orientades al nord, l'exposició les fa més fredes i amb més ombra, per tant els cactus no se'ns hi adaptaran gens bé. Algunes de les plantes que podem utilitzar són l'aucuba de fulla perenne de color verd i amb taques grogues, hortènsies, azalees i camèlies. Totes elles, combinades amb coníferes de tipus nan poden formar combinacions variades i molt alegres. Aquestes rocalles sempre necessiten més manteniment, perquè són unes plantes que demanen més cura.

Espero que aquests consells us puguin ajudar, tot i que hi ha moltes altres possibilitats.

Feliç primavera.

Teresa Puértolas L.

La Gracínia *(Gracínia cambogia L.)*

La Gracínia és una planta de recent inclusió dins la fitoteràpia internacional.

Creix espontàniament al sud de l'Índia, encara que hi ha diverses espècies del gènere Gracinia repartides pel sud-oest asiàtic. El seu fruit es fa servir en les cultures autòctones des de l'antiguitat per acompanyar menjars molt carregats i molt rics en grasses, i té com a finalitat facilitar la digestió.

En l'actualitat, nombroses investigacions al voltant d'aquesta planta han permès d'optimitzar la seva utilització.

La closca seca del fruit de la Gracinia és rica en àcid hidroxicítric (AHC) que és un isòmer de l'àcid cítric que té la *peculiaritat d'incrementar la producció i l'emmagatzematge del glucogen a nivell orgànic, cosa que aconsegueix* indirectament reduir precoçment la sensació de gana.

Aquesta qualitat fa que sigui un recurs important en el tractament per al control de pes i l'obesitat.

L'àcid hidroxicítric inhibeix la formació de grasses a favor de la producció de glucogen. També s'ha demostrat que redueix la producció d'àcids grassos (entre un 40 i 70% durant les 8 a 12 hores després d'haver menjat)

També s'està investigant la seva incidència sobre la producció de glucogen en el fetge i el seu possible aprofitament en els trastorns hepàtics.

Les investigacions han demostrat que l'AHC disminueix la velocitat d'oxidació de les proteïnes, per tant la pèrdua proteica en les dietes és mínima.

La Gracínia redueix considerablement la sensació de gana de forma natural i sense els efectes secundaris que poden tenir els inhibidors sintètics de la gana. A més a més es pot combinar sense problemes amb depuratius, activadors del metabòlics, oligoelements, aminoàcids, etc., sense que fins ara s'hagin pogut demostrar interaccions *negatives, sinó tot el contrari; els seus efectes han millorat.*

Fitxa Resum

PRINCIPIS ACTIUS
- Àcid hidroxicítric
- Cambogin
- Garcinol
- Àcid sucínic
- Àcid tartàric

PART UTILITZADA
- La closca seca del fruit purificada

PROPIETATS
- Anorexigen

INDICACIONS
- Control de la gana
- Obesitat
- Dietes per aprimar
- Colesterolemia
- Lipodolèmia

DOSIFICACIÓ

En l'actualitat, la Gracínia només es troba disponible en forma de comprimits;es recomanen 500 mil·ligrams uns 30 minuts abans dels *tres àpats principals.*

EFECTES SECUNDÀRIS

No se n'han descrit en dosis terapèutiques.

CONTRAINDICACIONS

No se n'han descrit en dosis terapèutiques.

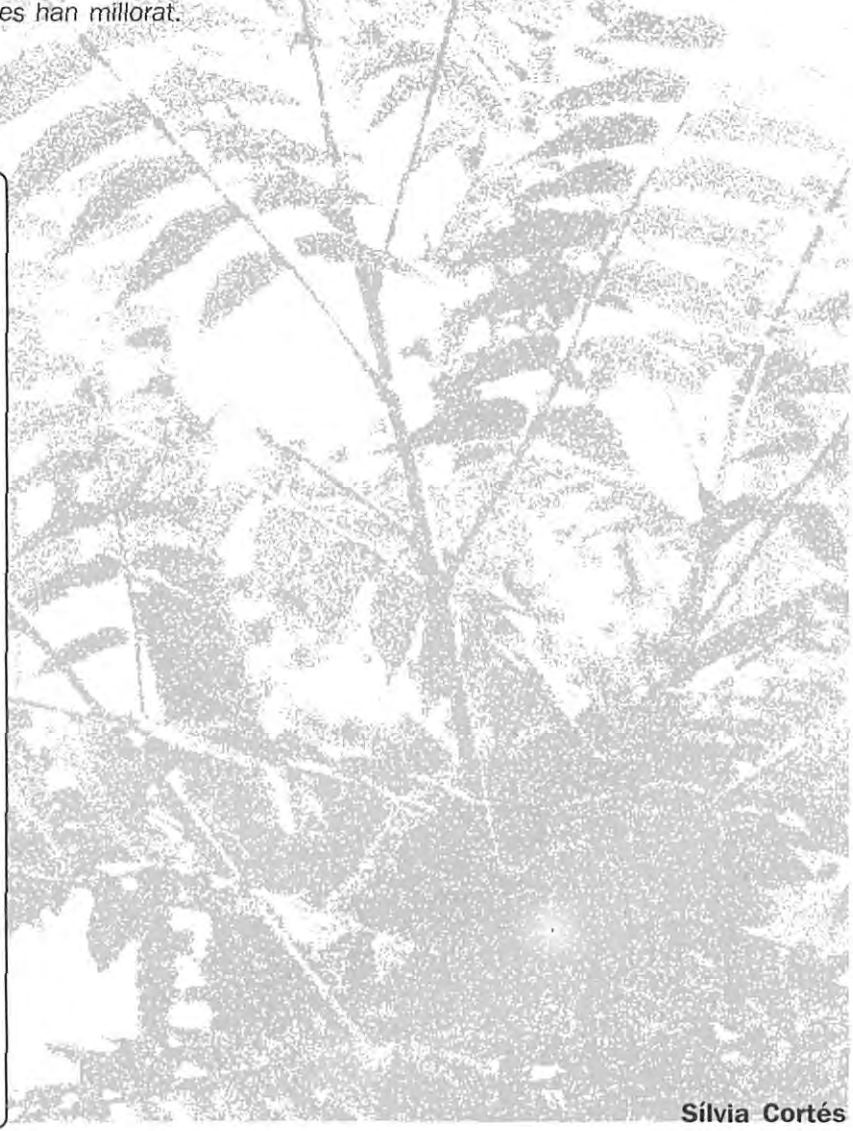

Sílvia Cortés

Envia'ns les teves fotografies de denúncia al Apartat de Correus nº 76

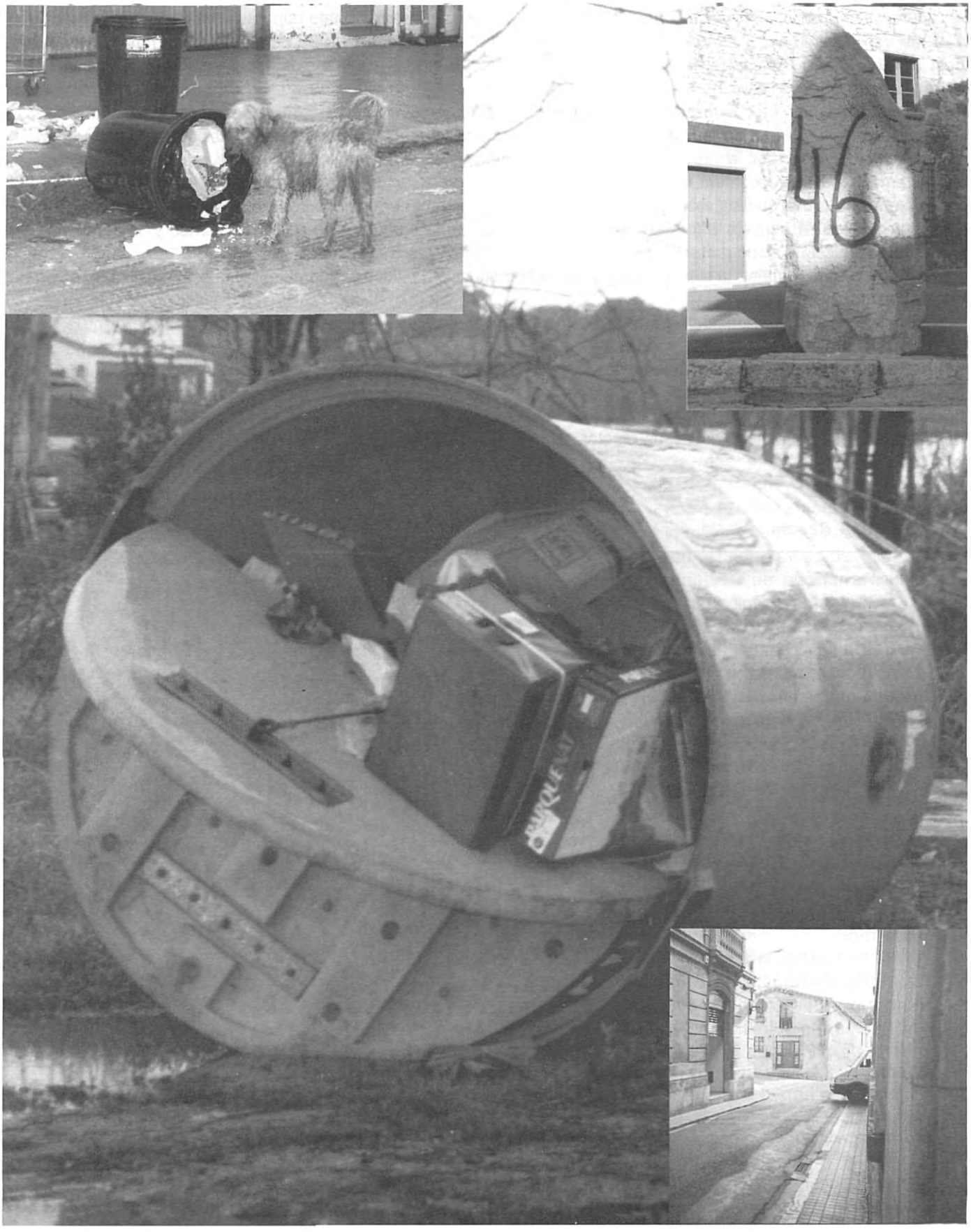

Comiats

Després dels entrants variats que es composaven d'empanades i croquetes, variant a croquetes i empanades, es podia triar arròs o fideuà.

- Com és l'arròs?

- És un conjunt de granets blancs i ovalats d'uns dos mil·límetres cada un.

- Perfecte, i la família?

- Bé, gràcies.

Érem a Sitges un grup de quaranta-set individus d'entre vint i quaranta anys amb un mocador blanc a pics negres al coll. Qualsevol hagués dit que érem un comiat de solter. Ho érem?

- Noooo, som una congregació d'antics cercadors d'or de les gavarres, reciclats a tastadors d'Aromes de Montserrat.

Malauradament no era una resposta gaire creïble, però tant és.

Des de fa uns anys s'ha imposat el costum de celebrar comiats de solter, on els amics de l'individu afortunat preparen una festa, dies abans de la data assenyalada pel casament.

Tothom coneix històries de comiats, on la núvia queda embarassada d'un negre, o, el nuvi apareix amb una ressaca d'espant a Badajoz, sense diners ni cap tipus d'identificació hores abans de l'enllaç. D'altres són disfressats de mico i passejats per la rambla dins d'una gàbia. També es poden disfressar de torero, de vaca o de Superman i fer-los caminar per Girona seguits dels suposats amics que riuen la ridiculesa del nuvi o senten vergonya aliena.

Generalment sempre hi ha un component picant, on una senyora que fuma, pagada pels amics, fa veure que sedueix el futur marit per acabar protagonitzant una mena d'estriptis entre els crits dels amics energúmens.

Aquestes històries solen practicar-se en llocs tan singulars com Lloret, Mallorca, Les Preses, fins i tot Brasil. També es poden fer rutes de Barcelona o Port Aventura a Bagdad.

El Brasil fou l'escenari d'un comiat molt conegut. El nuvi s'enamorà de la protagonista de l'estriptis. Va anular el casament i tornà amb la brasilera a Barcelona. Al poc temps va descobrir que els pares l'havien adoptat del Brasil i que la brasilera, ara la seva parella de fet, en realitat era el seu germanastre transsexual. També es va saber que el seu pare biològic, després d'una accidentada immigració, estava treballant a la fleca de la cantonada i vivia amb l'hereva exalcohòlica d'una important empresa de sidra. A més, el seu germà estava involucrat en un assumpte molt tèrbol. Aquesta història es va conèixer popularment com la nissaga del comiat.

Realitat i ficció es barregen en els innombrables comiats que ja formen part del coneixement popular de la nostra societat.

Fer un comiat de solter a Sitges, em va semblar, si més no, singular. Anar a veure el Cau Ferrat i després fer un bon àpat podia ésser interessant.

No vàrem trobar en Santiago Rusiñol venent duros a quatre pessetes, ni vàrem adonar-nos de la gran quantitat de gais que diuen que poblen Sitges. Ara bé, varen cobrar-nos pessetes a quatre duros i, en comptes d'intentar baixar-nos els pantalons, ens varen aixecar la camisa fins a les orelles.

Malgrat tot, el nostre comportament al llarg de tot el comiat, va ser extremadament exquisit.

Joan Frigola

Sobre Paul Auster i l'autobiografia

"Començar amb la mort. Desfer el camí fins a la vida i després, finalment, tornar a la mort."

En un article anomenat "El mundo de Paul Auster", el novel.lista Javier Cercas ens alertava sobre *"la fuerte impregnación autobiogràfica de su narrativa, y no sólo porque todo novelista canibaliza sus propias experiencias y las de los que le rodean, para dotarlas de una dimensión que ya no es particular, sino porque, como decía Unamuno, al fin y al cabo uno escribe siempre sobre sí mismo, que es lo que más cerca le pilla."* No és gratuïta la cita: l'entrada del terme "canibalisme" (habitud de menjar carn humana) se'ns presenta aquí d'una manera especial davant l'evidència cada cop més contrastada de què l'autor (l'escriptor, el *creador*...) apareix *sempre* a les seves pàgines, ja que ell, devorador àvid d'experiències que som tots, actúa de filtre inevitable entre el Món i el Lector, fent que allò que ha entrat dintre seu retorni finalment a l'exterior .

Però no sempre els escriptors ens expliquen una veritat pròpia. D'altra banda, tampoc podem extendre la creença de que són uns mentirosos compulsius. Això ens col.loca a l'epicentre de les anàlisis sobre l'autobiografia com a gènere literari i els seus derivats (dietaris, biografies...) i sobre l'estès debat sobre els límits de la ficció. Veurem que no podem establir convencions ja que les fronteres són febles i les refutacions no semblen tenir prou consistència encara com per aguantar un discurs sòlid i catal.logador. Per treure'n una mica l'entrellat de tot això proposem la lectura d'un llibre absolutament contemporani i molt recomanable com és *La invenció de la solitud* de Paul Auster que es construeix sobre dues parts ben diferenciades, "Retrat de l'home invisible" i "El llibre de la Memòria". Ambdues giren al voltant d'un fet que marca l'actitud del narrador: la mort sobtada del pare.

Al "Retrat de l'home invisible" tenim un narrador que escriu des del present i comença a reflexionar a partir d'un fet ocorregut poc temps abans (fa tres setmanes de la mort del pare). Partint de la base dels *principis universals* sobre la fragilitat de la vida i la irreductibilitat de la mort, el narrador, conscient de que se li ha esgotat el temps, pretén recuperar la personalitat del seu pare a través del record. L'estructura del text és clara: mentre el present li serveix al narrador com a temps per a la reflexió, utilitza el passat com a espai per al record. La intercalació d'aquests dos elements –retrospecció i reflexió-, entesos com una relació de causa-efecte s'expressen en el text així: *"De tornada a casa, vaig estudiar minuciosament aquestes fotografies amb una fascinació gairebé obsessiva. (...) Semblava que em poguessin explicar coses que no sabia, revelar-me alguna veritat prèviament amagada, i les vaig observar a fons una per una, fixant-me en el més petit detall, l'ombra més insignificant, fins que totes les imatges es van convertir en una part de mi. No volia que em passés res per alt."* És a dir, el record físic del seu pare al món (una caixa de fotografies) porta al narrador a fer una reflexió general que vol actuar, creiem, d'una manera autoexplicativa. El pare, que *"s'ho havia manegat per mantenir-se a distància de la vida"* deixa, després de la seva mort, un pes de moltes interrogacions a la ment del fill, interrogacions que intenta respondre a través de la reconstrucció de la figura del pare mitjançant el record.

L'autor, Paul Auster, està jugant, creiem, amb el poder de l'ambigüitat: en cap moment se'ns fa explícit el nom del protagonista, encara que el lector ha assumit el text com a una autobiografia; tan sols trobem alusions a membres de la família que, evidentment, porten el cognom Auster. Tot i que és possible que molts dels fets que explica Auster en el llibre puguin ser verificables, l'autor coneix la perillositat de pretendre dir la veritat: *"Les meves opcions són limitades. Em puc quedar callat o bé puc parlar de coses que no són verificables. Com a mínim, vull presentar els fets, presentar-los de la manera més franca possible, i deixar que diguin el que hagin de dir. Però ni tan sols els fets diuen sempre la veritat."*

Les paraules d'Auster són fàcilment comprobables en el text. La no menció del nom del narrador-protagonista pot remetre a aquest problema de base que té tot text amb pretensions de realitat: la veritat és personal, subjectiva i ambigua i el "jo sóc" i el "jo dic" són elements dúctils en mans de l'escriptor. El narrador de *La invenció de la solitud* fa de la seva història un teixit innombrable de records –filtrats, tergiversats-, de "narracions orals" sobre la seva família (com la història del seu propi engendrament a les cascades del Niàgara) i l'aparició de la consciència de l' element literari en qualsevol relat del passat (*"No solament m'estava explicant coses noves sobre ell, revelant-me el món del seu passat remot, sinó que a més me les explicava amb paraules noves i extranyes. Però era precisament aquest estil literari el que em va captivar"*)

L' autoconsciència de l'escriptura apareix, ja no només com a font d'autoconeixement i maduració personal, sinó com la idea de l'escriptura que cauteritza la ferida: *"A poc a poc em vaig adonant que la tasca que m'he proposat és absurda. Tinc la sensació d'intentar anar a algun lloc, com si sabés què vull dir, però quan més lluny vaig més gran és el meu convenciment que el camí cap el meu objectiu no existeix."* El narrador vol curar el dolor que li produeix la pèrdua del pare a través de l'escriptura, però veu que encara no és suficient: *"En lloc de cicatritzar-la com em pensava, el fet d'escriure l'ha mantingut oberta."* Li caldrà al narrador una nova regressió,

potser la definitiva, ara no cap al seu passat sinó cap al passat del seu pare: *"La meva àvia va matar el meu avi"*, explica el narrador . La recuperació de la figura del pare passa per aquest relat metadiegètic (un relat dins un altre relat) en el qual Auster (com a autor) utilitza uns retalls de diari presumptament verídics on s'expliquen els detalls, utilitzant majoritàriament el llenguatge periodístic, dels fets que van ocòrrer cinquanta anys enrere.

En aquests últims fragments de la primera part, plens de cites de Proust, Isaak Bàbel o Maurice Blanchot, el narrador intenta reviure el pare a través de les paraules, però se n'adona que quan arribi el silenci de l'escriptura, tot haurà acabat: *"Començar amb la mort. Desfer el camí fins a la vida i després, finalment, tornar a la mort."* En el fons, sura el dolor de no poder positivar l'home invisible, el pare, i la consciència de que ell, també com a home invisible, encara li cal construir-se.

La segona part de *La invenció de la solitud*, es titula *"El Llibre de la Memòria"* i és el segon intent del narrador d'arribar al coneixement a través d'un procediment diferent, la objectivació d'ell mateix: *"Decideix referir-se a ell mateix com a A."* Com un personatge de Kafka, el nom del protagonista narrador es redueix a la seva inicial, igual que els noms d'altres persones (o personatges) que apareixen en aquesta segona part. És la negació total de la identitat alhora que es conforma com un intent de reducció al més essencial i un principi de construcció. El narrador encadena la reflexió sobre el seu paper de fill de la primera part amb la reflexió sobre el propi paper de pare en aquesta segona part. L'ús de la tercera persona, les frases curtes i concises i, novament, l'alternança entre passat i present confereix, en ocasions, un aspecte de guió cinematogràfic al text.

Els procediments formals estan, com podem veure, al servei de la idea final del text: la crisi de l'individu. La causa de la crisi és, en aquest cas, deguda a la pèrdua d'una persona pròxima al protagonista-narrador. L'estat d'isolació en què es troba provoca que comenci la recerca de respostes i solucions per la seva crisi. El narrador-protagonista comenca, doncs, una doble recerca: d'una banda, és una recerca interior, un intent d'autoevaluació i d'autoaprenentatge. D'altra banda, hi ha la recerca exterior, que es centra en la captació dels estímuls i la informació que l'envolten. Les paraules no són suficients per a expressar la complexitat del pensament humà. La veritat, en molts sentits, sembla inexistent. El món està governat pel misteri.

(Aquesta nova secció pretén crear un espai per a la reflexió sobre lectura i literatura però també un lloc on s'hi puguin trobar les novetats del món editorial d'avui, però també, perquè no, les d'ahir. El nom de la secció prové, inevitablement, de l'associació d'aquest tipus de mol.lusc amb la tinta que serveix per escriure, però també és un tribut personal al poeta Gabriel Ferrater que va posar com a títol per a un dels seus poemes, justament, "Literatura". Començava així: *Tan vehement, va dir-se un calamar, faig el ridícul...*)

Cristina Garcia

Per adornar la llar, postals, llibres, revelat i material fotogràfic, escolar i d'oficina.
Per papers i objectes regal, marcs, fotografies carnet, fotocòpies, diaris, revistes...

Casa Llirinós *de Pilar Sureda Torrent*

Plaça Catalunya, 8 - LLAGOSTERA - Telèfon 83 00 97

AUTOESCOLA LLAGOSTERA

TOT TIPUS DE CARNETS

. 17240 LLAGOSTERA
Passeig Tomàs Boada, 10. Tel. 83 00 81
Fax 83 03 42

. 17411 VIDRERES
Narcís Monturiol, 30. Tel. 85 05 46

. 17455 CALDES DE MALAVELLA
Russinyol, s/n

BOBINATGES FRANCESC

Serveis Tècnics de Reparació

Metabo imcoinsa bombas BOMBA PRINZE ENARCO S.A PERLES BOSCH KÄRCHER Lifter HITACHI HERRAMIENTAS ELECTRICAS

C/ Gavarres, 24
17240 Llagostera
Tel.-Fax: 972 83 09 73

JOAQUIM COMAS CORRIUS S.L.
CONSTRUCCIÓ D' OBRES C.I.F.: B-17034265

Carrer Maiena, 15 - Telèfon i Fax: (972) 83 02 06
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Pernils i embotits
COMERCIAL MIQUEL-VALENTÍ, S.L.

C. Fivaller, 14
Tel. 972 80 50 17
17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Els jocs olímpics a Llagostera

Sóc humà i res del que és humà pot ser-me aliè, ha citat una conferenciant oriünda que aquesta nit, al Casino, ens ha parlat del llegat de Grècia i Roma de manera erudita i apassionada. Un sol planeta, una sola espècie, va afirmar fa uns dies l'anterior conferenciant. I jo que havia decidit dedicar, finalment, els meus deures trimestrals a reflexionar sobre quin ha de ser el destí del meu poble i que, a més, m'esforço a diari per esdevenir un llagosterenc de bé, no puc sinó plantejar-me la feixuga qüestió sota aquestes poderoses frases. És des d'aquesta perspectiva que tot i la necessitat de donar sentit a la nostra tasca col·lectiva i tenir clar quins són els nostres objectius a l'univers, optaré per descartar les dues possibilitats que em ballaven pel cap: reivindicar els jocs olímpics per a Llagostera i/o construir un parc temàtic al Pla de Panedes.

Si res del que és humà pot ser-me aliè, és natural que desitgi que el meu poble sigui pròsper i, potser, conegut i atractiu turísticament, i tal vegada capaç d'oferir als visitants genuïns productes a bon preu; però abans de res, m'hauria de preocupar que estigui habitat per gent feliç. O com a mínim per gent no excessivament infeliç.

És doncs fonamental que es destinin el recursos necessaris per afavorir els més desvalguts, i que es discrimini positivament aquells a qui la vida, o el món, discrimina negativament. M'agradaria, per tant, que l'assistència social fos suficient i que en aquest àmbit no s'estalviessin recursos ni imaginació. Un sol planeta i una sola espècie va dir el conegut arqueòleg que va visitar-nos, i ja que és així, tots els que en l'actualitat habiten Llagostera, malgrat determinades reserves governatives, són llagosterencs i si la història i la geografia ens ha separat en sensibilitats i conviccions diverses, ara ens hem d'esforçar per trobar-nos en territoris comuns des d'on establir la convivència i prosperar plegats. És per això i perquè el repte de la immigració és el gran repte del futur que considero importantíssima la creació d'un consell intercultural local. I també estaria bé que els llagosterencs acomplíssim els nostres deures solidaris; i no únicament arribant al 0'7%, sinó participant directament en projectes de cooperació i estimulant agermanaments i la creació d'un comitè de solidaritat. Cosa que no únicament ens permetria esdevenir una mica més justos, sinó també una mica més savis. I participatius. Perquè obsessionar-se a incrementar la participació és una de les poques obsessions recomanables. En tots els terrenys. En les comissions creatives, com la de Festes o la futura comissió Infantil i també forçant-la en les accions més administratives de govern, en les que afecten tot el poble o col·lectius determinats. Buscar la participació, la corresponsabilitat, no reduir l'exercici de la democràcia a una competició esportiva (amb els seus equips, rivalitats, ressentiments i passions) que es repeteix cada quatre anys, és transitar en la millor direcció. I també ho és entendre l'esport des d'una concepció ètica i no guerrera; i guanyar espais públics i convertir-los en més habitables, i robar àmbit als vehicles per donar-lo als ciclistes o als caminants. I preservar i recuperar el patrimoni i proporcionar als llagosterencs una àmplia oferta lúdica i una de lleure que formi adequadament i transmeti els valors progressistes; i un accés a la cultura suficient per apropar-nos al món de les arts i del coneixement. I rebre un tracte equànime i igualitari de l'administració i de tots els serveis. I saber que qui ens representa és refractari a les obres que condicionen la qualitat de vida dels habitants d'aquestes terres de pas només per fomentar un model econòmic insensat.

Accepto que per trobar sentit a la vida hi hagi partidaris de reivindicar els Jocs Olímpics o de construir Port Aventura al Pla de Panedes, però existeixen horitzons polítics diferents. I posats a proclamar somnis rodons prefereixo que s'inspirin en aquestes frases que provenen del fons del temps i han ressonat recentment al Casino. A l'estil Luther King, diguéssim. Espero però, francament, no fer la mateixa fi.

Enric Ramionet

La variant que ens desuneix

Com a usuari em vaig alegrar de l'obertura de la variant de Cassà i sé que la de Llagostera és inevitable, malgrat que pugui perjudicar a uns quants propietaris i que trenqui el paisatge amable i tranquil de Bruguera i Panedes. Som víctimes i servidors del mal anomenat progrés i em temo que no hi ha res a fer. És d'hipòcrites lamentar-se per les cues i no entendre que l'acumulació de vehicles obliga a fer noves carreteres i eixamplar les existents. Queda clar, doncs, que no discrepo de la necessitat de crear aquestes noves vies de comunicació, tot i que ens deixen les rodalies com un escalèxtric, que aviat semblarà el de l'àrea metropolitana. En canvi, s'ha d'exigir que els projectes es facin amb més visió de futur, amb més estudis d'impacte i valorant fins a l'últim detall les alternatives possibles.

Deia que estava content amb la variant de Cassà, però des que hi és no he tornat a passar pel mig del poble, i aquest fet m'ha començat a distanciar d'una vila amb la qual hi he tingut molta relació i crec que n'hi hem tingut la majoria de llagosterencs i viceversa. No vull creure que el petit conflicte de Sant Antoni, sigui la primera gota d'un distanciament no volgut i innecessari. Precisament, sempre he cregut que el triangle equilàter que formem amb Cassà i Caldes hauria de tenir moltes més coses en comú.

En el seu moment ho vam intentar amb les tres associacions de veïns i vam voler involucrar-hi els ajuntaments, però va acabar sent un fracàs. Tampoc cal unir políticament el que ja ho està socialment. Qui és que no té parents a una d'aquestes viles? Quants matrimonis s'han format? Qui no ha estat assidu visitant de bars o discoteques d'un poble o altra? Qui no manté o ha mantingut relacions laborals al poble veí? Etc.

De fet, la meva relació amb els cassanencs ja prové del meu pare que hi va néixer, i amb set anys vaig anar a estudiar als "hermanus" de la Salle. Era l'opció que tenien les famílies preocupades per l'educació dels fills i que tampoc disposaven de prou recursos per enviar-los a Girona, als Maristes o els Salesians. Les «Escuelas Nacionales» de l'època eren un desastre, llevat d'honroses excepcions. A la Salle vaig fer el batxillerat (quatre cursos) i la revàlida, estudis primaris que em van permetre accedir a treballar al Banesto, de fet, l'únic banc que hi havia a Llagostera a començaments dels setanta. Era una tradició que tots els botones que entraven al banc, haguessin estudiat a Cassà: en Joan Llobet, el malaguanyat Pitu Rissech, en Nando Compte, en Joan Bayé, en Joan Llosent, en Josep Lloveras,... i probablement em deixo algú. La formació a les escoles cristianes de la Salle, potser tenia més connotacions religioses, però moltes menys de polítiques, i l'educació era molt més exigent i humanista.

Diverses generacions vam passar per la Salle, on per cert també ens trobàvem amb alumnes de Caldes, fins que la democràcia va reforçar les escoles públiques i els estudiants quan sortien de Llagostera era per anar als instituts de Sant Feliu o Girona. On els intercanvis entre les tres poblacions són més vigents és en el món de la relació de parella. Està farcit de matrimonis mixtes, per dir-ho d'alguna manera, i si a Llagostera tenim cassanencs, a Cassà hi ha llagosterenques, i igualment passa amb Caldes; aquest és un lligam que es manté i per molts anys.

Com també va ser-hi en el seu moment en el camp esportiu. Dos dels millors jugadors de l'època gloriosa del futbol llagosterenc

(Gascons, Margarit, Benet, Ramonet, Finazzi, Carrasco,...) van anar a Cassà,en Grau, en Pere Sais i els germans Clara. Aquí vam poder gaudir d'en Toni Puig, en Pena o l'Àngel Madrià. Que em dispensin els que no cito, però la memòria és feble i parlo dels qui ara tinc al cap.

Can Tomàs de Cassà i l'Enrenou

Les relacions entre el jovent s'han fet tradicionalment en els locals d'oci i esbarjo. A la dècada dels setanta, un dels punts de trobada era la sala de ball Galà o can Tomàs de Cassà, que va viure els seus moments de brillantor i que va veure néixer uns dels millors grups gironins de l'època, els Estels Blaus, amb el gran Benet, el virtuós Rafa (avui a la Salseta), en Cassà (el seu cognom), en Domingo (de la nissaga cassanenca del mateix nom) i en Seti-i-mig (avui firaire extravertit que sempre és a la festa del poble).

A Llagostera, vam prendre el relleu amb l'Enrenou que durant un temps gairebé tenia més clientela de Cassà que no pas del poble. Algú hauria d'escriure la història d'aquest bar que va fundar en Joan Gruart, i que va tenir el meu germà Berto i l'Enric Ramionet, entre els seus primers i enyorats cambrers. El bar que avui gestionen amb dinamisme l'Albert i la seva germana Sandra, ha sabut adaptar-se als temps i no s'ha convertit en una andròmina, com ha passat a tants altres locals que no van saber superar la fama momentània. L'Enrenou continua sent punt de trobada i el problema és que ara a vegades s'hi troben pares i fills, i això que hauria de ser totalment normal, acaba esdevenint un petit conflicte generacional, sobretot pels fills que veuen envaït el seu territori per quarantons carcamals, entre els quals m'hi incloc. Però si en Mike Jagger pot actuar dalt d'un escenari, perquè no podem reconquerir nosaltres aquest espai de joventut, on vam passar algunes de les millors hores dels vuitanta?

Hi ha moltes més coses que ens uneixen amb els nostres veïns i també curiositats, com el fet que mentre a Caldes governava una Entesa d'esquerres, a Llagostera i Cassà manava CiU. Avui, els convergents manen a Caldes, mentre que a Cassà governa Esquerra Republicana i a Llagostera, l'Entesa. La democràcia té aquestes virtuts, però ni abans ni ara, el triangle no acaba de ser perfecte perquè falta connexió. Tampoc la Generalitat hi ha ajudat (recorden el complexa tecnològic que va prometre el conseller Subirà fa no sé quantes eleccions municipals?) Respectant les pròpies idiosincràsies i al marge de variants, hauríem de mantenir viu, allò que la societat civil ha fet tota la vida: confraternitzar amb el veí/veïna.

Joan Ventura Brugulat
Febrer 2001

Àlbum de Fotos

Escola Ntra. Sra. del Carme.
1940-41 *Foto cedida per Juanita Cassà*

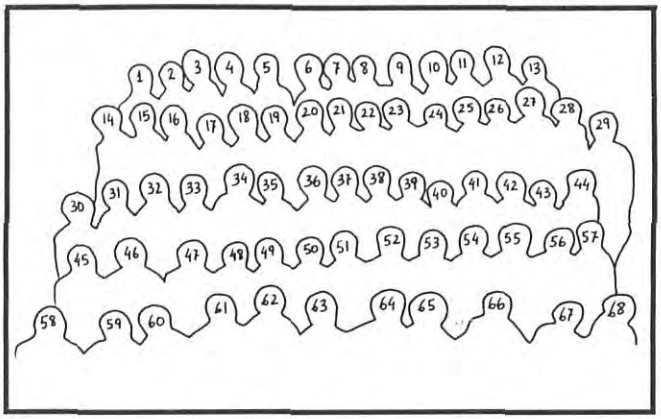

Secció coordinada per Núria Capdevila

1. AMANDA TORRENT
2. CATALINA ESTAÑOL
3. ANITA MALLORQUÍ
4. MARTA MORATÓ
5. MARIA ROGET
6. TERESA LLOVERAS
7. MARIA ALBÀ
8. MERCÈ TERÉS
9. MERCÈ MASCORT
10. ROSA FONT
11. FINA BANCELLS
12. DOLORS LLIRINÓS
13. PAQUITA PUIG
14. TERESA PLÀ
15. MARIA MASSA
16. PAQUITA PARETA
17. JÚLIA FONT
18. FINA PAGÈS
19. ISABEL CAMÓS
20. RAMONA PAGÈS
21. QUIMETA GISPERT
22. PAQUITA CASEDEVALL
23. MARGARITA FRIGOLA
24. PILAR SABAT
25. MONTSERRAT CANTÒ
26. DOLORS PORTÉS
27. MARGARITA ROQUETA
28. PILAR MASSA
29. CATALINA PAYRET
30. PILAR FONT
31. FELICITA SOLÀ
32. MARIA CARRERAS
33. CARMEN PORTAS
34. MARIA ESTAÑOL
35. FINA CASADEVALL
36. QUIMETA VILANOVA
37. PILAR VILA
38. CONXITA RIERA
39. MERCÈ SOLER
40. ROSA CORTINA
41. CARME CASTELLÒ
42. MARIA TIBAU
43. ENCARNACIÓN LLOVERAS
44. LOLA LLOVERAS
45. LEONOR MIQUELA
46. HELENA PUJOLDEVALL
47. CONSUELO FÀ
48. PILAR BORRELL
49. ELISENDA SUREDA
50. TERESITA MASSANET
51. PILAR BAYÉ
52. MARIA PORTÉS
53. MERCÈ COSTAS
54. CARMEN PARADEDA
55. MARIA CATEURA
56. PAQUITA ARMENGOL
57. MARIA RUIZ
58. ELENA ARMINGOL
59. QUIMETA PARADEDA
60. CONXITA COLL
61. ESPERANZA PLANA
62. TERESA PUJOL
63. JUANITA CASSÀ
64. DOLORS CAPDEVILA
65. PILAR PAGÈS
66. ROSA RALLÓ
67. CARMEN VIDAL
68. ROSA MONTIEL

Per fer aquesta secció ens cal la teva ajuda. Si tens alguna foto antiga de gent del poble que creguis que pot ser interessant, truqueu-nos al 83 12 10. El Butlletí en farà una còpia i us retornarà l'original. Gràcies.

52 Famílies ja han confiat amb Master

LLAGOSTERA

UNA SITUACIÓ IMMILLORABLE

Augusta
Lacust-àrea
Lacustària
Lacust-era
Lagostera
Llagostera

iiciem la construcció de la 4ª Fase Sector Maiena

24 habitatges amb pàrquing i traster inclosos

MASTER LLAGOSTERA. INFORMACIÓ I VENDA D'HABITATGES DE PROTECCIÓ OFICIAL

- Planta baixa amb pati/jardí privat
- Planta primera
- Àtics dúplex amb estudi i grans terrasses.

▸ Tots amb pàrquing i traster inclosos.

Disseny avançat, sol tot el dia, obra vista gris/beix, teulada especial tecnologia alemanya, orientació immillorable, aïllaments tèrmics i acústics, fusteria exterior d'alumini lacat blanc, ascensor hidràulic, calefacció individualitzada a gas, terres gres i aixetes Roca, cuines Xey, porta d'entrada blindada, vidres amb càmera, estucats, edifici adaptat a la nova llei de telecomunicacions. ***Tot això i més per aconseguir una millor qualitat de vida.***

Finançament concertat amb **CAIXA DE GIRONA**; vivendes acollides al Nou Pla d'Habitatge 1998-2001. Durada d'hipoteca 20 anys.

L'informarem personalment de la millor oferta del mercat qualitat/preu/finançament, directament a l'Oficina del Master. ***VISITI'NS.***

CORPORACIÓ MASTER
SERVEIS IMMOBILIARIS

c/ Garbí, núm. 1 i 3 Oficina - 17240 LLAGOSTERA (Girona)
Tel. 972 83.16.15 - Fax 972.83.02.39
Horari: Laborables de 9 a 14 hores i de 16 a 19 hores.
Dissabtes matí. visites concertades.

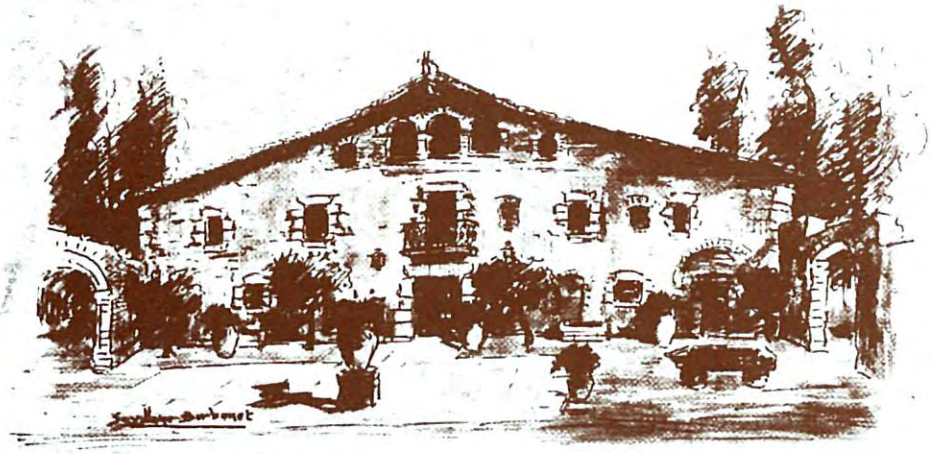

Restaurant
Mas Roure

Ctra. de Vidreres a St.Feliu - 17240 LLAGOSTERA
Tel. 972 83 12 02 - Fax. 972 80 51 02
e-mail: rourem@teleline.es